

๒๑๐.๐-๒๒

๗ ๒๑๘ ๕

๖.๕

ความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

ของ

ศุภฤกษ์ ชงกรานต์ทอง

- 3 ส.ค. 2549

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
พฤษภาคม 2549

ศุภฤกษ์ ชงกรานต์ทอง.(2549).ความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต
ระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ปริญญาโท วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:รองศาสตราจารย์ ดร.
อารมณ นาวากาญจน์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวดี พึ่งโพธิ์ทอง.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบและความสัมพันธ์ระดับความรู้
เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ ชั้นปีและพื้นฐานการศึกษาเดิม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
ครั้งนี้เป็นนิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2548 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan)
จากการตัวอย่างสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน
160 คน เครื่องมือที่ใช้ศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับ
นันทนาการซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .9030 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย
($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบที (t – test) การทดสอบเอฟ (F – test) และ
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (r)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่ตอบแบบทดสอบ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 18 – 20 ปี พื้นฐานการศึกษาเดิม สาย
วิทยาศาสตร์ มีความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการระดับพอใช้ มีเจตคติเกี่ยวกับ
นันทนาการระดับดี
2. นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีเพศ
และอายุต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
และมีเจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการไม่แตกต่างกัน นิสิตที่มีอายุมากกว่า 22 ปีมีความรู้
เกี่ยวกับนันทนาการดีกว่านิสิตที่มีอายุ 18 – 20 ปี
3. นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีระดับชั้นปี
ต่างกัน มีความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 และมีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการไม่แตกต่างกัน นิสิตชั้นปี 3 และปี 4 มีความรู้เกี่ยวกับ
นันทนาการดีกว่าชั้นปี 1 และปี 2 และนิสิตชั้นปี 3 และปี 4 มีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการเก่ง
กว่าชั้นปี 1
4. นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีพื้นฐาน
การศึกษาเดิมต่างกัน มีความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการไม่แตกต่างกัน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ ของนิสิตระดับปริญญาตรี
วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสัมพันธ์ทางบวก
มีค่าเท่ากับ .034

6. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ ของนิสิตระดับ
ปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสัมพันธ์ทางลบ
มีค่าเท่ากับ .051

7. ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ ของนิสิตระดับ
ปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสัมพันธ์ทางบวก
มีค่าเท่ากับ .125

KNOWLEDGE , ATTITUDES ,AND PRATICES RELATED TO RECREATION OF
RECREATION MAJOR STUDENTS AT SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

AN ABSTRACT
BY
SUPHAROEK CHONGKRANTHONG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirement for the
Master of Science degree in Recreation Management
at Srinakharinwirot University
May 2006

Supharoek Chongkranghong. (2006). *Knowledge, Attitudes , and Practices Related to Recreation of Recreation Major Student at Srinakharinwirot University.*

Master thesis M.S. (Recreation Management). Bangkok : Graduate School,
Srinakharinwirot University. Advisory Committees : Advisor Committee: Assoc.
Prof. Dr.Arom Nawagarn., Asst. Prof. Kanokvadee Puingothong

The purpose of this research were to study and compare the relationship Recreation major students at Srinakharinwirot University between levels of knowledge , attitudes , and practices related to recreation under the following criteria : sex, age, academic level, and educational background. The subjects used in this research were 160 of second semesters recreation major students in the academic year 2005 through the Krejcie and Morgan's table with Stratified Random Sampling. The instrument used for collecting the data was the researcher-created questionnaire concerning the knowledge, attitudes and practices related about recreation with the reliability at .9030. The statistical methods used for analyzing the collected data were Mean ($\bar{X}$), Standard Deviation (S.D.), t-test, F-test and Correlation Coefficiency (r).

The results revealed that

1. Most of the male recreation major students at Srinakharinwirot University, aging between 18 – 20 years old with science educational background, possessed the moderate level of knowledge and practices and the high level of attitudes related to the recreation.
2. The recreation major student at Srinakharinwirot University, with the different sex and ages as criteria, possessed the different knowledge about the recreational activities with statistical difference at .05, the indifferent attitudes and practices related to the recreation. Whereas the students aging above 22 years old possessed the better knowledge about the recreation than the students aging between 18 – 20 years old.
3. The recreation major students at Srinakharinwirot University, with the different academic level as criteria, possessed the different knowledge and practices related to the recreation with statistical difference at .05, the indifferent attitudes related to the recreation. Whereas the 3rd and 4th year students possessed the better knowledge about the recreation than the 1st and 2nd year students. Moreover, the 3rd and 4th year students possessed the wiser action towards the recreation than the 1st year students.

4. The recreation major student at Srinakharinwirot University, with the different educational background as criteria, possessed indifferent in the knowledge, attitudes and practices related to the recreation.

5. The recreation major students at Srinakharinwirot University relationship between the knowledge and attitudes related to the recreational activities was in the positive way with the value at .034.

6. The recreation major students at Srinakharinwirot University relationship between the knowledge and practices related to the recreational activities was in the negative way with the value at .051.

7. The recreation major students at Srinakharinwirot University relationship between the attitudes and practices related to the recreational activities was in the positive way with the value at .125.

ความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์
ของ
ศุภฤกษ์ ชงกรานต์ทอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
พฤษภาคม 2549
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์

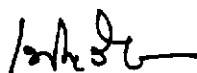
เรื่อง

ความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ของ

ศุภฤกษ์ ชงกรานต์ทอง

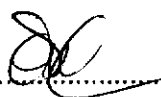
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

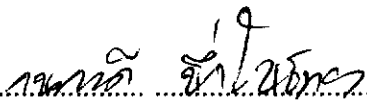
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

วันที่ 15 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2549

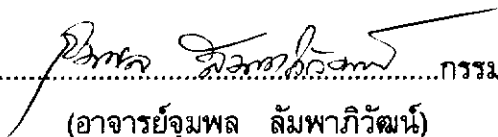
.....ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อารมณ นาวากาญจน์)

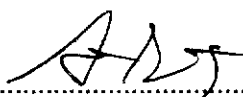
.....กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวดี พึ่งโพธิ์ทอง)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์จุมพล ลัมพาทิวัฒน์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก
รองศาสตราจารย์ ดร.อารมณีนาวาภาญจน์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วย
ศาสตราจารย์กนกหวดี พึ่งโพธิ์ทอง กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ท่านทั้งสองได้เสียสละเวลาอันมี
ค่าเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดทำงานวิจัยทุกขั้นตอน นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบพระคุณ
อาจารย์จุมพล ลัมพากวิวัฒน์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
ที่ให้ความกรุณาเสนอแนะและแก้ไขปรับปรุง ข้อบกพร่องให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์
ผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์สมควร โพธิ์ทอง รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญวิทย์
เทียมบุญประเสริฐและผู้ช่วยศาสตราจารย์เรือโท ดร.ไพบุลย์ อ่อนมั่ง ที่ให้ความกรุณาเป็น
ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยขอขอบคุณนิสิตวิชาเอก
นันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบ
แบบสอบถาม

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้แก่ผู้วิจัย โรงเรียน
วัดเกาะ (โพธิ์ทองเพิ่มพิทยาคม) โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม ภาควิชาสันตนาการ
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ท้ายสุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณคุณพ่อसानิตย์ คุณแม่พรศิลป์ คุณพี่สตุติ ชงกรานต์ทองที่คอย
ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจมาโดยตลอด คุณบุษวรรณ์ แสนปลื้ม ที่คอยช่วยเหลือในเรื่องของ
สถิติและการวิจัย คุณสมักร ภูมิเขตที่คอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัย เพื่อน ๆ ชาว
สันตนาการและชาวการจัดการนันทนาการ ทุกคนและคณะกรรมการนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาที่คอย
เป็นกำลังใจและให้ประสบการณ์ต่าง ๆ แก่ผู้วิจัยเสมอมา

ศุภฤกษ์ ชงกรานต์ทอง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
สมมุติฐานในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้.....	6
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ.....	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปฏิบัติ.....	15
ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติและการปฏิบัติ.....	17
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนันทนาการ.....	18
ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาเอกนันทนาการ.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	41
งานวิจัยในประเทศ.....	42
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	45
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5	
สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	96
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	96
สมมติฐานการวิจัย.....	96
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	97
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	97
การจัดกระทำข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	97
สรุปผลการวิจัย.....	98
อภิปรายผล.....	100
ข้อเสนอแนะ.....	105
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	105
 บรรณานุกรม.....	 106
 ภาคผนวก.....	 113
 ประวัติย่อผู้วิจัย.....	 125

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
2	สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	52
3	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้ เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต ระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	54
4	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เจตคติ เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต ระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	55
5	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของ นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	57
6	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้ เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต ระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ.....	58
7	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เจตคติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต ระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ.....	60
8	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต ระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ.....	62
9	ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ.....	63
10	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต ระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอายุ.....	64
11	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เจตคติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต ระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอายุ.....	66
12	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต ระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอายุ.....	68

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
13	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยจำแนกตามอายุ.....	70
14	ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความรู้เกี่ยวกับ นันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ โดยจำแนกตามอายุ.....	70
15	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต ระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามระดับชั้นปี.....	71
16	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เจตคติ เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต ระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามระดับชั้นปี.....	73
17	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต ระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามระดับชั้นปี.....	75
18	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยจำแนกตามระดับชั้นปี.....	77
19	ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยจำแนกตามระดับชั้นปี.....	77
20	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต ระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามพื้นฐานการศึกษาเดิม.....	79
21	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เจตคติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต ระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามพื้นฐานการศึกษาเดิม.....	81
22	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต ระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามพื้นฐานการศึกษาเดิม.....	83

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
23	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามพื้นฐานการศึกษาเดิม.....	85
24	แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้ และเจตคติ เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	86
25	ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับ นันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.....	86
26	ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับ นันทนาการ ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.....	87

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
2 องค์ประกอบเจตคติ.....	12

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาอารยประเทศได้นั้น เป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายว่าการพัฒนาศักยภาพ "มนุษย์" เป็นปัจจัยหลักที่สำคัญอันดับต้นๆ ที่จะนำพาประเทศให้บรรลุวัตถุประสงค์แห่งความสำเร็จได้ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จึงเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ซึ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และยกระดับคุณภาพชีวิตโดยมุ่งส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชนและวัฒนธรรมที่ดีของสังคม

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยใช้กิจกรรมนันทนาการเป็นสื่อจัดเป็นวิธีการที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย เนื่องจากกิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาอารมณ์ ความสุข ความสามารถ สุขภาพ สมรรถภาพและความสมดุลทางกายและจิตใจ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มประชากรในสังคมทุกเพศและทุกวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่ง

ดังนั้นผู้นำกิจกรรมนันทนาการจึงมีบทบาทที่สำคัญในชีวิตประจำวัน ดังที่กำโชค เมือกสุวรรณ (2538 : คำนำ) กล่าวว่า "ผู้นำนันทนาการเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติในทุกๆ ด้าน ทั้งนี้เพราะสังคมและประเทศชาติจะมีความเจริญก้าวหน้ามั่นคงและเป็นไปในรูปแบบใด ๆ ย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพชีวิตของบุคคล ซึ่งกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีคุณภาพชีวิตคือกิจกรรมนันทนาการและกิจกรรมนันทนาการจะสมบูรณ์ได้ ต้องเปี่ยมไปด้วยหลักทฤษฎี แนวคิด วิธีการปฏิบัติกิจกรรมนันทนาการที่ถูกต้องชัดเจน ปัจจัยที่ส่งเสริมคุณลักษณะของกิจกรรมนันทนาการให้มีศักยภาพที่สมบูรณ์ได้คือผู้นำนันทนาการนั่นเอง "

ภาควิชาสันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นแหล่งผลิตนักนันทนาการมานานกว่า 24 ปี นับตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา ได้รับการอนุมัติให้เปิดการเรียนการสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) ซึ่งมี 3 วิชาเอก คือวิชาเอกพลศึกษา สุขศึกษา และสันทนาการ จนกระทั่งปีการศึกษา 2532 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา ได้ร่วมกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร เป็นคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ก็ยังเปิดการเรียนการสอนในหลักสูตร วท.บ.สันทนาการอยู่

ต่อมาในปีการศึกษา 2543 ได้ปรับหลักสูตรการเรียนการสอนเป็น วท.บ.นันทนาการ มี 2 วิชาเอก คือการจัดการนันทนาการ และผู้นำนันทนาการ และในปีการศึกษา 2544 ได้เปิดการเรียนการสอนหลักสูตร วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต การจัดการนันทนาการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิต

บุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและตระหนักในคุณค่าของนันทนาการอย่างลึกซึ้ง สามารถนำทักษะ ความรู้ทางนันทนาการไปจัดกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นการพัฒนาตนเอง วิชาชีพ รวมทั้งสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณค่าให้แก่สังคม (ภาควิชาสันตนาการ . 2542 : 4)

ปณิธานของภาควิชาสันตนาการ ที่จะผลิตบัณฑิตนันทนาการอย่างมีคุณภาพ เป็นมาตรฐานที่เชื่อได้พร้อมที่จะบริการสังคมอย่างมั่นใจ มุ่งหวังที่จะให้ผู้สำเร็จการศึกษา มีความรู้ เจตคติ อุปนิสัยและค่านิยมที่เหมาะสม เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม

จากการสังเกตและสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่า นิสิตในปัจจุบันไม่ตั้งใจเรียน และบัณฑิตที่จบในช่วงระยะเวลา 4 ปีที่ผ่านมา บัณฑิตวิชาเอกสันตนาการผลการเรียนไม่ถึงระดับ เกียรตินิยม นิสิตในปัจจุบันแต่งกายไม่สุภาพ ไร้ผมยาวและหนวดเครา นิสิตขาดความรับผิดชอบ โดยเฉพาะเรื่องการรักษาเวลา มีปัญหาทะเลาะวิวาท นิสิตมีกิริยามารยาทไม่เรียบร้อย กระด้าง กระเดื่องและไม่เคารพต่ออาจารย์ผู้สอน นิสิตมีความชำนาญในการจัดโปรแกรมนันทนาการและการนำกิจกรรมน้อย อาศัยจากการสังเกตและเลียนแบบมากกว่าการสร้างสรรค์กิจกรรมตามหลัก วิชาการ มีความมั่นใจสูงจนเกินไป

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับ นันทนาการ ของนิสิตวิชาเอกนันทนาการ เพื่อให้ทราบระดับความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับ นันทนาการของนิสิต วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ กับเพื่อนำข้อมูลเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของนิสิต ให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพตามปณิธาน และเป้าหมายของภาควิชา ที่จะผลิตบัณฑิตนันทนาการอย่างมีคุณภาพ เป็นมาตรฐานที่เชื่อได้พร้อมที่จะบริการสังคมอย่างมั่นใจ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบและเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม ตัวแปรเพศ อายุ ชั้นปีและพื้นฐานการศึกษาเดิม

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อให้ทราบระดับความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตวิชาเอก นันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ เพื่อนำข้อมูล เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของนิสิต ให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพตามปณิธาน และเป้าหมาย ของภาควิชา ที่จะผลิตบัณฑิตนันทนาการอย่างมีคุณภาพ เป็นมาตรฐานที่เชื่อถือได้พร้อมที่จะ บริการสังคมอย่างมั่นใจ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 213 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 การประมาณขนาดของกลุ่ม ตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 303) จากการตัวอย่างสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 136 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ มีองค์ประกอบดังนี้

1. เพศ
2. อายุ
3. ชั้นปี
4. พื้นฐานการศึกษาเดิม

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติด้านนันทนาการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นิสิตระดับปริญญาตรี หมายถึงนิสิตในระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4

2. เพศ หมายถึง เพศของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ แบ่งเป็นชายหญิง

3. อายุ หมายถึง อายุจริงของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ

4. **ชั้นปี** หมายถึง ชั้นปีของของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนั้นหนนาการ ที่ศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2548 แบ่งเป็นชั้นปีที่ 1 , 2 , 3 และ 4

5. **พื้นฐานการศึกษาเดิม** หมายถึง วุฒิการศึกษาที่สำเร็จมาก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ได้แก่

5.1 สายวิทยาศาสตร์

5.2 สายศิลปะ เช่น ศิลปะ ศิลปะ – คำนวณ ศิลปะ - ภาษา

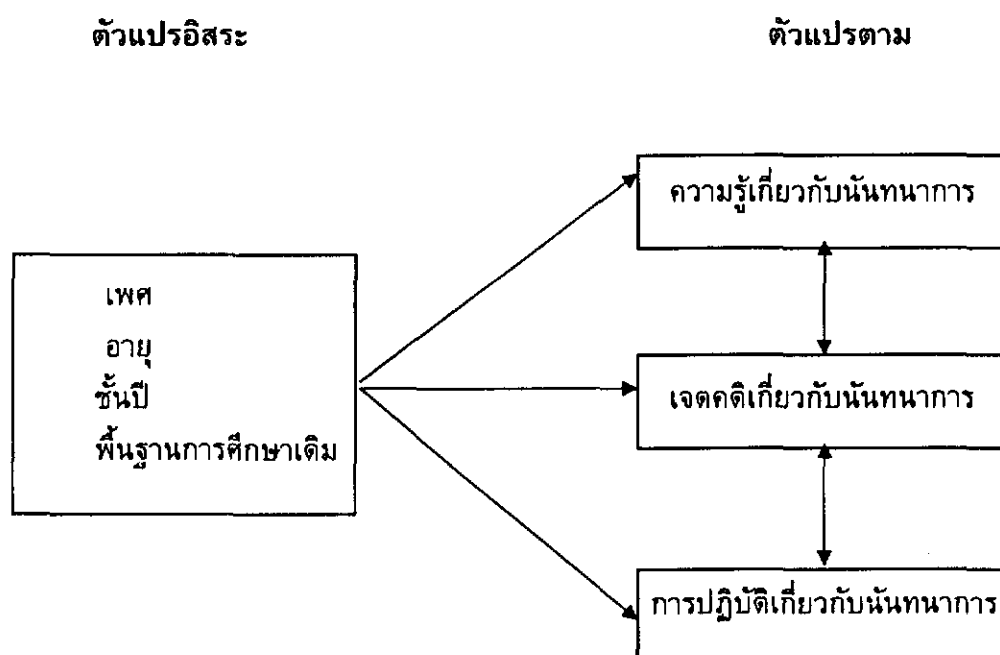
5.3 สายวิชาชีพ เช่น พาณิชการ พลศึกษา ช่าง การศึกษานอกโรงเรียน

6. **ความรู้** หมายถึง ความสามารถในการจำ การระลึกได้ การเข้าใจของนิสิตเกี่ยวกับนั้นหนนาการ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับนั้นหนนาการเบื้องต้น การใช้เวลาว่าง ปรชญานั้นหนนาการ ผู้นำนั้นหนนาการ การจัดการนั้นหนนาการ ทั้งที่เป็นพื้นฐานความรู้เดิมและความรู้ที่ได้ศึกษาใหม่

7. **เจตคติ** หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึก ความเชื่อของนิสิตในเรื่องเกี่ยวกับนั้นหนนาการทั้งในด้านบวกและด้านลบ

8. **การปฏิบัติ** หมายถึง การกระทำ การแสดงออกของนิสิตในเรื่องของนั้นหนนาการและการใช้เวลาว่าง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

1. นิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีเพศต่างกัน จะมีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน
2. นิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีอายุต่างกัน จะมีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน
3. นิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีชั้นปีต่างกัน จะมีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน
4. นิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีพื้นฐานการศึกษาเดิม ต่างกัน จะมีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน
5. ความรู้เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ
6. ความรู้เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ
7. เจตคติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปฏิบัติ
ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติและการปฏิบัติ
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนันทนาการ
ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาเอกนันทนาการ

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ
งานวิจัยในประเทศ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้

ความหมายของความรู้ (Knowledge)

กู๊ด (Good . 1973 : 325) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า ข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์และรายละเอียดต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้รับและเก็บรวบรวมไว้

บลูม (Bloom. 1975 : 271) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการระลึกถึงสิ่งเฉพาะเรื่องหรือเรื่องทั่ว ๆ ไป ระลึกได้ถึงวิธีการ กระบวนการ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเน้นความจำ ความรู้ หมายถึงการรับรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงต่าง ๆ หรือเฉพาะเรื่อง หรือเรื่องทั่ว ๆ ไปที่มนุษย์รับรู้จากประสาทสัมผัสทั้งทางตรง และทางอ้อม

บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ (2524 : 7) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า เป็นผลการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถและทักษะทางสมอง (Intellectual Ability) เป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ที่แสดงออกทางสมอง เป็นผู้มีความรู้ - ความคิด (Thinking)

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 96) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า บรรดาข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดของเรื่องราว การกระทำอันเป็นประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งสะสมและถ่ายทอดสืบต่อกันไป

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2534 : 157) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า ความรู้เป็นพฤติกรรมขั้นต้นของความสามารถทางสติปัญญา ซึ่งผู้เรียนเพียงแต่จำได้ อาจจะโดยนึกได้หรือการมองเห็น

ไต่ถาม ได้จำ ความรู้ขั้นนี้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง กฎ ทฤษฎี โครงสร้าง วิธีการแก้ปัญหา เป็นต้น

สุเทศ กุลละวณิช (2540 : 8) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า หมายถึง สิ่งที่เกี่ยวข้องกับ ข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ สิ่งของ บุคคล เหตุการณ์ รายละเอียดข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้า สังเกต ประสบการณ์ หรือจากรายงาน ซึ่งการรับรู้ข้อเท็จจริงเหล่านี้ต้องอาศัยเวลา

สมใจ ลักษณะ (2542 : 127) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า หมายถึง ความสามารถของมนุษย์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลควบคุมพฤติกรรมมนุษย์ ความรู้ ความสามารถของบุคคลเป็นลักษณะที่พัฒนาเสริมสร้างโดยกระบวนการเรียนรู้ที่ได้รับจากการศึกษาและการฝึกปฏิบัติต่าง ๆ

ณัฐพันธ์ เขจรนันท์ (2545 : 174) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า ระดับของภูมิปัญญาในการรับรู้และการทำความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง สามารถแสดงออกในรูปของภาษาธรรมชาติ เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ

บลูมและคณะ (1856) ได้แบ่งพฤติกรรมที่แสดงว่าเป็นผู้มีความรู้ – ความคิด ออกเป็น 6 ชั้น (Kibler and Others . 1981 : 81) ดังนี้

1. ความรู้ – ความจำ (knowledge) หมายถึง การระลึกถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เคยมีประสบการณ์มาแล้วได้ และรวมถึงการจำเนื้อเรื่องต่าง ๆ ทั้งที่ปรากฏอยู่ในแต่ละเนื้อหาวิชา และที่เกี่ยวพันกับเนื้อหาวิชานั้นด้วย เช่น ระลึกหรือจำได้ถึงวัตถุประสงค์ วิธีการ แบบแผน และเค้าโครงของเรื่องนั้น ๆ

ความรู้ – ความจำ แบ่งออกเป็น 3 ประเภทได้แก่

1.1 ความรู้เฉพาะสิ่ง (Knowledge of Specifics) ได้แก่ ความสามารถในการระลึกหรือจำได้ในเรื่องเกี่ยวกับ

1.1.1 คำศัพท์เฉพาะ (Terminology)

1.1.2 ข้อเท็จจริงเฉพาะสิ่ง (Specific facts)

1.2 ความรู้เรื่องวิธีและวิธีการจัดการกระทำกับสิ่งเฉพาะ (Knowledge of Ways of Dealing with Specifics) ได้แก่ ความรู้ในวิธีและวิธีการเกี่ยวกับ

1.2.1 แบบแผนนิยม (Conventions)

1.2.2 แนวโน้มและลำดับเหตุการณ์ (Trend and sequences)

1.2.3 การจัดพวกและประเภทเกณฑ์ (Classifications and categories)

1.2.4 ระเบียบวิธี (Methodology)

1.3 ความรู้เรื่องสากลและนามธรรมในสาขาต่าง ๆ (Knowledge of the Universals and Abstracts in a Field) เป็นความรู้ ความสามารถในการเรื่องแผนและรูปแบบที่สำคัญ ๆ ทั้งที่เป็นโครงสร้าง ทฤษฎีและข้อสรุป ได้แก่ ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับ

1.3.1 หลักการและข้อสรุปทั่วไป (Principles and generalizations)

1.3.2 ทฤษฎีและโครงสร้าง (Theories and Structures)

2. ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง ความรู้ ความสามารถและทักษะในการแปล การตีความ และการสรุปอ้างอิง ซึ่งจะต้องเข้าใจ จับใจความสำคัญของเรื่อง และสามารถดัดแปลง ของที่พบเห็นที่คล้ายกับของเก่าที่เคยประสบมาแล้วได้ แบ่งเป็น 3 ประเภทได้แก่ การมีความสามารถและทักษะเกี่ยวกับ

2.1 การแปล (Translation)

2.2 การตีความ (Interpretation)

2.3 การขยายความ (Extrapolation)

3. การประยุกต์ (Application) หมายถึง ความรู้ ความสามารถในการนำความรู้ ความเข้าใจ

ในเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้แล้วไปใช้ในสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลอง สามารถนำ กฎเกณฑ์ หลักการและวิธีการที่ได้เรียนรู้มาไปใช้แก้ปัญหา หรือทำความเข้าใจในสถานการณ์ใหม่ ได้

4. การวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง ความรู้ ความสามารถในการจำแนกเรื่องต่าง ๆ ให้ กระจายออกเป็นหน่วยย่อยหรือส่วนย่อย ๆ เพื่อให้ได้ลำดับขั้นของความคิดหรือความสัมพันธ์ ระหว่างความคิดที่ชัดเจน แบ่งเป็น 3 ประเภทได้แก่ ความสามารถในการวิเคราะห์ให้เห็น

4.1 ความสำคัญ (Elements)

4.2 ความสัมพันธ์ (Relationships)

4.3 หลักการจัดระเบียบ (Organizational principles)

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง ความรู้ ความสามารถในการผสมผสานส่วนย่อย ๆ เข้าเป็นเรื่องเดียวกัน หรือนำมาจัดเรียงขึ้นใหม่ในโครงสร้างหรือรูปแบบที่ไม่เหมือนเดิม แบ่งเป็น 3 ประเภทได้แก่ ความสามารถในการสังเคราะห์เกี่ยวกับ

5.1 ผลผลิตจากการสื่อความหมายเฉพาะ (Production of a unique communications)

5.2 ผลผลิตจากแผนงานหรือชุดเสนอเพื่อปฏิบัติการ (Production of a plan or proposed set of operations)

5.3 ความสัมพันธ์เชิงนามธรรม (Derivation of a set of abstract relations)

6. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง ความรู้ ความสามารถในการตัดสินเกี่ยวกับ คุณค่าของเนื้อหาและวิธีการตามหลักเกณฑ์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

6.1 การตัดสินตามเกณฑ์ภายใน (Judgments in terms of internal evidence)

6.2 การตัดสินตามเกณฑ์ภายนอก (Judgments in terms of external criteria)

เครื่องมือในการวัดความรู้

สุชาติ โสมประยูร (2525 : 103) ได้กล่าวถึงวิธีการวัดความรู้ว่า สามารถวัดได้หลายวิธี ได้แก่

1. การใช้แบบทดสอบชนิดต่าง ๆ ทั้งแบบอัตนัยและปรนัย แบบปรนัยที่นิยมกันมาก คือ แบบถูกผิด แบบเลือกตอบ แบบจับคู่และแบบเติมความ
2. การสัมภาษณ์ การสนทนา การซักถาม อาจทำเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม
3. การสาธิต ใช้การสาธิตหรือการแสดงให้เห็นให้ผู้ตอบ ตอบว่าสิ่งที่ได้ดูนั้นถูกผิดอย่างไร
4. จากการตรวจสอบผลงาน เช่น การทำรายงาน จดบันทึก เป็นต้น
5. จากการสังเกตเกี่ยวกับความสนใจ ความเข้าใจ ความตั้งใจ เป็นต้นซึ่งวิธีที่อาจจะได้ผลน้อยและไม่ค่อยแน่นอน

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2526:12) กล่าวว่าครูส่วนใหญ่นิยมใช้แบบทดสอบแบบถูกผิด (True – False Items) ในการวัดความรู้เด็กซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ชนิดได้แก่

1. ชนิดไม่มีคำขยายเป็นข้อความง่าย ๆ ความหมายตรงว่าผิดหรือถูก
2. ชนิดที่มีคำขยายโดยข้อสอบจะมีคำขยายในข้อความ เช่น คำว่าทั้งหมด มากที่สุด เสมอตามปกติ ไม่เคย โดยทั่วไป มากกว่า เท่ากับ น้อยกว่า เป็นต้น ซึ่งคำเหล่านี้จะทำให้ความหมายเปลี่ยนไปในทางตรงกันข้ามกับข้อความ
3. ชนิดกลุ่มหรือชุดคำถามจะมีวลี หรืออนุประโยคมาต่อเติม จึงจะทำให้ข้อความนั้นสมบูรณ์ จากนั้นพิจารณาว่าข้อความนั้นถูกหรือผิด ซึ่งคำถามแบบนี้จะช่วยตรวจสอบในเรื่องความคิดรวบยอดและหลักการต่างๆ เป็นอย่างดี

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ (Attitude)

ความหมายของเจตคติ (Attitude)

คำว่าเจตคติ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “ Attitude ” มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า “ Aptus ” เดิมใช้คำว่า “ ทักษณคติ ” ซึ่งแปลว่า โน้มเอียง เหมาะสม ความหมายของเจตคติที่ได้ยอมรับทั่วไป มีดังนี้

ฮิลการ์ด (Hillgard. 1962 : 564) กล่าวว่า เจตคติ คือพฤติกรรมหรือความรู้สึกครั้งแรกที่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง สิ่งใดสิ่งหนึ่ง แนวความคิดหรือสถานการณ์ใดในทางเข้าหาหรือหนีออกห่าง และเป็นความพร้อมที่จะคอยสนองในครั้งต่อไปในทางเอนไปในลักษณะเดิม เมื่อพบสิ่งนั้นอีก

ไตรแอนดิส (Triandis. 1971 : 2) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นความรู้สึกหรืออารมณ์ที่ประเมินจากความรู้สึก ความเข้าใจ จากประสบการณ์ ความคิดเห็น ซึ่งทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องในทิศทางที่ประเมินไว้

กู๊ด (Good. 1973 : 48) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหาหรือหนีออกห่างหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง รักเกลียดกลัว ไม่พอใจต่อสิ่งนั้น ๆ

อนาสตาซิ (Anastasi. 1976 : 541) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เจตคติเป็นความโน้มเอียงที่แสดงออกว่าชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น เชื้อชาติ ขนบธรรมเนียมประเพณีหรือสถาบันต่าง ๆ เป็นต้น เจตคติไม่สามารถจะเห็นได้โดยตรงแต่สามารถสรุปอ้างจากพฤติกรรมภายนอกได้

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2532 : 239) มีความเห็นว่า เจตคติ หมายถึง ความพร้อมของร่างกายและจิตใจที่มีแนวโน้มจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยการเข้าหาหรือถอยหนีออกไป แบ่งเป็น 2 ประเภท

1. เจตคติทางบวกหรือเจตคติที่ดี มีแนวโน้มที่อินทรีย์จะเข้าหาสิ่งเร้าหรือสถานการณ์นั้น ๆ เนื่องจากความชอบหรือพอใจ

2. เจตคติทางลบหรือเจตคติที่ไม่ดี มีแนวโน้มที่อินทรีย์จะถอยหนีจากสิ่งเร้าหรือสถานการณ์นั้น ๆ เนื่องจากความไม่ชอบหรือไม่พอใจ

บุญเรือน ปรีชาธรรมรัตน์ (2535 : 13) ได้ให้ความหมายเจตคติว่า เจตคติเป็นความคิดเห็น ซึ่งประกอบด้วยความรู้ ความรู้สึกและแนวโน้มของบุคคลที่จะปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งความคิดเห็นเหล่านี้ เป็นผลเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อม ประสบการณ์ การเรียนรู้ของแต่ละบุคคล

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538 : 106) ได้ให้ความหมายว่า “ เจตคติ ” หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากความรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือต่อต้านก็ได้

อัมพา ซองทุมรินทร์ (2542 : 11) ได้ให้ความเห็นว่า เจตคติเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเป็นบุคคลหรือสิ่งของ และเป็นตัวที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม ถ้ามีเจตคติไม่ดีจะถอยหนีหรือต่อต้านพฤติกรรมนั้น ๆ ถ้ามีเจตคติที่ดีจะแสดงออกโดยการเข้าร่วม เจตคติจึงเป็นพื้นฐานพฤติกรรมของมนุษย์

อารมณ นาวากาญจน์ (2546 : 16) ได้ให้ความหมายว่า เจตคติ หมายถึง ผลรวมของการจัดระเบียบความเชื่อและความคิดอันเนื่องมาจากประสบการณ์หรือความรู้สึกทางอารมณ์ของบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ แนวคิดหรือสถานการณ์โน้มเอียงไปในทางบวก (เห็นด้วย) หรือทางลบ (ไม่เห็นด้วย)

ลักษณะสำคัญของเจตคติ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 231) ได้อธิบายลักษณะสำคัญของเจตคติ ดังนี้

1. เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ หรือการได้รับประสบการณ์มิใช่สิ่งที่ติดตัวแต่กำเนิด

2.เจตคติเป็นดัชนีที่ชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามีเจตคติที่ดีก็จะมีแนวโน้มที่จะเข้ามา หรือแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ตรงกันข้ามถ้ามีเจตคติไม่ดีก็มีแนวโน้มไม่เข้ามา โดยถอยหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ

3.เจตคติสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลอื่นได้

4.เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากเจตคติเป็นสิ่งที่รับจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์เปลี่ยนแปลงได้ เจตคติดีย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย

องค์ประกอบของเจตคติ

นักจิตวิทยาได้เสนอองค์ประกอบของเจตคติเป็น 3 แนวทาง คือ

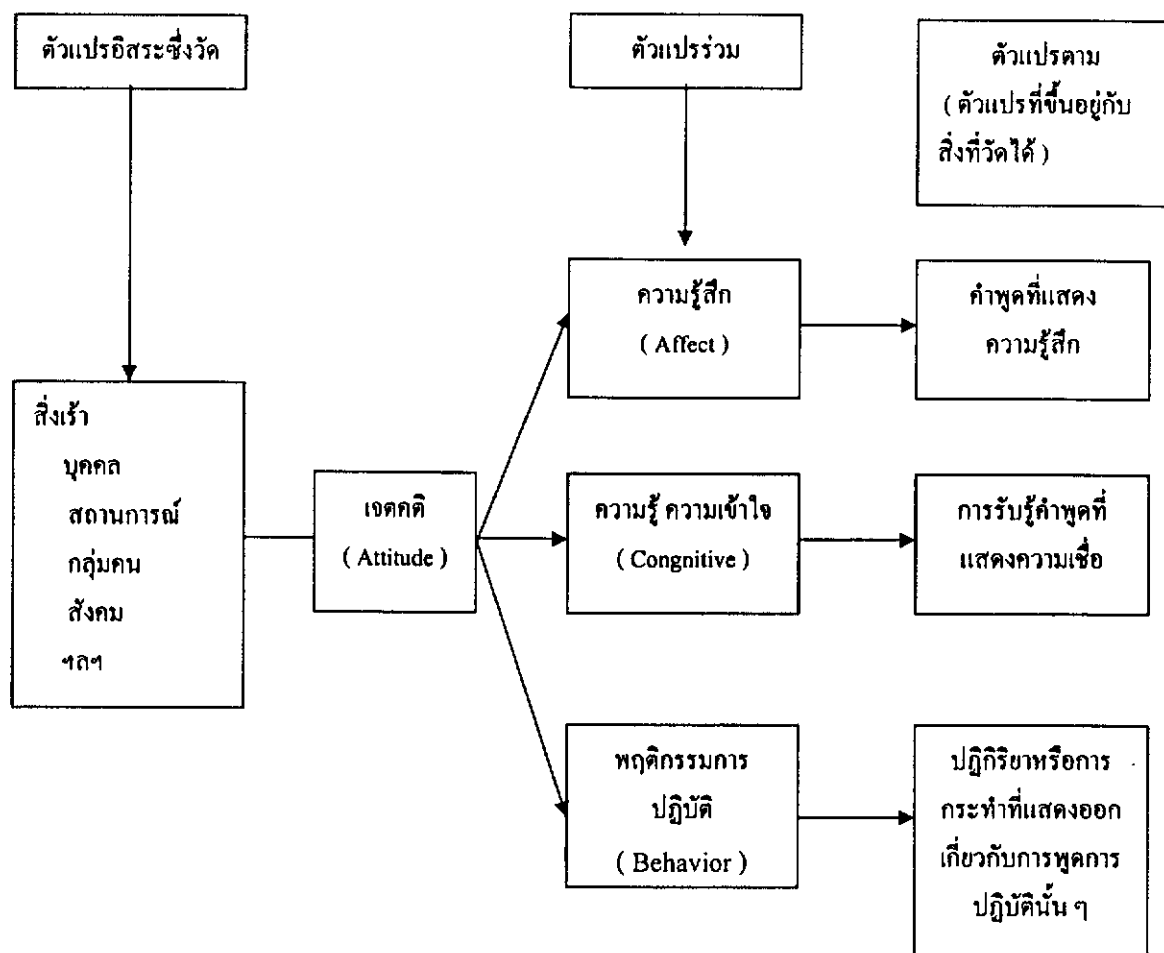
รวิวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์. (2533 : 12) กล่าวว่า เจตคติมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่

1.องค์ประกอบด้านความคิด (Cognitive Component) หมายถึง องค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด ความเชื่อ และความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อเป้าหมายของเจตคติ องค์ประกอบด้านความรู้ ความคิดเกี่ยวข้องกับสิ่งที่บุคคลพิจารณาว่าสิ่งนั้นดีหรือไม่ดี ถูกหรือผิด พึงปรารถนาหรือไม่พึงปรารถนา

2.องค์ประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ ท่าทีดี ไม่ดี ที่บุคคลมีต่อเป้าหมายเจตคติ อาจแบ่งได้เป็น 2 ประการ คือ ความรู้สึกทางบวก และความรู้สึกทางลบ องค์ประกอบด้านความรู้สึกเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดขององค์ประกอบเจตคติ เป็นศูนย์กลางของเจตคติ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component) หมายถึง ความพร้อมหรือแนวโน้มที่บุคคลจะปฏิบัติต่อเป้าหมายของเจตคติ ซึ่งมีผลมาจากสององค์ประกอบแรก เราจึงวัดเจตคติของบุคคลได้จากพฤติกรรมที่แสดงออก

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 3) ได้กล่าวว่าองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านจะต้องสัมพันธ์กัน ถ้าองค์ประกอบด้านใดด้านหนึ่งเปลี่ยนแปลงไปด้วย เจตคติของบุคคลนั้นก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย จะเห็นได้จากแผนภูมิองค์ประกอบของเจตคติดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 องค์ประกอบเจตคติ

ที่มา : (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2520 : 4 ; อ้างอิงจาก Harry c Triandis. 1971 : 3 *Attitude and Attitude change*)

มิติของเจตคติ (Dimensions of Attitude)

กล่าวโดยทั่วไปแล้ว เจตคติมีคุณสมบัติมากมายหลายอย่าง แต่ถ้ามองในแง่ของมิติ (Dimensions) ต่าง ๆ จะสามารถมองเจตคติได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นและเข้าใจเจตคติได้ดีขึ้น การมองเจตคติในแง่มุมหรือมิติต่าง ๆ นั้นทำได้หลายวิธี อย่างไรก็ตามวิธีที่น่าสนใจและสมควรกล่าวถึงมี 7 ประการ คือ (ศศธร พันธุ์เมธิศรี. 2533 : 26)

1.ด้านความเข้มข้น (Intensity) คือ มีลักษณะอื่น ๆ ของเจตคติเข้ามาประกอบทำให้เกิดความเข้มข้น ส่วนมากจะมีสิ่งอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ความมั่นใจ ความสำคัญของจุดมุ่งหมายที่มีต่อวัตถุประสงค์ของเจตคติ เช่น เจตคติต่อบิดามารดาของเราย่อมเข้มข้นกว่าเจตคติต่อบิดามารดาของบุคคลอื่น

2.ด้านขนาดหรือปริมาณ (Magnitude) คือปริมาณการชอบหรือไม่ชอบรุนแรงเพียงใด คือ ชอบมาก ชอบน้อย หรือไม่ชอบเลย

3.ด้านความเด่น (Saliency) คือความพร้อมที่จะแสดงเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น เราเป็นคนไทยนับถือศาสนาพุทธ เมื่อมีคนมาว่าพุทธศาสนา ว่าพุทธศาสนาไม่ดีเราพร้อมที่จะตอบโต้

4.ด้านความเป็นแกนสำคัญของชีวิต (Centrality) เจตคติบางอย่างมีสถานภาพที่สูงมาก การที่บุคคลมองโลกมองชีวิตและใช้เจตคตินี้เป็นหลักในการมอง เจตคติที่ว่านี้เป็นส่วนหนึ่งของความคิดรวบยอดของบุคคล (Self – Concept)

5.ด้านมิติทั้งสามขององค์ประกอบเจตคติ คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึก และด้านการกระทำ (The Cognitive , Affective and Action Tendency Trichotomy) การมองเจตคติทั้งสามนี้เป็นการมองในด้านความเชื่อความคิดเห็น ในความรู้สึกและในด้านการกระทำหรือพฤติกรรมนั่นเอง

6.ด้านจิตสำนึก (consciousness) ตามมิตินี้เจตคติจะถูกมองว่าเจตคตินั้นอยู่ในสภาวะจิตสำนึกหรือจิตไร้สำนึก หรืออยู่ในสำนึกเพียงบางส่วนหรือไม่อย่างไร

7.ด้านความมั่นคง (Stability) การพิจารณาเจตคติตามมิตินี้ก็ดูได้จากว่า เจตคตินั้น ๗ มีความทนทานยืดหยุ่น คือง่ายต่อการเปลี่ยนแปลงมากน้อยขนาดไหนอย่างไร

มิติที่กล่าวมาทั้ง 7 ประการนี้เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางในการวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับเจตคติ โดยเฉพาะการวัดเจตคติ

ข้อตกลงในการวัดเจตคติ

เชดคักดี โฆวาลินส์ (2520 : 41) ได้กล่าวถึงข้อตกลงในการวัดเจตคติดังนี้

1.การศึกษาเจตคติ เป็นการศึกษาความคิดเห็น ความรู้สึกของบุคคลที่มีลักษณะคงเส้นคงวาหรืออย่างน้อยเป็นความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่ไม่เปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาหนึ่ง

2.เจตคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง ฉะนั้นการวัดเจตคติจึงเป็นการวัดทางอ้อมจากแนวโน้มที่บุคคลแสดงออก หรือการปฏิบัติอย่างมีระบบแบบแผนที่ไม่ใช่พฤติกรรมโดยตรงของมนุษย์

3.การศึกษาเจตคติของบุคคลนั้น ไม่ใช่เป็นการศึกษาแต่เฉพาะทัศนคติของบุคคลเท่านั้น แต่ต้องศึกษาถึงระดับความมากน้อย หรือความเข้มของเจตคตินั้นด้วย

การวัดเจตคติ

เจตคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง เป็นการวัดทางอ้อมจากการที่บุคคลแสดงออกหรือพฤติกรรมภายนอก วิธีที่ใช้วัดเจตคติแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้ (กฤษณา คักดีศรี. 2530 : 208)

1.ใช้แบบทดสอบวัดเจตคติโดยตรง ซึ่งมักเรียกกันว่า " มาตราส่วนวัดเจตคติ " (Attitude Scales) ที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายคือ แบบทดสอบวัดเจตคติของไลเคิท (The Likert Technique) และแบบทดสอบเจตคติของเทอร์สโตน (The Thurstone Method)

1.1 แบบทดสอบวัดเจตคติของไลเคิท (The Likert Technique) เป็นวิธีที่นิยมกันมากที่สุด วิธีการก็คือ ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และแต่ละอันดับจะมีค่าเป็นตัวเลขคือ 5,4,3,2 และ 1 คะแนนตามลำดับ

1.2 แบบทดสอบเจตคติของเทอร์สโตน (The Thurstone Method) เป็นมาตราส่วน 11 อันดับ ตั้งแต่ความรู้สึกพึงพอใจมากที่สุด ไปจนถึงไม่พอใจมากที่สุด แต่ละอันดับจะมีค่าเป็นตัวเลข คือ เห็นด้วยมากที่สุดได้ 11 คะแนน รอง ๆ ลงไปเป็น 9.9 , 8.8 , 7.7 , 6.6 ความเห็นกลาง ๆ ได้ 5.5 รอง ๆ ลงไปเป็น 4.4 , 3.3 , 2.2 , 1.1 และไม่เห็นด้วยมากที่สุดได้ 0.0

2. ให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบสนองอย่างเสรี (Free – response Method) นักจิตวิทยาบางคนมีความเห็นว่า ในการให้ผู้ถูกศึกษาตอบคำถามตามแบบฟอร์มในแบบทดสอบมาตราส่วนวัดเจตคตินั้นถามได้ไม่ครอบคลุมความรู้สึกในใจอันเป็นเจตนาในเรื่องนั้น ๆ มีข้อเท็จจริงว่าแม้สองคนได้คะแนนเท่ากัน อาจมีระดับความคิดความรู้สึกต่อสิ่งนั้นต่างกันได้ วิธีการวัดแบบนี้มีลักษณะไม่เป็นทางการ กล่าวคือ ข้อมูลไม่ออกเป็นตัวเลข

3.การสังเกต ถือหลักว่า พฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลในสังคมสะท้อนให้เห็นเจตคติของบุคคลนั้น ๆ ฉะนั้นเราสามารถสังเกตจากพฤติกรรมที่เขากระทำเป็นประจำเสมอ

4.Projective Method โดยมากให้ภาพเลื่อนรางไม่ชัดเจน แล้วบรรยายออกมาตามความรู้สึกจากจิตใต้สำนึก

ประโยชน์ของการวัดเจตคติ

ชัยยงค์ ขามรัตน์ (2523 : 17) สรุปประโยชน์ของการวัดเจตคติไว้ดังนี้

1.วัดเพื่อทำนายพฤติกรรม เนื่องด้วยเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งองบุคคลย่อมเป็นเครื่องแสดงว่ามีความรู้สึกด้านที่ดีหรือไม่ดีเกี่ยวกับสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใด และมีความรู้สึกหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใด เจตคติของบุคคลต่อสิ่งนั้น จึงเป็นเครื่องทำนายว่าบุคคลนั้นจะมีการกระทำต่อสิ่งนั้นไปในทำนองใดด้วย ฉะนั้นการทราบเจตคติของบุคคลย่อมช่วยให้สามารถทำนายการกระทำของบุคคลนั้นได้ แม้จะไม่ถูกต้องเสมอไป

2.วัดเพื่อหาทางป้องกัน โดยทั่วไปการที่บุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งใดอย่างใดนั้นเป็นสิทธิของเขาต่อการอยู่ด้วยกันด้วยความสงบสุขของสังคม ย่อมจะเป็นไปได้เมื่อพลเมืองมีเจตคติต่อสิ่งต่าง ๆ คล้ายคลึงกันซึ่งจะเป็นแนวทางให้เกิดความร่วมมือร่วมใจและไม่ก่อให้เกิดความแตกแยก

3. วัดเพื่อหาทางแก้ไข เจตคติของบุคคลที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งอาจแตกต่างกัน แต่ในบางเรื่องจำเป็นต้องได้รับความคิดเห็นและเจตคติที่สอดคล้องกัน เพื่อป้องกันปัญหาข้อขัดแย้งในเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

4.วัดเพื่อหาสาเหตุและผล เจตคติเปรียบเสมือนสาเหตุภายในที่ผลักดันให้บุคคลกระทำในสิ่งต่าง ๆ กัน และสาเหตุภายในหรือเจตคติต่อสิ่งใดหรือสิ่งหนึ่งของบุคคลนี้ อาจได้รับ

ผลกระทบมาจากสาเหตุภายนอกส่วนหนึ่ง จะเน้นการเข้าใจอิทธิพลของสาเหตุภายนอกที่มีต่อการกระทำของบุคคลต่าง ๆ ชัดเจน บางกรณีอาจจำเป็นต้องวัดเจตคติของบุคคลต่าง ๆ ต่อสาเหตุภายนอกด้วย

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับปฏิบัติ (Practice)

ความหมายของการปฏิบัติ (Practice)

จากการศึกษาเรื่องการปฏิบัติ ได้มีผู้ให้ความหมายของการปฏิบัติ ดังนี้

โรเจอร์ (Roger. 1962 : 81) ได้จัดการปฏิบัติเอาไว้เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการยอมรับ อันได้แก่ รับรู้ สนใจ ไตร่ตรอง ทดลองปฏิบัติ และปฏิบัติอย่างสมบูรณ์ ในขณะที่เชื่อว่าเจตคติ ความเชื่อ ค่านิยม และการรับรู้ ตลอดจนตัวแปรด้านคุณลักษณะประชากรที่เลือกมาจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติ

สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ (2527 : 97) ได้ให้ความหมายว่า การปฏิบัติ หมายถึง ปฏิกริยาหรือกิจกรรมทุกชนิดของสิ่งมีชีวิต จะสังเกตได้หรือไม่ก็ตาม ทั้งที่มีอยู่ภายในหรือแสดงออกมาภายนอก นอกจากนี้ยังได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือพฤติกรรมไว้ ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย เป็นแรงผลักดันทำให้เกิดพฤติกรรมขึ้น
2. เมื่อมีสิ่งเร้าที่เหมาะสมมากระตุ้น บุคคลจะแสดงพฤติกรรมออกมา
3. บุคคลจะแสดงพฤติกรรมอะไร ย่อมขึ้นอยู่กับอารมณ์หรือความรู้สึกของบุคคลนั้น
4. ความรู้ความเข้าใจและความคาดหวังในสิ่งที่จะเกิดขึ้น ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม
5. พฤติกรรมเกิดขึ้นจากแรงจูงใจต่าง ๆ เช่น ความต้องการความสำเร็จ

เอื้อมพร ทองกระจาย (2530 : 3) ได้ให้ความหมายของการปฏิบัติว่า หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่มนุษย์กระทำ เป็นลักษณะการแสดงออกที่สังเกตเห็นได้ โดยพื้นฐานทางจิตวิทยา มีความเชื่อว่าพฤติกรรมทุกชนิดที่มนุษย์กระทำย่อมมีสาเหตุ มีจุดมุ่งหมายนั้นเป็นการตอบสนองความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์ได้แสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อความต้องการหรือจุดมุ่งหมายแล้ว พฤติกรรมก็สิ้นสุดลง มนุษย์อยู่ในภาวะสมดุล

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2536 : 7) กล่าวว่า การปฏิบัติเป็นผลมาจากปฏิกริยาซึ่งกันและกันระหว่างทัศนคติสองชนิดคือ ทัศนคติที่มีต่อสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัตินั้นโดยตรง (Object) และทัศนคติที่มีต่อสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อม (Situation) การปฏิบัตินั้นไม่ได้เกิดจากการที่บุคคลนั้นต้องการหรือชอบที่จะปฏิบัติอย่างเดียว แต่ขณะเดียวกันจะต้องประกอบหลาย ๆ อย่าง ได้แก่ ทัศนคติ บรรทัดฐานของสังคม นิสัยและผลที่คาดหวังว่าจะได้รับหลังจากการกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ แล้ว

อภินิยา อภิวังโสกุล (2544 : 26) ได้กล่าวว่า การปฏิบัติ หมายถึง กิจกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ ของมนุษย์ทั้งที่สามารถสังเกตได้ เช่น การแปร่งฟัน การรับประทานอาหาร และที่สังเกตไม่ได้ เช่น ความคิด ความเชื่อ ความรู้สึก แต่สิ่งทั้งหมดเหล่านี้เราสามารถวัดได้โดยใช้เครื่องมือพิเศษ

การวัดการปฏิบัติ

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2526 : 59) กล่าวว่า การวัดการปฏิบัติเป็นการวัดพฤติกรรมทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) โดยการวัดความสามารถในการปฏิบัติงาน (Procedure) เป็นการวัดทักษะเทคนิคในการปฏิบัติงาน วิธีการแก้ปัญหา เป็นต้น ในการวัดการปฏิบัติสามารถวัดได้ ดังนี้

1. แบบสำรวจรายการ (Checklist) เป็นแบบสำรวจรายการประกอบด้วยรายการที่แสดงขั้นตอนการปฏิบัติงานกิจกรรมต่าง ๆ หรือพฤติกรรมที่ผู้สังเกตบันทึก เมื่อเห็นว่ารายการนั้น ๆ เกิดขึ้นหรือไม่ ซึ่งไม่ช่วยในการพิจารณาคุณภาพหรือจำนวนครั้งของการกระทำที่เกิดขึ้นจึงควรนำไปใช้เฉพาะการเก็บข้อมูลของกระบวนการหรือวิธีการที่ได้แบ่งแยกการกระทำ การแสดงหรือการปฏิบัติต่าง ๆ ออกอย่างชัดเจน

2. มาตรการจัดอันดับคุณภาพ (Rating Scale) เป็นเครื่องมือที่ใช้ประเมินค่าของสถานการณ์หรือคุณลักษณะต่าง ๆ กันได้มากกว่าแบบสำรวจรายการ แบ่งได้ดังนี้

2.1 มาตรการจัดอันดับคุณภาพแบบพรรณนา (Descriptive Rating Scale) แบบนี้ใช้เขียนคำบรรยายบอกเป็นระดับของคุณลักษณะนั้น ๆ ไว้ว่าเป็นอย่างไร ระดับคุณลักษณะมักจะเขียนเป็นจำนวนคือ 3 , 5 , 7 ระดับ เมื่อเลือกว่าคุณลักษณะของสิ่งนั้นตรงกับระดับใดก็บันทึกเครื่องหมายลงที่ระดับนั้น

2.2 มาตรการจัดอันดับคุณภาพแบบตัวเลข (Numerical Rating Scale) แบบนี้ใช้รหัสตัวเลขสำหรับวัดลักษณะต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล รหัสจัดขึ้นแทนคำบรรยาย เช่น ให้ 1 หรือ 0 แทนสิ่งที่ไม่เกิดขึ้นเลย , 2 นาน ๆ จึงจะเกิด , 3 เกิดขึ้นเป็นครั้งคราว , 4 เกิดขึ้นบ่อย ๆ และ 5 เกิดขึ้นเป็นประจำ มาตรการจัดอันดับแทนตัวเลขจะมีประโยชน์เมื่อลักษณะต่าง ๆ หรือคุณภาพของสิ่งที่จะจัดอันดับสามารถแยกแยะขอบเขตจำนวนเป็นขั้น ๆ

2.3 มาตรการจัดอันดับคุณภาพแบบกราฟ (Graphic Rating Scale) แบบนี้จะถามคุณลักษณะใดก็เขียนคุณลักษณะนั้นไว้ แล้วมีระดับความเข้ม ความถี่ โดยแบ่งเป็นช่วงระดับแล้วมีคำบรรยายอยู่ข้างใต้ด้วย ผู้วัดจะต้องพิจารณาว่าผู้ถูกวัดมีคุณลักษณะตรงกับช่วงระดับใดก็บันทึกสรุปในช่วงนั้น ซึ่งต่างจากมาตรการจัดอันดับคุณภาพแบบตัวเลขที่ใช้ค่าต่าง ๆ แทนรหัสเลข

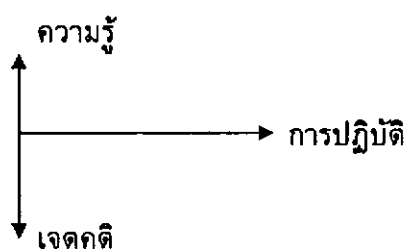
ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติและการปฏิบัติ

นิภา มนูญิจู (2528 : 68) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติและการปฏิบัติไว้ 4 รูปแบบ คือ

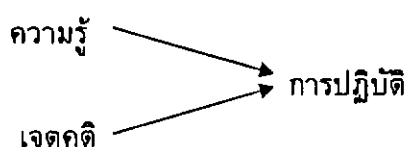
1. การปฏิบัติหรือพฤติกรรมที่แสดงออกมาจะเป็นไปตามเจตคติ และความรู้ที่บุคคลนั้นมีอยู่ โดยมีเจตคติเป็นตัวกลางระหว่างความรู้ และการปฏิบัติ คือ เจตคติจะเกิดจากความรู้ที่มีอยู่และการปฏิบัติจะแสดงออกไปตามเจตคตินั้น

ความรู้ $\longrightarrow$ เจตคติ $\longrightarrow$ การปฏิบัติ

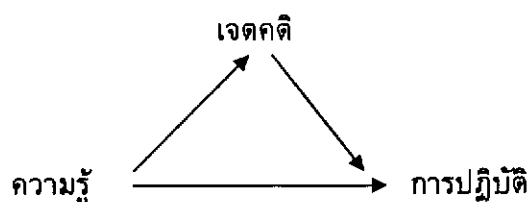
2. การปฏิบัติหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากความรู้และเจตคติที่มีความสัมพันธ์กันหรือความรู้กับเจตคติมีผลร่วมกันก่อให้เกิดการปฏิบัติหรือพฤติกรรม

3. ความรู้และเจตคติ ทำให้เกิดการปฏิบัติได้โดยที่ความรู้และเจตคติไม่เกี่ยวข้องกัน

4. ความรู้มีผลต่อการปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น บุคคลมีความรู้และปฏิบัติตามความรู้นั้น หรือความรู้มีผลต่อเจตคติก่อนแล้วการปฏิบัติที่เกิดขึ้นเป็นไปตามเจตคติก่อนแล้วการปฏิบัติที่เกิดขึ้นเป็นไปตามเจตคตินั้น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนันทนาการ

ความหมายของนันทนาการ

คำว่านันทนาการแปลมาจากคำภาษาอังกฤษว่า " Recreation " ซึ่งถ้าพิจารณาตามรากศัพท์มี 2 ความหมาย คือ (กนกทวี พิงโพธิ์ทอง. 2540 : 13)

1. RE + CREATE แปลว่า สร้างขึ้นมาใหม่ หมายถึงการทำให้สดชื่น

2. RE + CRE + ATE มาจากคำภาษากรีก ซึ่งแปลว่ากิจกรรมของเยาวชนและผู้ใหญ่ เดิมทีเดียวนันทนาการเป็นวิชาหนึ่งที่ใช้คำในภาษาไทยว่า (ประพันธ์ศิริ สุเรัจจน์. 2541 : 1) " วิชาการให้การบันเทิง " , " วิชาการพักผ่อนหย่อนใจ " ต่อมา พ.ศ. 2507

คณะกรรมการบัญญัติศัพท์ของกระทรวงศึกษาธิการได้ใช้คำว่า " สันทนาการ " โดยให้ความหมายว่า สันทนาการ มาจากคำว่า สันทนา + อาการ ซึ่งหมายถึงกิจกรรมประเภทการสนทนา การพูดคุย อันที่จะก่อให้เกิดความสุข ความเพลิดเพลินในเวลาว่าง และการใส่ไม้เท้าอากาศเข้าไปจากคำว่า " สันทนาการ " มาเป็น " สันทนาการ " ก็เพื่อที่จะให้คำสละสลวยไพเราะน่าฟังขึ้น

ต่อมา พ.ศ. 2510 พระยาอนุนามราชชน (เสฐียรโกเศศ) ได้บัญญัติคำว่า " นันทนาการ " ขึ้น (นันทน + อาการ) โดยให้ความหมายตามพจนานุกรมว่า หมายถึง อาการแห่งความสนุกสนาน ร่าเริง (ประพันธ์ศิริ สุเรัจจน์. 2541 : 2)

ไวแนน (จรินทร์ ธานีรัตน์. 2538 : 3 ; อ้างอิงจาก Winan.n.d.) ได้กล่าวถึงนันทนาการว่า หมายถึง การแสดงออกตามธรรมชาติของมนุษย์ในทางความต้องการ ความสนใจอันที่จะแสวงหาความพึงพอใจในเวลาว่าง

บัทเลอร์ (Butler. 1959 : 3) นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่กระทำในเวลาว่าง ซึ่งเป็นเรื่องตรงข้ามกับการทำงาน นันทนาการแต่ละบุคคลไม่เหมือนกันจะแปรผันไปตามรสนิยม เวลา อายุและความต้องการของแต่ละบุคคล

เจ บี แนช (เอนก หงษ์ทองคำ. 2542 : 2 ; อ้างอิงจาก Jay B. Nash.) นันทนาการ หมายถึง การใช้เวลาว่างให้เกิดคุณภาพสำหรับเด็ก กิจกรรมเหล่านี้สำหรับเด็กเรียกว่า การเล่น สำหรับผู้ใหญ่เรียกว่า นันทนาการ

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2538 : 14) ได้ให้ความหมายว่า นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่ทำในเวลาว่างโดยใช้ความสมัครใจเป็นหลัก ไม่มีการบังคับและได้รับความพึงพอใจ และความเพลิดเพลินจากกิจกรรมนั้นเป็นหลักสำคัญ

อาร์มณ นาวากาญจน์ (2541 : 1) นันทนาการ คือ อาการแห่งความสุข สนุกสนาน ร่าเริงหลังเข้าร่วมกิจกรรม

เอนก หงษ์ทองคำ (2542 : 2) กล่าวว่า นันทนาการคือ กิจกรรมต่างๆ ที่สร้างความสัมพันธ์กับสภาวะหรือสิ่งแวดล้อมนั้น ๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล นันทนาการเปิดโอกาสให้ทุกคนได้แสดงออกซึ่งความพอใจตามความต้องการ จึงควรมี

กิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเจริญงอกงาม ทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา นันทนาการควรเป็นกิจกรรมที่ทำด้วยความสมัครใจ ทำในเวลาว่าง และได้รับความพึงพอใจ

สมบัติ กาญจนกิจ (2544 : 14) ได้ให้ความหมายนันทนาการไว้ 4 ความหมาย ดังนี้

1. นันทนาการ หมายถึง การทำให้สดชื่นหรือการสร้างพลังขึ้นมาใหม่
2. นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมซึ่งมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย
3. นันทนาการ หมายถึง กระบวนการพัฒนาประสบการณ์หรือพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลหรือสังคม

4. นันทนาการ หมายถึง สวัสดิการสังคม ซึ่งรัฐบาลจะต้องมีหน้าที่จัดการให้บริการแก่ชุมชนเพื่อสร้างบรรยากาศของเมืองให้น่าอยู่

จากความหมายดังกล่าวพอสรุป ความหมายของนันทนาการได้ว่า

1. เป็นกิจกรรมที่มีรูปแบบหลากหลาย
2. เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกตามธรรมชาติ
3. กระทำในเวลาว่าง
4. ทำด้วยความสมัครใจ
5. ทำให้เกิดความพึงพอใจ
6. เกิดความสนุกสนาน ร่าเริง
7. ไม่ขัดต่อจารีต ประเพณีและกฎหมาย
8. เกิดการพัฒนาด้านกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

ลักษณะของนันทนาการ

เอนก หงษ์ทองคำ (2542 : 3) ได้สรุปลักษณะของนันทนาการว่า

1. นันทนาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรม กิจกรรมนันทนาการเป็นการแสดงออกทั้งด้านกระทำ (Active Recreation) และถูกกระทำ (Passive Recreation)
2. นันทนาการมีหลายรูปแบบ กิจกรรมทั้ง 11 ประเภท หลากหลายรูปแบบให้ผู้สนใจได้เลือกตามความถนัด ความสนใจ และในโอกาสต่าง ๆ
3. นันทนาการจะต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจและมีแรงจูงใจ
4. นันทนาการเกิดขึ้นได้ในโอกาสต่าง ๆ และไม่จำกัดเวลา
5. นันทนาการเป็นสิ่งที่จริงจังและมีจุดมุ่งหมาย
6. นันทนาการเป็นการบำบัด รักษา ฟื้นฟู
7. กิจกรรมนันทนาการยืดหยุ่นได้
8. นันทนาการจะต้องเป็นกิจกรรมที่พึงประสงค์ของสังคม

จุดมุ่งหมายของนันทนาการ

สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ (2548: ออนไลน์) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของนันทนาการไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาอารมณ์
2. เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ใหม่
3. เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์
4. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม
5. เพื่อส่งเสริมการแสดงออก
6. เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต
7. เพื่อส่งเสริมความเป็นมนุษยชาติ
8. เพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนันทนาการ

ทฤษฎีทางนันทนาการมีความสำคัญในการปฏิบัติกิจกรรมนันทนาการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ตามที่ เอนก หงษ์ทองคำ (2542 : 10) ได้รวบรวมไว้ ดังนี้

1. ทฤษฎีพลังงานส่วนเกิน (Surplus Energy) ของ ชิลเลอร์และสเปนเซอร์ (Shiller & Spencer) กล่าวว่า มนุษย์ใช้พลังงานส่วนที่เหลือเพื่อการเล่น เพื่อความสนุกสนาน
2. ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinct) ของ เจมส์ แมคดูกัล (James McDougall) กล่าวว่า การเล่นเกิดขึ้นโดยสัญชาตญาณ ซึ่งมีอยู่แล้วในมนุษย์และสัตว์
3. ทฤษฎีการผ่อนคลายความตึงเครียด (Relaxation) ของ แพททริก (Patrick) กล่าวว่าการเล่นก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน เกิดความพึงพอใจ และคลายความตึงเครียด
4. ทฤษฎีนันทนาการ (Recreation) ของ กาเมส (Games) กล่าวว่าการเล่นเป็นอิริยาบถตามธรรมชาติ เป็นการสร้างความสดชื่น และฟื้นฟูพลัง
5. ทฤษฎีการระบายอารมณ์ (Catharsis) ของ อริสโตเติล (Aristotle) กล่าวว่าการเล่นเป็นการระบายออกของอารมณ์ที่ถูกบีบคั้น ซึ่งอารมณ์นี้จะอันตราย
6. ทฤษฎีการแสดงออกแห่งตน (Self – Expression) ของ มิทเชลและเมสัน กล่าวว่าการเล่นเป็นการกระตุ้นตามธรรมชาติของมนุษย์ให้แสดงออกถึงศักยภาพที่มีอยู่
7. ทฤษฎีสังคมประสานสัมพันธ์ (Social Contact) ของ คีซิง (Keesing) กล่าวว่า การเล่นเป็นกิจกรรมทางสังคมของมนุษย์ที่ผสมผสานสัมพันธ์ของสังคม
8. ทฤษฎีการบุกเบิกสร้างสรรค์ (Creative Exploration) ของ เบอริง (Berlying) กล่าวว่า การเล่นเป็นพฤติกรรมที่มีสิ่งเร้า เป็นแรงกระตุ้น เพื่อค้นหาความตื่นเต้น ความสนุก ความพึงพอใจ

ประเภท ซึ่งจะประกอบไปด้วย

1. ศิลปและหัตถกรรม (Arts & Crafts)
2. การเต้นรำ (Dances)
3. การละคร (Drama)
4. เกมและกีฬา (Games & Sports)
5. งานอดิเรก (Hobbies)
6. การดนตรีและเพลง (Music)
7. นันทนาการกลางแจ้ง (Outdoor Recreation)
8. การอ่าน การเขียนและการพูด (Reading , Writing and Speaking)
9. นันทนาการทางสังคม (Social Recreation)
10. กิจกรรมพิเศษ (Special Events)
11. งานบริการอาสาสมัคร (Voluntary Services)

1.ช่วยให้คนมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม

2. ช่วยส่งเสริมให้คนที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการมีสุขภาพจิตดีขึ้น มีจิตใจแจ่มใส ลด
กังวลใด ๆ คลายทุกข์ ปราศจากความเครียด รู้จักสร้างอารมณ์ขัน ซึ่งจะช่วยป้องกันปัญหาโรคจิต
ได้

3. ลดปัญหาเกี่ยวกับอาชญากรรมและความประพฤติที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาทะเลาะวิวาท ชู้สาว หลบหนีการเรียน ใช้สารเสพติดให้โทษ เล่นการพนัน ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นเนื่องจากไม่รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

4. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี รู้จักรักหมุ่คณะ เสียสละเพื่อส่วนรวม การที่พลเมืองของชาติรู้จักบำรุงรักษาสุขภาพ รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ไม่สร้างความเดือดร้อนแก่สังคม ไม่เห็นแก่ตัว มีคุณธรรมประจำใจ ช่วยเหลือสังคม โดยการให้พลเมืองเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการตามนัด ตามโอกาส

5. เพื่อบำรุงขวัญพลเรือน ตำรวจ ทหาร ผู้ปฏิบัติหน้าที่เสี่ยงอันตรายในการป้องกันประเทศตามชายแดนซึ่งหาเวลาพักผ่อนหย่อนใจยาก กิจกรรมนันทนาการจึงควรนำมาใช้ในการบำรุงขวัญและสร้างกำลังใจให้แก่บุคคลเหล่านี้ในยามว่างจากการปฏิบัติงาน

6. ช่วยฟื้นฟูสภาพร่างกายจากอาการไข้ กิจกรรมนันทนาการช่วยให้คนป่วยหายเร็วขึ้น มีกำลังใจที่จะมีชีวิตอยู่อย่างมีคุณค่า

7. ช่วยให้สมาชิกในหน่วยงานต่าง ๆ ได้สนิทสนม สามัคคียิ่งขึ้น เพราะกิจกรรมนันทนาการสร้างให้เกิดสังคมที่ดี

8. ช่วยเพิ่มผลผลิตและได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ โดยใช้กิจกรรมนันทนาการเป็นตัวเร่งหรือกระตุ้นการทำงานจนลืมความเหน็ดเหนื่อย

9. ช่วยให้รู้จักสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้เหลือไว้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจสำหรับส่วนรวม เป็นที่เจริญตาเจริญใจแก่ผู้พบเห็น ทุกคนสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันได้และสืบทอดเป็นมรดกแก่อนุชนรุ่นหลัง

สมบัติ กาญจนกิจ (2544 : 32 – 33) กล่าวถึงประโยชน์ของนันทนาการไว้ดังนี้

1. ช่วยให้บุคคลและชุมชนได้รับความสุข สนุกสนาน มีความสุขในชีวิต
2. ช่วยให้บุคคลและชุมชนพัฒนาสุขภาพจิตและสมรรถภาพทางกายที่ดี
3. ช่วยป้องกันอาชญากรรม และพฤติกรรมเบี่ยงเบนในทางไม่พึงประสงค์ของเยาวชนและเด็ก
4. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี
5. ส่งเสริมการพัฒนาอารมณ์สุข
6. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ
7. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
8. ส่งเสริมในเรื่องการบำบัดรักษา
9. ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์ และการทำงานเป็นทีม
10. ส่งเสริมและบำรุงขวัญทหาร และตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ตามชายแดน

คุณค่าของนันทนาการ

บัทเลอร์ (Butler. 1959) กล่าวถึงคุณค่านันทนาการไว้ดังนี้

1. นันทนาการเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์
2. นันทนาการคือทางออกที่ดีของการแสดงออกและพัฒนาการตนเอง
3. นันทนาการ ช่วยให้เด็กมีความเจริญเติบโต และมีประสบการณ์ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิต เมื่อเจริญวัยขึ้น

4. นันทนาการช่วยให้เด็กมีความกระตือรือร้นในชีวิต และกิจกรรมต่างๆ ช่วยให้ได้มาซึ่งทักษะที่จำเป็นสำหรับชีวิตในภายหลัง

5. สำหรับผู้ใหญ่ นันทนาการเป็นการแสดงออกในกิจกรรมต่างๆ และเป็นการคบหาสมาคมซึ่งกันและกัน

6. นันทนาการ เป็นวิธีหาความสุข ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสุขสมดุลงานในชีวิตกับการทำงาน การพักผ่อน ความรัก และความเคารพนับถือซึ่งกันและกัน

ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาเอกนันทนาการ

ประวัติภาควิชาสันนันทนาการ

ภาควิชาสันนันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ถือกำเนิดขึ้น เมื่อวิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา ได้รับการยกฐานะเป็น “มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา” สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย (ปัจจุบันเป็นสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ) เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2517 มีสถานที่ตั้งในบริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ เลขที่ 154 ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย คณะวิชาต่าง ๆ คือ

1. คณะสังคมศาสตร์
2. คณะศึกษาศาสตร์
3. คณะพลศึกษา
4. คณะวิทยาศาสตร์
5. คณะมนุษยศาสตร์

โดยคณะพลศึกษา มีภาควิชาในสังกัด 3 ภาควิชา คือ ภาควิชาพลศึกษา ภาควิชา สุขศึกษาและภาควิชาสันนันทนาการ ทำการผลิตบัณฑิตการศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.) ในสาขาวิชาเอก พลศึกษา วิชาโทสุขศึกษา ส่วนวิชาในสาขาวิชาสันนันทนาการ ยังไม่มีเป็นหลักสูตรเฉพาะสาขาวิชา เป็นแต่เพียงมีบางรายวิชาที่ภาควิชาสันนันทนาการร่วมรับผิดชอบในการบริหารหลักสูตรกับ ภาควิชา พลศึกษา

ภาควิชาสันนันทนาการ เริ่มมีการจัดการเรียนการสอนเต็มรูปแบบโดยเปิดสอนในหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) วิชาเอกสันนันทนาการ เมื่อปี พ.ศ. 2525 เป็นต้นมา โดยมีแผนการรับ นิสิตจำนวนปีการศึกษาละ 30 คน และในปีการศึกษา 2545 ได้ปรับแผนการรับนิสิตเป็นจำนวน ปีการศึกษาละ 60 คน (รับผ่านการสองตรงของมหาวิทยาลัย จำนวน 30 คน และผ่าน สกอ. 30 คน) เพื่อรองรับความต้องการบุคลากรทางนันทนาการทั้งของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่มีเพิ่ม มากขึ้น

ในระดับบัณฑิตศึกษา ภาควิชาสันนันทนาการ ได้หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ โดยได้รับอนุมัติหลักสูตร เมื่อปี พ.ศ. 2543 กำหนดแผนการรับ นิสิตรุ่นละ 45 คน ในแผน ก (ภาคปกติ 20 คน และภาคพิเศษ 25 คน) เพื่อโอกาสทางการศึกษา ในสาขานันทนาการ รองรับความต้องการบุคลากรทางด้านนันทนาการที่มีมากขึ้น สอดคล้อง กับสภาพความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและทางธุรกิจนันทนาการในปัจจุบันและอนาคต

สรุปการดำเนินงานด้านการเรียนการสอนของภาควิชาสัตนการ โดยสังเขปมีดังนี้

ปี	การดำเนินงาน
พ.ศ. 2525	เปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) วิชาเอกสัตนการ 4 ปี (เป็นหลักสูตรวิชาเอกที่ไม่ต้องเรียนวิชาโท)
พ.ศ. 2542	ได้รับอนุมัติหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชานันทนการ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2542 และเริ่มเปิดสอนนิสิตรุ่นแรกปีการศึกษา 2543 จนถึงปัจจุบัน
พ.ศ. 2543	ได้รับอนุมัติหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาการจัดการนันทนการ
พ.ศ. 2544	เปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาการจัดการนันทนการ ภาคปกติ ในภาคเรียนที่ 1 และภาคพิเศษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 (รุ่นที่ 1)
พ.ศ. 2545	เปิดรับนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาการจัดการนันทนการ (รุ่น 2) เฉพาะภาคพิเศษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545
พ.ศ. 2546	ไม่มีการเปิดรับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา
พ.ศ. 2547	เปิดรับนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาการจัดการนันทนการ ภาคปกติ และภาคพิเศษ (รุ่น 3) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547
พ.ศ. 2548	เปิดรับนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาการจัดการนันทนการ ภาคปกติ และภาคพิเศษ (รุ่น 4) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 (เปิดเรียน มิถุนายน 2548)

อนึ่ง เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2532 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา ได้ยุบรวมเป็นคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีสถานที่ตั้ง 2 แห่งคือ บริเวณสนามกีฬาแห่งชาติและประสานมิตร ในปีการศึกษา 2544 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้คืนพื้นที่บริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ ซึ่งเป็นที่ตั้งของคณะพลศึกษา สนามกีฬาแห่งชาติ ให้แก่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยได้ย้ายทรัพยากร (บุคลากร และวัสดุ ครุภัณฑ์) ส่วนหนึ่งไปยัง มศว องค์กรฯ และส่วนหนึ่งย้ายไปรวมที่คณะพลศึกษา ประสานมิตร โดยกำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนนิสิตระดับปริญญาตรี ของคณะพลศึกษา คือ ชั้นปีที่ 1-2 เรียนที่องค์กรฯ ชั้นปีที่ 3-4 เรียนที่ประสานมิตร (ยกเว้นวิชาเอกวิทยาศาสตร์การกีฬา เรียนที่องค์กรฯ ทั้ง 4 ปี) ส่วนในระดับบัณฑิตศึกษา จัดการเรียนการสอนที่ประสานมิตร ทุกสาขาวิชา

ปรัชญา ปณิธาน เป้าหมาย การกิจและพันธกิจ

ปรัชญา

นันทนาการสร้างคุณค่าพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

ปณิธาน

ผลิตบัณฑิตนันทนาการอย่างมีคุณภาพ เป็นมาตรฐานที่เชื่อถือได้พร้อมที่จะให้บริการแก่สังคมอย่างมั่นใจ

เป้าหมาย

1. เพื่อผลิตบัณฑิตและมหาบัณฑิตทางนันทนาการที่มีความรู้ความสามารถ เป็นผู้นำกิจกรรมและนักบริหารจัดการนันทนาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นมาตรฐานที่เชื่อถือได้
2. สามารถนำความรู้ด้านนันทนาการไปถ่ายทอดสู่ชุมชนและสังคมอย่างถูกต้อง สมบูรณ์ด้วยความมั่นใจ
3. เผยแพร่ต่อชุมชนและสังคมให้เห็นความสำคัญและรู้คุณค่าของนันทนาการ ได้เป็นอย่างดีและทั่วถึง
4. เพื่อศึกษาวิจัยด้านนันทนาการเป็นองค์ความรู้หลัก
5. เพื่อส่งเสริมและจรรโลงศิลปวัฒนธรรมที่งดงามสืบต่อไป

การกิจ

1. ด้านการผลิตบัณฑิตและมหาบัณฑิต

มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีการเรียนการสอนในภาคทฤษฎีเพื่อปูพื้นฐานความรู้ทางวิชาการแล้วนำไปปฏิบัติโดยการฝึกปฏิบัติการนอกสถานที่ และเก็บข้อมูลเพื่อนำเสนออย่างเป็นรูปธรรม เน้นการแสดงความคิด นำเสนอความคิดและนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ได้อย่างแท้จริง

2. ด้านการวิจัย

มีการฝึกปฏิบัติการด้านการวิจัยเพื่อฝึกทักษะความรู้ด้านวิจัยให้นิสิตสามารถนำความรู้ไปดำเนินการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทางวิชาการ วิชาชีพ และพัฒนาสังคมและประเทศชาติ เช่น การทดลองวิจัย (Baby thesis) ในระดับปริญญาตรี จากการนำข้อมูลที่ได้จากการฝึกงานวิชาชีพ (ฝึกงาน) และข้อมูลจากการศึกษาดูงาน เพื่อทำวิจัยเสนอต่อคณะกรรมการดำเนินโครงการฝึกงาน การฝึกปฏิบัติการวิจัยในระดับปริญญาโท โดยการนำนิสิตไปฝึกปฏิบัติการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานที่จริงที่เกี่ยวข้องทางด้านนันทนาการ ก่อนการทำวิทยานิพนธ์ (Thesis) เช่น การฝึกปฏิบัติการนำเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ การนำเสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ในระหว่างเรียนรายวิชาด้านวิจัยเพื่อฝึกทักษะและพัฒนาพื้นฐานความรู้ด้านการวิจัยการก่อนการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์จริงเพื่อจบการศึกษา ทำให้ให้นิสิตมีความเชี่ยวชาญทางการวิจัยและสามารถดำเนินการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ และการเพื่อพัฒนาต่อไปได้อย่างเป็นรูปธรรม

3.ด้านการบริการวิชาการ

ภาควิชาสัตนศาสตร์ มีการดำเนินโครงการบริการวิชาการ โครงการสร้างสรรค์สังคมที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างต่อเนื่อง เช่น โครงการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาเยาวชน โครงการค่ายวิชาการเสริมสร้างความรู้ด้านน้องน้อยในถิ่นทุรกันดาร (จ.อุตรธานี) โครงการการอยู่ค่ายพักแรมเพื่อพัฒนาเยาวชน โครงการค่ายนันทนาการต่อต้านยาเสพติด เป็นต้น

และรวมทั้งการบริการวิชาการในด้านการสนับสนุนบุคลากรของภาควิชาสัตนศาสตร์ เพื่อเป็นวิทยากร หรืออาจารย์พิเศษให้แก่หน่วยงานอื่นทั้งภายในและภายนอก เช่น คณะแพทยศาสตร์ โรงเรียนสาธิต กระทรวงกลาโหม กระทรวงยุติธรรม เป็นต้น

4.ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

มีการเข้าร่วมและดำเนินการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง เช่น การเข้าร่วมโครงการศาสตร์แห่งการบวงสรวงและไหว้ครู จัดโครงการประกวดศิลปะการต่อสู้ของไทยแบบกระบี่กระบอง (ครั้งที่ 2) เป็นต้น

5. ด้านการดำเนินงานและเผยแพร่

5.1 มีการกำหนดแผนปฏิบัติการระยะ 1 ปี สอดคล้องกับพันธกิจแต่ละด้าน

5.2 มีการกำหนดแผนปฏิบัติการย่อยในบางกิจกรรม เช่น โครงการต่าง ๆ ของภาควิชา เปิดวิชาเกี่ยวกับนันทนาการเป็นวิชาเลือกเสรี เป็นต้น

5.3 จัดทำแผ่นปลิวประชาสัมพันธ์หลักสูตรของภาควิชาที่เปิดสอนในทุกปี การศึกษา ในช่วงการรับสมัครบุคคลเข้าเป็นนิสิต (สอบตรง) ทุกปี และรวมทั้งเผยแพร่ปรัชญา ปณิธานและพันธกิจของภาควิชาเป็นระยะ ๆ ออกเผยแพร่สู่ประชาคม มศว สู่นิสิตและหน่วยงานอื่น ๆ

6.การประเมินผลงานและโครงการ

6.1 มีผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานตามแผน

6.2 มีการสรุปผลการปฏิบัติงานและบันทึกไว้ในรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ทำในรูปสังเกตแล้วประชุมปรึกษา ปรับปรุงแก้ไขในกลุ่มผู้ปฏิบัติ

พันธกิจ

1. ภาควิชาสัตนศาสตร์ มีพันธกิจที่สอดคล้องกับพันธกิจหลักของคณะพลศึกษา และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนี้

2. ผลิตบัณฑิตและมหาบัณฑิตทางนันทนาการ ให้เป็นผู้มีความรู้คู่คุณธรรม กิจกรรมเด่น เน้นการเป็นนักพัฒนาที่มีพื้นฐานในการบุคคลตั้งแต่ระดับพื้นฐานคือ ทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสติปัญญา ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และรวมถึงการพัฒนาชุมชน สังคมและประเทศชาติส่วนรวม

3. มีการบริหารจัดการอย่างดี มีความคล่องตัวและมีเอกภาพให้เป็นไปตามหลักการและวิธีการจรรยาบรรณวิชาชีพ
4. ส่งเสริมและดำเนินการวิจัยอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ทั้งในระดับพื้นฐานระดับชาติและนานาชาติ
5. สนับสนุนและส่งเสริมให้บริการวิชาการด้านนันทนาการทุกรูปแบบ สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคม
6. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมตามแนวทางของนันทนาการ
7. ให้มีการประกันคุณภาพและระบบตรวจสอบคุณภาพที่ได้มาตรฐาน

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชานันทนาการ ภาควิชาสันทนาการ

1. ชื่อหลักสูตร

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานันทนาการ
Bachelor of Science Program in Recreation

2. ชื่อปริญญา

ชื่อเต็ม	วิทยาศาสตรบัณฑิต (นันทนาการ) Bachelor of Science (Recreation)
ชื่อย่อ	วท.บ. (นันทนาการ) B.S. (Recreation)

3. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

ภาควิชาสันทนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4. หลักการและเหตุผลในการเปิดหลักสูตร

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานันทนาการ วิชาเอกผู้นำนันทนาการ และวิชาเอกการจัดการนันทนาการ เป็นหลักสูตรที่ปรับปรุงจากหลักสูตรเดิมคือหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอกสันทนาการ ซึ่งคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติหลักสูตรในปีการศึกษา 2524 และเปิดการสอนครั้งแรกในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ในปีการศึกษา 2525 หลักสูตรนี้ได้รับการแก้ไขปรับปรุง ปีการศึกษา 2527 และเนื่องด้วยการเจริญเติบโตก้าวหน้าทาง

วิชาการ วิชาชีพได้เจริญรุดหน้าให้สอดคล้องกับภาวะความเจริญ ความต้องการของสังคมและเศรษฐกิจ ภาควิชาสันตนาการ ซึ่งรับผิดชอบการผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมและวิชาชีพ ได้ตระหนักถึงความจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงบุคลากรของภาควิชา หลักสูตรคุณภาพของนิสิตและบัณฑิต ให้มีความสามารถทางวิชาการ จึงได้พิจารณาจัดทำ หลักสูตรใหม่ในระดับปริญญาตรีของภาควิชาให้มีความก้าวหน้าทันสมัย มีคุณภาพทางวิชาการ เพื่อสนองความต้องการของสังคมดังกล่าวมาแล้ว

อนึ่งภาควิชาสันตนาการเห็นสมควรที่จะปรับเปลี่ยนชื่อสาขาวิชา ชื่อรายวิชา และรหัสวิชาจากเดิมคือ สันตนาการ เป็น นันทนาการ เพื่อความถูกต้องตามหลักภาษาไทย ที่พระยาอนุมานราชธน ได้บัญญัติศัพท์ไว้และใช้กันแพร่หลายในปัจจุบัน

5. วัตถุประสงค์

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานันทนาการ มุ่งหวังจะให้ผู้สำเร็จการศึกษา มีความรู้ เจตคติ อุปนิสัยและค่านิยมที่เหมาะสมดังนี้

• หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานันทนาการ วิชาเอกผู้นำนันทนาการ

1. ด้านความรู้

- 1.1 สามารถอธิบายทฤษฎี หลักการว่าด้วยการเป็นผู้นำนันทนาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 1.2 สามารถนำความรู้ทางวิชาการประยุกต์ใช้ในการเป็นผู้นำนันทนาการได้
- 1.3 สามารถวิเคราะห์ปัญหาของความต้องการด้านนันทนาการของบุคคล กลุ่ม ในชุมชนต่าง ๆ ได้
- 1.4 สามารถวางแผนงานและอธิบายวิธีการแก้ปัญหาตลอดจนแนะนำการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

2. ด้านทักษะ

- 2.1 สามารถเป็นผู้นำกิจกรรมนันทนาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.2 สามารถสาธิต ปฏิบัติ และให้การแนะนำกิจกรรมนันทนาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ด้านเจตคติ อุปนิสัยและค่านิยม

- 3.1 มีลักษณะการเป็นผู้นำตามแบบสังคมประชาธิปไตย
- 3.2 มีบุคลิกสง่างามและสามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่นและผู้ร่วมงาน
- 3.3 มีเจตคติที่ดีในวิชาชีพและเพื่อนร่วมงาน
- 3.4 มีความรับผิดชอบ อุทิศตนเพื่องานในวิชาชีพ
- 3.5 มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ

3.6 มีความคิดสร้างสรรค์และโลกทัศน์กว้าง

• หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานันทนาการ วิชาเอกการจัดการนันทนาการ

1. ด้านความรู้

- 1.1 สามารถอธิบายทฤษฎี หลักการว่าด้วยการจัดการนันทนาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 1.2 สามารถนำความรู้ทางวิชาการประยุกต์ใช้ในการจัดการนันทนาการได้
- 1.3 สามารถวิเคราะห์ปัญหาของความต้องการด้านการบริการนันทนาการของบุคคลกลุ่มในชุมชนต่าง ๆ ได้
- 1.4 สามารถวางแผนงานและอธิบายวิธีการแก้ปัญหาตลอดจนแนะนำการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

2. ด้านทักษะ

- 2.1 สามารถจัดดำเนินการกิจกรรมนันทนาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.2 สามารถบริหาร จัดการแก้ไขปัญหาการดำเนินการกิจกรรมนันทนาการได้

3. ด้านเจตคติ อุปนิสัยและค่านิยม

- 3.1 มีลักษณะการเป็นผู้นำตามแบบสังคมประชาธิปไตย
- 3.2 มีบุคลิกสง่างามและสามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่นและผู้ร่วมงาน
- 3.3 มีเจตคติที่ดีในวิชาชีพและเพื่อนร่วมงาน
- 3.4 มีความรับผิดชอบ อุทิศตนเพื่องานในวิชาชีพ
- 3.5 มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ
- 3.6 มีความคิดสร้างสรรค์และโลกทัศน์กว้าง

6. หลักสูตร

6.1 จำนวนหน่วยกิต จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 136 หน่วยกิต และผ่านหมวดวิชาการฝึกงานวิชาชีพ

6.2 โครงสร้างหลักสูตร

(1) หมวดรายวิชาศึกษาทั่วไปรวม

32 หน่วยกิต

ประกอบด้วย

- กลุ่มภาษา	10	หน่วยกิต
- กลุ่มมนุษยศาสตร์	6	หน่วยกิต
- กลุ่มสังคมศาสตร์	6	หน่วยกิต
- กลุ่มวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	7	หน่วยกิต

- กลุ่มพลศึกษา	3	หน่วยกิต
(2) หมวดวิชาเฉพาะ	100	หน่วยกิต
ประกอบด้วย		
- วิชาพื้นฐาน	26	หน่วยกิต
- วิชาแกน	34	หน่วยกิต
- วิชาชีพ	40	หน่วยกิต
ประกอบด้วย		
ก. วิชาเอกผู้นำนันทนาการ		
ข. วิชาเอกการจัดการนันทนาการ		
(3) หมวดวิชาเลือกเสรีไม่น้อยกว่า	4	หน่วยกิต
(4) หมวดวิชาการฝึกงานวิชาชีพ ฝึกงานไม่น้อยกว่า	200	ชั่วโมง
6.3 รายวิชา		
(1) หมวดรายวิชาศึกษาทั่วไป	รวม 32	หน่วยกิต
(1.1) กลุ่มภาษา	10	หน่วยกิต
(1.1.1) กลุ่มภาษาไทย	4	หน่วยกิต
ทย 101	ทักษะทางภาษา 1	2(2-0)
TH 101	Language Skill 1	
ทย 102	ทักษะทางภาษา 2	2(2-0)
TH 102	Language Skill 2	
(1.1.2) กลุ่มภาษาต่างประเทศ	6	หน่วยกิต
อก 101	ภาษาอังกฤษ 1	3(3-0)
EN 101	English 1	
อก 102	ภาษาอังกฤษ 2	3(3-0)
EN 102	English 2	
(1.2) กลุ่มมนุษยศาสตร์	6	หน่วยกิต
บส 101	สารสนเทศและการศึกษาค้นคว้า	2(2-0)
LIS 101	Information Services and Study Fundamentals	
มน 101	มนุษย์กับความงาม	2(2-0)
HM 101	Man and Aesthetics	
มน 102	มนุษย์กับการใช้เหตุผลและจริยธรรม	2(2-0)
HM 102	Man, Reasoning and Ethics	
(1.3) กลุ่มสังคมศาสตร์	6	หน่วยกิต
สค 102	ประชากรศึกษา	2(2-0)

SO 102	Population Education		
ภม 104	มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม	2(2-0)	
GE 104	Man and Environment		
สค 111	สังคมและวัฒนธรรมไทย	2(2-0)	
SO 111	Thai Society and Culture		
(1.4) กลุ่มวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์		7	หน่วยกิต
คพ 101	คอมพิวเตอร์และการประมวลผลข้อมูล	3(3-1)	
CP 101	Computer and Data Processing		
วท 101	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับสิ่งแวดล้อม	2(2-0)	
SC 101	Science, Technology and Environment		
วท 102	วิทยาศาสตร์กับการพัฒนาคุณภาพชีวิต	2(2-0)	
SC 102	Science and Quality of Life		
(1.5) กลุ่มพลศึกษา		3	หน่วยกิต
วทก 101	กีฬาและนันทนาการเพื่อชีวิต	2(2-0)	
SPS 101	Sports and Leisure for Life Style		
วทก 102	การออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพ	1(0-2)	
SPS 102	Exercise for Physical Fitness		
(2) หมวดวิชาเฉพาะ		รวม 100	หน่วยกิต
(2.1) วิชาพื้นฐาน		26	หน่วยกิต
จิต 101	จิตวิทยาเบื้องต้น	2(2-0)	
PG 101	Introduction to Psychology		
สข 211	กายวิภาคและสรีรวิทยาทั่วไปของมนุษย์	3(2-2)	
HE 211	General Human Anatomy and Physiology		
สข 411	การปฐมพยาบาล	3(2-2)	
HE 411	First Aid		
สข 412	สวัสดิศึกษา	2(2-0)	
HE 412	Safety Education		
ทน 301	สื่อการสอน	2(2-1)	
ET 301	Instructional Media		
สค 311	ชุมชน	3(3-0)	
SO 311	Community		
วนก 101	ชีววิทยาเพื่อนันทนาการ 1	3(2-3)	

RCS 101	Biology for Recreation 1	
วณก 102	ชีววิทยาเพื่อนันทนาการ 2	3(2-3)
RCS 102	Biology for Recreation 2	
วณก 201	ไม้ดอกไม้ประดับเพื่อนันทนาการ	3(2-3)
RCS 201	Flowering and Ornamental Plants for Recreation	
วณก 301	นิเวศวิทยาและนันทนาการ	2(2-1)
RCS 301	Ecology and Recreation	
(2.2) วิชาแกน		34 หน่วยกิต
ปถ 361	การฝึกผู้นำและกิจกรรมเยาวชน	2(2-1)
EL 361	Leadership Training and Youth Activities	
ทย 103	วาทการ	2(2-0)
TH 103	Speech Training	
ทย 201	การพูดเพื่อประสิทธิผล	2(2-0)
TH 201	Effective Speech	
วณก 211	นันทนาการเบื้องต้น	2(2-0)
RCS 211	Introduction to Recreation	
วณก 212	ปรัชญานันทนาการ	2(2-0)
RCS 212	Recreation Philosophy	
วณก 213	นันทนาการชุมชน	2(2-0)
RCS 213	Community Recreation	
วณก 214	การอยู่ค่ายพักแรม	2(2-1)
RCS 214	Camping	
วณก 315	สถิติและการใช้คอมพิวเตอร์ในนันทนาการ	2(2-1)
RCS 315	Statistics and Computer Utilizing in Recreation	
วณก 316	นันทนาการสำหรับเด็กและผู้สูงอายุ	2(2-0)
RCS 316	Recreation for Children and The Aged	
วณก 317	นันทนาการสำหรับบุคคลพิเศษ	2(2-0)
RCS 317	Recreation for Special Population	
วณก 318	ศิลปการออกแบบทางนันทนาการ	2(2-1)
RCS 318	Recreation Design	
วณก 319	การออกแบบและประดิษฐ์อุปกรณ์การเล่น	2(2-1)
RCS 319	Toy Invention and Design	
วณก 411	การวัดและประเมินผลทางนันทนาการ	2(2-0)

RCS 411	Measurement and Evaluation in Recreation	
วณก 412	จรรยาบรรณวิชาชีพนันทนาการ	2(2-1)
RCS 412	Professional Ethics	
วณก 413	กฎหมายวิชาชีพนันทนาการ 1	2(2-0)
RCS 413	Legal Aspects 1	
วณก 414	ภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพ 1	2(2-0)
RCS 414	English for Recreation Professional 1	
วณก 415	ภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพ 2	2(2-0)
RCS 415	English for Recreation Professional 2	
(2.3) วิชาชีพ		40 หน่วยกิต
ก วิชาเอกผู้นำนันทนาการ		20 หน่วยกิต
วณก 321	ผู้นำนันทนาการ 1	3(3-1)
RCS 321	Recreation Leadership 1	
วณก 322	ผู้นำนันทนาการ 2	3(3-1)
RCS 322	Recreation Leadership 2	
วณก 323	ผู้นำเกมและกีฬา 1	2(2-1)
RCS 323	Games and Sports Activities Leadership 1	
วณก 324	ผู้นำเกมและกีฬา 2	2(2-1)
RCS 324	Games and Sports Activities Leadership 2	
วณก 325	ผู้นำค่ายพักแรม	2(2-1)
RCS 325	Camp Leadership	
วณก 426	การลูกเสือและผู้นำยุวอาสา	2(2-1)
RCS 426	Scouts and Youth Red Cross Leadership	
วณก 427	ผู้นำกิจกรรมสวนสาธารณะ	2(2-1)
RCS 427	Park Activities Leadership	
วณก 428	ผู้นำสนามเล่น	2(2-1)
RCS 428	Playground Leadership	
วณก 429	ผู้นำการท่องเที่ยว	2(2-1)
RCS 429	Tourism Leadership	
วิชาเทคนิคทักษะบังคับ		14 หน่วยกิต
วณก 341	การละเล่นพื้นเมือง	2(2-1)
RCS 341	Folk Activities	
วณก 342	ลีลาสร้างสรรค์	2(2-2)

RCS 342	Creative Performance	
วณก 343	เกมนันทนาการ	2(2-2)
RCS 343	Recreation Games	
วณก 344	โอเรียนเทียร์ริง	2(2-2)
RCS 344	Orienteering	
วณก 345	นาฏศิลป์ไทย	2(2-2)
RCS 345	Thai Classical Dance	
วณก 241	การว่ายน้ำเพื่อนันทนาการ	2(2-2)
RCS 241	Swimming for Recreation	
วณก 242	การช่วยชีวิตและความปลอดภัยทางน้ำในนันทนาการ	2(2-2)
RCS 242	Life Saving and Water Safety in Recreation	

วิชาเทคนิคทักษะเลือก

เลือกเรียนวิชาต่อไปนี้อีก 6 หน่วยกิต

วณก 351	การเดินร่ำพันเมืองนานาชาติ	2(2-2)
RCS 351	International Folk Dance	
วณก 352	ตกปลา	2(2-2)
RCS 352	Fishing	
วณก 353	เปตอง	2(2-2)
RCS 353	Pe'tanque	
วณก 354	กรรเชียงเรือ	2(2-2)
RCS 354	Rowing	
วณก 354	กรรเชียงเรือ	2(2-2)
RCS 354	Rowing	
วณก 451	เรือใบ	2(2-2)
RCS 451	Sailing	
วณก 452	ขี่ม้า	2(2-2)
RCS 452	Horseback Riding	
วณก 453	สควอช	2(2-2)
RCS 453	Squash	
วณก 454	ยิงปืน	2(2-2)
RCS 454	Shooting	
วณก 455	สนุกเกอร์และบิลเลียด	2(2-2)
RCS 455	Snooker and Billiard	

วณก 456	ดำน้ำ	2(2-2)
RCS 456	Scuba	
วณก 457	การเลี้ยงปลาสวยงาม	2(2-2)
RCS 457	Fish Aquarium for Recreation	
วณก 458	ภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพ 3	2(2-0)
RCS 458	English for Recreation Professional 3	
พล 151	กรีฑา 1	1(1-1)
PE 151	Track and Field 1	
พล 153	ยิมนาสติก 1	1(1-1)
PE 153	Gymnastic 1	
พล 161	บาสเกตบอล 1	1(1-1)
PE 161	Basketball 1	
พล 162	วอลเลย์บอล 1	1(1-1)
PE 162	Volleyball 1	
พล 163	ฟุตบอล 1	1(1-1)
PE 163	Football 1	
พล 164	ตะกร้อและเซปักตะกร้อ 1	1(1-1)
PE 164	Takraw and Sepak Takraw 1	
พล 165	รักบี้ฟุตบอล 1	1(1-1)
PE 165	Rugby Football 1	
พล 166	ฮอกกี้ 1	1(1-1)
PE 166	Hockey 1	
พล 167	ซอฟท์บอล 1	1(1-1)
PE 167	Softball 1	
พล 168	เบสบอล 1	1(1-1)
PE 168	Baseball 1	
พล 171	เทนนิส 1	1(1-1)
PE 171	Tennis 1	
พล 172	เทเบิลเทนนิส 1	1(1-1)
PE 172	Table Tennis 1	
พล 173	แบดมินตัน 1	1(1-1)
PE 173	Badminton 1	
พล 174	มวยสากล 1	1(1-1)
PE 174	Boxing 1	
พล 175	มวยไทย 1	1(1-1)

PE 175	Thai Boxing 1	
พล 176	ยูโด 1	1(1-1)
PE 176	Judo 1	
พล 381	กระบี่กระบอง	1(1-1)
PE 381	Sword and Pole Fighting	
พล 382	กิจกรรมเข้าจังหวะ	1(1-1)
PE 382	Rhythmic Activities	
พล 384	แฮนด์บอล	1(1-1)
PE 384	Handball	
พล 386	ยิงธนู	1(1-1)
PE 386	Archery	
พล 387	ดาบสากล	1(1-1)
PE 387	Fencing	
พล 388	จักรยาน	1(1-1)
PE 388	Cycling	
พล 481	ลีลาศ	1(1-1)
PE 481	Ballroom Dance	
พล 482	แอโรบิกแดนซ์	1(1-1)
PE 482	Aerobic Dance	
พล 483	โบว์ลิ่ง	1(1-1)
PE 483	Bowling	
พล 484	กอล์ฟ	1(1-1)
PE 484	Golf	

ข วิชาเอกการจัดการนันทนาการ		20	หน่วยกิต
วณก 331	การจัดการและบริหารนันทนาการ		3(3-0)
RCS 331	Organization and Administration in Recreation		
วณก 332	การจัดหน่วยงานบริการเยาวชน		2(2-1)
RCS 332	Youth Agencies Management		
วณก 333	การจัดการแข่งขันกีฬาและเกม		2(2-1)
RCS 333	Sports and Games Competition Management		
วณก 334	การจัดโปรแกรมนันทนาการ		2(2-1)
RCS 334	Recreation Programmes Management		
วณก 335	การจัดค่ายพักแรม		3(3-1)
RCS 335	Camp Management		
วณก 436	การจัดการแสดงและดนตรีในนันทนาการ		2(2-1)
RCS 436	Organization of Drama and Music for Recreation		
วณก 437	การจัดและตกแต่งสวนสาธารณะ		2(2-1)
RCS 437	Parks and Recreation Resources Management		
วณก 438	การจัดนันทนาการธุรกิจ		2(2-1)
RCS 438	Commercial Recreation Management		
วณก 439	การจัดการท่องเที่ยว		2(2-1)
RCS 439	Tourism Management		
วิชาเทคนิคทักษะบังคับ		14	หน่วยกิต
วณก 341	การละเล่นพื้นเมือง		2(2-1)
RCS 341	Folk Activities		
วณก 342	ลีลาสร้างสรรค์		2(2-2)
RCS 342	Creative Performance		
วณก 343	เกมนันทนาการ		2(2-2)
RCS 343	Recreation Games		
วณก 344	โอเรียนเตียร์		2(2-2)
RCS 344	Orienteering		
วณก 345	นาฏศิลป์ไทย		2(2-2)
RCS 345	Thai Classical Dance		
วณก 241	การว่ายน้ำเพื่อนันทนาการ		2(2-2)
RCS 241	Swimming for Recreation		

วณก 242	การช่วยชีวิตและความปลอดภัยทางน้ำในนันทนาการ	2(2-2)
RCS 242	Life Saving and Water Safety in Recreation	

วิชาเทคนิคทักษะเลือก

เลือกเรียนวิชาต่อไปนี้อีก 6 หน่วยกิต

วณก 351	การเดินร่ำพื้นเมืองนานาชาติ	2(2-2)
RCS 35 1	International Folk Dance	
วณก 352	ตกปลา	2(2-2)
RCS 352	Fishing	
วณก 353	เปตอง	2(2-2)
RCS 353	Pe' tanque	
วณก 354	กรรเชียงเรือ	2(2-2)
RCS 354	Rowing	
วณก 451	เรือใบ	2(2-2)
RCS 451	Sailing	
วณก 452	ขี่ม้า	2(2-2)
RCS 452	Horseback Riding	
วณก 453	สควอช	2(2-2)
RCS 453	Squash	
วณก 454	ยิงปืน	2(2-2)
RCS 454	Shooting	
วณก 455	สนุกเกอร์และบิลเลียด	2(2-2)
RCS 455	Snooker and Billiard	
วณก 456	ดำน้ำ	2(2-2)
RCS 456	Scuba	
วณก 457	การเลี้ยงปลาสวยงาม	2(2-2)
RCS 457	Fish Aquarium for Recreation	
วณก 458	ภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพ 3	2(2-0)
RCS 458	English for Recreation Professional 3	
พล 151	กรีฑา 1	1(1-1)
PE 151	Track and Field 1	
พล 153	ยิมนาสติก 1	1(1-1)
PE 153	Gymnastic 1	
พล 161	บาสเกตบอล 1	1(1-1)

PE 161	Basketball 1	
พล 162	วอลเลย์บอล 1	1(1-1)
PE 162	Volleyball 1	
พล 163	ฟุตบอล 1	1(1-1)
PE 163	Football 1	
พล 164	ตะกร้อและเซปักตะกร้อ 1	1(1-1)
PE 164	Takraw and Sepak Takraw 1	
พล 165	รักบี้ฟุตบอล 1	1(1-1)
PE 165	Rugby Football 1	
พล 166	ฮอกกี้ 1	1(1-1)
PE 166	Hockey 1	
พล 167	ซอฟท์บอล 1	1(1-1)
PE 167	Softball 1	
พล 168	เบสบอล 1	1(1-1)
PE 168	Baseball 1	
พล 171	เทนนิส 1	1(1-1)
PE 171	Tennis 1	
พล 172	เทเบิลเทนนิส 1	1(1-1)
PE 172	Table Tennis 1	
พล 173	แบดมินตัน 1	1(1-1)
PE 173	Badminton 1	
พล 174	มวยสากล 1	1(1-1)
PE 174	Boxing 1	
พล 175	มวยไทย 1	1(1-1)
PE 175	Thai Boxing 1	
พล 176	ยูโด 1	1(1-1)
PE 176	Judo 1	
พล 381	กระบี่กระบอง	1(1-1)
PE 381	Sword and Pole Fighting	
พล 382	กิจกรรมเข้าจังหวะ	1(1-1)
PE 382	Rhythmic Activities	
พล 384	แฮนด์บอล	1(1-1)
PE 384	Handball	
พล 386	ยิมนาสติก	1(1-1)

PE 386	Archery	
พล 387	ดาบสากล	1(1-1)
PE 387	Fencing	
พล 388	จักรยาน	1(1-1)
PE 388	Cycling	
พล 481	ลีลาศ	1(1-1)
PE 481	Ballroom Dance	
พล 482	แอโรบิกแดนซ์	1(1-1)
PE 482	Aerobic Dance	
พล 483	โบว์ลิ่ง	1(1-1)
PE 483	Bowling	
พล 484	กอล์ฟ	1(1-1)
PE 484	Golf	

(3) หมวดวิชาเลือกเสรี เลือกเรียนรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรชั้นปริญญาตรี
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต

(4) หมวดวิชาการฝึกงานวิชาชีพ ฝึกงานตามสถานที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ
นันทนาการ ไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง ดังนี้

ก วิชาเอกผู้นำนันทนาการ

วณก 261 การฝึกงานวิชาชีพ 1 (ผู้นำนันทนาการ) เวลาไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง

RCS 261 Field Experience 1 (Recreation Leadership)

วณก 362 การฝึกงานวิชาชีพ 2 (ผู้นำนันทนาการ) เวลาไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง

RCS 362 Field Experience 2 (Recreation Leadership)

วณก 463 การฝึกงานวิชาชีพ 3 (ผู้นำนันทนาการ) เวลาไม่น้อยกว่า 100 ชั่วโมง

RCS 463 Field Experience 3 (Recreation Leadership)

ข วิชาเอกการจัดการนันทนาการ

วณก 271 การฝึกงานวิชาชีพ 1(การจัดการนันทนาการ) เวลาไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง

RCS 271Field Experience 1 (Recreation Management)

วณก 372 การฝึกงานวิชาชีพ 2(การจัดการนันทนาการ) เวลาไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง

RCS 372Field Experience 2 (Recreation Management)

วณก 473การฝึกงานวิชาชีพ 3(การจัดการนันทนาการ) เวลาไม่น้อยกว่า 100 ชั่วโมง

RCS 473Field Experience 3 (Recreation Management)

การประเมินผลการฝึกงานวิชาชีพ ใช้ระบบผ่านและไม่ผ่าน

6.4 ความหมายของเลขรหัส

วนก และ RCS หมายถึง สาขาวิชานันทนาการ

เลขรหัสวิชา

เลขรหัสตัวแรก	หมายถึง	ชั้นปีที่เปิดสอน
เลขรหัสตัวกลาง ในรหัส วนก และ RCS หมายถึง หมวดวิชา ต่อไปนี้		
เลข 0	หมายถึง	วิชาพื้นฐาน
เลข 1	หมายถึง	วิชาพื้นแกน
เลข 2	หมายถึง	วิชาเอกผู้นำนันทนาการ
เลข 3	หมายถึง	วิชาเอกการจัดการนันทนาการ
เลข 4	หมายถึง	วิชาเอกเทคนิคทักษะบังคับ
เลข 5	หมายถึง	วิชาเอกเทคนิคทักษะเลือก
เลข 6	หมายถึง	วิชาการฝึกงานวิชาเอกผู้นำนันทนาการ
เลข 7	หมายถึง	วิชาการฝึกงานวิชาเอกการจัดการนันทนาการ
รหัสตัวสุดท้าย	หมายถึง	ลำดับรายวิชาในหมวดวิชาของตัวกลาง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

คาลิชและเบิร์ตส์ (นิจพงศ์ ศรีสุวรรณ. 2527 : 29 ; อ้างอิงจาก Kalish & Bertes. 1960 : 249) จากมหาวิทยาลัยฮาวาย ได้ทำการศึกษาโดยสำรวจเจตคติของนิสิตต่อกิจกรรมของมหาวิทยาลัยที่มหาวิทยาลัยฮาวาย เนื่องจากนิสิตไม่สนใจกิจกรรมและไม่ค่อยรับผิดชอบในกิจกรรมที่ตนมีส่วนร่วม จุดประสงค์ของการวิจัยเพื่อค้นหาเจตคติต่อกิจกรรมมหาวิทยาลัย ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้นำและการให้ความร่วมมือในกิจกรรม เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง นิสิตปริญญาตรีที่ศึกษาเกินชั้นปีที่ 1 ขึ้นไป ที่เรียนเต็มเวลา จำนวน 150 คน ผลการศึกษาพบว่า นิสิตที่มีความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมจะมีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมนั้น และส่งผลให้เกิดความร่วมมือในกิจกรรมนั้น ๆ ด้วย

มังเฮียร์นาและคนอื่น ๆ (Mungherena and others. 1997 : S 79 – S 85) ศึกษาถึงเรื่องเจตคติและการปฏิบัติงานเกี่ยวกับเอดส์ ของบุคลากรทางการแพทย์ (แพทย์และพยาบาล) ในโรงพยาบาลกัมพาลา ประเทศกัวตานดา กลุ่มตัวอย่าง 155 คน ผลการศึกษาพบว่า ร้อยละ 29 , 31 , 26 ตามลำดับ หรือเกือบ 1 ใน 3 ของแพทย์และพยาบาล ไม่เคยพูดกับผู้ป่วยในเรื่องการป้องกันเอดส์การแนะนำการตรวจเลือด และการให้คำปรึกษา ตามลำดับ ซึ่งแพทย์และพยาบาลเป็นบุคคลสำคัญและน่าจะมีโอกาสที่จะพูดคุยและให้คำแนะนำเรื่องป้องกันโรคเอดส์กับผู้ป่วยได้อย่างดี

วัตสัน (Watson. 1997 : 3251) ได้ศึกษาผลกระทบของเจตคติและแรงจูงใจของการใช้เวลาว่างที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ การออกกำลังกายของนิสิตมหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า นิสิตส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างวันละ 2 – 3 ชั่วโมง ในการดูโทรทัศน์หรือทำกิจกรรมที่ไม่มีการเคลื่อนไหว ซึ่งเขาสรุปไว้ว่านิสิตมีเวลาว่างแต่ไม่ใช้เวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ การออกกำลังกายขาดเจตคติที่ดี ขาดแรงจูงใจ ตลอดจนไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนันทนาการ การออกกำลังกายเพื่อนันทนาการ

ลูคัว์ (Lukow. 2002 : 1992) ได้ศึกษาทัศนคติที่มีต่อการใช้ประโยชน์ทางเทคโนโลยีในวิชานันทนาการ ของนักเรียนที่ลงวิชานันทนาการ ในฤดูใบไม้ร่วง ในแผนกนันทนาการและสวนสาธารณะ ผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติที่มีต่อการใช้ประโยชน์ทางเทคโนโลยี สามารถทำนายได้จาก เพศ ชั้นปี ความสนใจและรูปแบบการเรียนรู้ ซึ่งเขาสรุปได้ว่า ทัศนคติที่มีต่อการใช้ประโยชน์ทางเทคโนโลยี ไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ หรือพวกเขาไม่สามารถตัดสินใจได้ว่ามีผลกระทบทางบวกหรือทางลบ

รีเนียร์ (Reiner. 2003 : 4468) ได้ศึกษาความรู้และคุณค่าของนันทนาการและสวนสาธารณะ ต่อการพัฒนาทัศนคติที่มีต่ออาชีพ การศึกษาครั้งนี้ได้ทบทวนความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ จรรยาบรรณและวิวัฒนาการของสวนสาธารณะ ประวัติศาสตร์ในช่วง 25 ปี และความต้องการในศตวรรษที่ 21

งานวิจัยในประเทศ

นพณัฐ จำปาเทศ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ ในการดำเนินงานสุขศึกษาเกี่ยวกับเอดส์ ของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ประจำสถานีนามัย จังหวัดสมุทรปราการ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 114 คน 38 สถานี ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่สาธารณสุขมีความรู้ในการดำเนินงานสุขศึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับปานกลาง เจ้าหน้าที่สาธารณสุขมีเจตคติที่ดีต่อการดำเนินงานสุขศึกษาเกี่ยวกับเอดส์และเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมีการปฏิบัติในการดำเนินงานสุขศึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับ

นภาพร วัฒนะไพบุลย์สุข (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ เกี่ยวกับการออกกำลังกายของผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชราวาสนะเวศม์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 130 คน ผลการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุมีความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับการออกกำลังกายในระดับปานกลาง ส่วนเจตคติอยู่ในระดับดี และความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับการออกกำลังกายของผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชราวาสนะเวศม์มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

สุภัทษรา อินทร (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความรู้ เจตคติและการปฏิบัติของผู้บริหารครู ผู้ปกครอง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี ในการดำเนินการปฏิรูปการเรียนรู้ระดับปฐมวัย จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 357 คน ผลการศึกษาพบว่า ความรู้ในการดำเนินการปฏิรูปการเรียนรู้ระดับปฐมวัย อยู่ในระดับดี เจตคติในการดำเนินการปฏิรูปการเรียนรู้ระดับปฐมวัย

อยู่ในระดับปานกลาง การปฏิบัติในการดำเนินการปฏิรูปการเรียนรู้ระดับปฐมวัย อยู่ในระดับพอใช้ ความรู้กับเจตคติ และความรู้กับการปฏิบัติ มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเจตคติกับการปฏิบัติ มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

กิตติชาญ วินิจจวงศ์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความรู้และแนวทางการปฏิบัติที่มีต่อการออกกำลังกายของบุคลากรในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1,109 คน ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ร้อยละ 89.90 มีความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายอยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 10.10 มีความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายอยู่ในระดับปานกลาง บุคลากรในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ร้อยละ 35.92 มีแนวทางการปฏิบัติที่มีต่อการออกกำลังกายระดับปานกลาง

สามารถ พิกุลทอง (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความรู้ เจตคติและพฤติกรรมของช่างอากาศยานที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงาน บริษัท การบินไทย จำกัด มหาชน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 326 คน ผลการศึกษาพบว่า ช่างอากาศยานมีความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงานโดยรวม และมีความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับสูง ช่างอากาศยานมีเจตคติต่อความปลอดภัยในการปฏิบัติงานโดยรวม และมีเจตคติต่อความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับดี ช่างอากาศยานมีพฤติกรรมต่อความปลอดภัยในการปฏิบัติงานโดยรวม และมีพฤติกรรมต่อความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับดี

เรืองยศ วัชรเกตุ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาคุณลักษณะและทักษะพื้นฐานของบุคลากรในวิชาชีพนันทนาการ ด้วยใช้เทคนิคเดลฟาย จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 21 คน ผลการศึกษาพบว่า คุณลักษณะทางวิชาชีพ ได้แก่ สถานภาพทางวิชาชีพ ที่สำคัญเป็นอันดับแรก คือ ความรักและศรัทธาในวิชาชีพนันทนาการ ส่วนสถานภาพทางวิชาการ ที่สำคัญเป็นอันดับแรก คือ ความรู้ทางวิชาการในวิชาชีพ ทักษะทางพื้นฐานทางวิชาชีพ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน และการฝึกอบรม , ด้านการศึกษาผู้เข้าร่วมกิจกรรม , ด้านมนุษยสัมพันธ์ , ด้านการสื่อสาร และด้านการจัดการทั่วไป

อารมณ นาวากาญจน์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการของบุคลากรในหน่วยงานสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 500 คน ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรในหน่วยงานสังกัดกรุงเทพมหานครมีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการอยู่ในระดับดี บุคลากรในหน่วยงานสังกัดกรุงเทพมหานครมีความต้องการบุคลากรทางนันทนาการสูง

ทองพูล จันทบูรณ์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาคุณลักษณะของผู้นำนันทนาการตามทัศนะของสมาชิกศูนย์เยาวชน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 381 คน ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกศูนย์เยาวชน สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะส่วนตัวและคุณลักษณะทางวิชาชีพ ทั้งรายด้านทุกด้านและโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ศิริญา บุญประชุม (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริโภคอาหารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 625 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับการ

บริโภคอาหาร อยู่ในระดับดี ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริโภคอาหารไม่แตกต่างกัน ตาม
เพศของนักเรียน แต่เจตคติเกี่ยวกับการบริโภคอาหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.5 ความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริโภคอาหารไม่แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการวิจัยเชิงสำรวจความรู้ เจตคติและการปฏิบัติ เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนของปีการศึกษา 2548 ชั้นปีที่ 1 -4 ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตาม ขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.1 ลักษณะของเครื่องมือ
 - 2.2 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
 - 2.3 เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย
 - 2.4 การหาคุณภาพเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โดยมีชั้นปีที่ 1 จำนวน 62 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 44 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 51 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 56 คน รวมทั้งสิ้น 213 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ชั้นปีที่ 1 -4 ซึ่งการเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 136 คน โดยเทียบจากตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 607 - 610) แต่ผู้วิจัยขอเก็บข้อมูล 160 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (Check List) ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี และพื้นฐานการศึกษาเดิม

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple choices) แต่ละข้อจะมีตัวเลือก 4 ตัวเลือก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยคำถามแสดงเจตคติทั้งทางบวกและทางลบ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 4 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ปฏิบัติ ไม่ปฏิบัติ โดยคำถามแสดงการปฏิบัติทั้งทางบวกและทางลบ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเนื้อหาและงานวิจัยที่เกี่ยวกับความรู้ เจตคติ การปฏิบัติและนันทนาการ จากเอกสาร วารสาร ตำรา ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างเครื่องมือ จากหนังสือการวัดผลการศึกษาและเอกสารต่าง ๆ
3. กำหนดขอบเขต และโครงสร้างเนื้อหา นำมาสร้างแบบทดสอบความรู้ แบบสอบถามเจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย
4. สร้างแบบทดสอบความรู้ จำนวน 20 ข้อ แบบสอบถามเจตคติ จำนวน 20 ข้อ แบบสอบถามการปฏิบัติ จำนวน 20 ข้อ เกี่ยวกับนันทนาการ รวมทั้งเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละข้อคำถาม
5. นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จแล้ว ให้กรรมการควบคุมปริญญาบัณฑิตตรวจสอบ และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม
6. นำเครื่องมือ เสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน
7. นำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try out) และนำไปวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย

การให้คะแนนในการตอบแบบทดสอบความรู้ แบบสอบถามเจตคติ แบบสอบถามการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ดังนี้

1. แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อ โดยให้ 1 คะแนนเมื่อตอบถูก และให้ 0 คะแนนเมื่อตอบผิดหรือไม่ตอบ

เกณฑ์ในการประเมินผลความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยใช้การประเมินแบบอิงเกณฑ์ของกรมวิชาการ (2535 : 24)

คะแนนร้อยละ 80 – 100 หมายถึง มีความรู้ระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย 16.00 – 20.00)

คะแนนร้อยละ 70 – 79 หมายถึง มีความรู้ระดับดี (ค่าเฉลี่ย 14.00 – 15.99)

คะแนนร้อยละ 60 – 69 หมายถึง มีความรู้ระดับค่อนข้างดี (ค่าเฉลี่ย 12.00 – 13.99)

คะแนนร้อยละ 40 – 59 หมายถึง มีความรู้ระดับพอใช้ (ค่าเฉลี่ย 10.00 – 11.99)

คะแนนร้อยละ 0 – 39 หมายถึง มีความรู้ระดับควรแก้ไข (ค่าเฉลี่ย 0.00 – 9.99)

2. แบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ ให้คะแนนการตอบแบบสอบถามเป็นรายข้อ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

	เจตคติทางบวก (คะแนน)	เจตคติทางลบ (คะแนน)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

การแปลความหมาย โดยใช้เกณฑ์ในการประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ (Criterion reference) หาค่าเฉลี่ยเมื่อทำการวิเคราะห์แปลผลระดับเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2838 : 9) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับเจตคติ
3.67 – 5.00	ดี
2.34 – 3.66	ปานกลาง
1.00 – 2.33	ไม่ดี

3. แบบสอบถามการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ ให้คะแนนการตอบเป็นรายข้อ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

	การปฏิบัติทางบวก (คะแนน)	การปฏิบัติทางลบ (คะแนน)
ปฏิบัติเป็นประจำ	4	1
ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	3	2
ปฏิบัติ	2	3
ไม่ปฏิบัติ	1	4

การแปลความหมาย โดยใช้เกณฑ์ในการประเมินค่าเฉลี่ย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2838 : 10) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับการปฏิบัติ
3.01 – 4.00	ดี
2.01 – 3.00	ปานกลาง
1.00 – 2.00	ไม่ดี

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1. หาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) นำแบบทดสอบความรู้ แบบสอบถาม เจตคติ แบบสอบถามการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ในการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IC) กับสิ่งที่ต้องการวัดหรือไม่

2. การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบสอบถาม โดยการนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนิสิตที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ใช่ นิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยการวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Corrected item to total correlation) ด้วยวิธีสหสัมพันธ์ของพอยต์ ไบซีเรียล (Point biserial correlation) แล้วเลือกเอาข้อที่มีอำนาจจำแนกสูงไว้เป็นข้อคำถามที่ดี (สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. 2539 : 117 – 118)

3. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม เป็นคุณสมบัติของแบบสอบถามที่แสดงให้เห็นว่าให้ผลการวัดที่สม่ำเสมอ แน่นนอน คงที่ ไม่ว่าจะนำไปวัดกี่ครั้งก็ตาม การวิจัยครั้งนี้ใช้การหาความเชื่อมั่นโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 126) มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .9030

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงคณบดีคณะพลศึกษา เพื่อขอความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือ (Try out) และเก็บข้อมูลจริงจากกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำข้อมูลมาจัดกระทำ และวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป โดยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. คัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วมาตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นำมาลงรหัส
2. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ มีขั้นตอนดังนี้
 - 2.1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ตามตัวแปรอิสระ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
 - 2.2 แบบทดสอบความรู้และแบบสอบถามเจตคติ แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติด้านนันทนาการ นำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
 - 2.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกัน โดยทดสอบค่าที (t – test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1
 - 2.4 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบแบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one - way – Anova) หรือทดสอบค่าเอฟ (F – test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ,3 และ 4 ถ้าพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟฟ์ (Scheffe's Method)
 - 2.5 หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 , 6 และ 7 และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ โดยทดสอบค่าที (t – test) .

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานได้แก่
 - 1.1 หาค่าร้อยละ
 - 1.2 หาค่าเฉลี่ยของคะแนน (Mean)
 - 1.3 หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ของคะแนน
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ
 - 2.1 การตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ (Face validity) ซึ่งสามารถตรวจสอบ และวิเคราะห์หอกมานเชิงปริมาณหรือตัวเลข
 - 2.2 หาค่าความยากง่าย (P) ของแบบทดสอบความรู้
 - 2.3 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความรู้ โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบพอยต์ไบซีเรียล (Point biserial correlation)
 - 2.4 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเจตคติและการปฏิบัติ โดยใช้วิธีหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ
 - 2.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความรู้ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) KR_{20}
 - 2.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจตคติ และการปฏิบัติ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
 - 3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1
 - 3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไปโดยใช้สูตรวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one - way – Anova) หรือทดสอบ ค่าเอฟ (F – test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ,3 และ 4
 - ถ้าผลการทดลองพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟฟ์ (Scheffe' s Method)
 - 3.3 หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 ,6 และ 7
 - 3.4 ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ โดยทดสอบค่าที (t-test)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัย เรื่อง ความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับ นันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัย แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นขั้นตอนต่างๆ และเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	=	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	=	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
%	=	ค่าร้อยละ (Percentage)
t	=	ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t-distribution)
F	=	ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์การแจกแจงแบบเอฟ (F-distribution)
MS	=	ค่าเฉลี่ยของค่าเบี่ยงเบนกำลังสอง (Mean of Square)
SS	=	ผลรวมของกำลังสองของค่าเบี่ยงเบน (Sum of Square)
df	=	ชั้นแห่งความอิสระ (Degree of freedom)
P	=	ความน่าจะเป็นหรือโอกาส (Probability)
r	=	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
*	=	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถาม ในการ สอบถามนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวนทั้งสิ้น 160 คน และนำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มประชากรตัวอย่างมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ ของข้อมูล และดำเนินการกำหนดรหัสข้อมูล (Code) ในแบบสอบถามแต่ละส่วน เพื่อลงบันทึกใน Coding Form และนำสู่การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เรียงตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามแสดงเป็นค่าร้อยละ (%) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังปรากฏในตาราง 2

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เกี่ยวกับความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แสดงเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับชั้นปี และพื้นฐานการศึกษาเดิม

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังผลตาราง 2

ตาราง 2 แสดงข้อมูลทั่วไปของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เพศ		
ชาย	118	73.75
หญิง	42	26.25
รวม	160	100.00
อายุ		
ต่ำกว่า 18 ปี	2	1.25
18 – 20 ปี	76	47.50
21 – 22 ปี	64	40.00
มากกว่า 22 ปี	18	11.25
รวม	160	100.00
ระดับชั้นปี		
ปี 1	40	25.00
ปี 2	40	25.00
ปี 3	40	25.00
ปี 4	40	25.00
รวม	160	100.00
พื้นฐานการศึกษา		
สายวิทยาศาสตร์	108	67.50
สายศิลป์	45	28.12
สายวิชาชีพ	7	4.38
รวม	160	100.00

จากตาราง 2 แสดงจำนวนนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 160 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 73.75 และเพศหญิง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 26.25 ตามลำดับ อายุของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18 - 20 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50 อายุ 21 - 22 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 อายุมากกว่า 22 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 และอายุต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 ตามลำดับ ระดับชั้นปีของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนเท่ากัน คือ 40 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และพื้นฐานการศึกษาเดิมของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มาจากสายวิทยาศาสตร์ จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 67.50 สายศิลป์ 45 คน คิดเป็นร้อยละ 28.12 และสายวิชาชีพ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.38 ตามลำดับ

**ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ
ของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดย
วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน**

**ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับ
ปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (N = 160)**

ด้านความรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.ข้อใดคือความหมายของนันทนาการที่ถูกต้องที่สุด	0.92	0.26	ดีมาก
2.เวลาว่างเชิงบังคับคือ	0.23	0.42	ควรแก้ไข
3.วิสัยสมัครเรียนพิเศษในวันหยุดเป็นนันทนาการหรือไม่	0.42	0.50	พอใช้
4.เบกแอมซ้อมฟุตบอลที่สโมสร ทำเล่นฟุตบอลกับเพื่อนที่มหาวิทยาลัย เหมือนกันหรือไม่	0.90	0.30	ดีมาก
5.วิชาพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ มีความสัมพันธ์กันอย่างไร	0.90	0.31	ดีมาก
6.หน้าที่ของผู้นำนันทนาการคือ	0.56	0.50	พอใช้
7.หลักการของผู้นำนันทนาการคือ	0.95	0.22	ดีมาก
8.ผู้นำนันทนาการต่างกับผู้นำองค์กรทั่วๆ ไปอย่างไร	0.36	0.48	ควรแก้ไข
9.ผู้นำนันทนาการที่ดีควรแต่งกายอย่างไร	0.93	0.25	ดีมาก
10.ทำไมต้องเรียนปริญญานันทนาการ	0.80	0.40	ดีมาก
11.กิจกรรมใดไม่สอดคล้องกับปรัชญาธรรมชาตินิยม	0.35	0.48	ควรแก้ไข
12.ข้อใดไม่ใช่ความหมายของบุคลิกภาพ	0.09	0.28	ควรแก้ไข
13.หน่วยงานที่จัดนันทนาการมีอะไรบ้าง	0.12	0.33	ควรแก้ไข
14.ข้อใดไม่ใช่ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนันทนาการ	0.08	0.26	ควรแก้ไข
15.กิจกรรมใดควรจัดให้กับนักเรียนอาชีวะมากที่สุด	0.04	0.20	ควรแก้ไข
16.โยคะเป็นนันทนาการหรือไม่	0.83	0.37	ดีมาก
17.ข้อใดคือประโยชน์ของกิจกรรมละลายพฤติกรรม	0.54	0.50	พอใช้
18.เกมที่ดีจะต้อง	0.87	0.34	ดีมาก
19.เพลงใก้ย่างที่ร้องเล่นกันอย่างสนุกสนาน มีข้อผิดพลาดตามหลักการนำเพลงตรงจุดไหน	0.36	0.48	ควรแก้ไข
20.กิจกรรมใดควรจัดในค่ายพักแรม	0.68	0.47	ค่อนข้างดี
รวม	0.55	0.11	พอใช้

จากตาราง 3 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 0.55$, S.D. = 0.11) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดีมาก ก่อนข้างดี พอใช้ และควรแก้ไข และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ข้อ 7 หลักการของผู้ดำเนินนันทนาการคือ คิดเป็นร้อยละ 94.80 ข้อ 9 ผู้นำนันทนาการที่ดีควรแต่งกายอย่างไร คิดเป็นร้อยละ 93.10 และข้อ 1 ข้อใดคือ ความหมายของนันทนาการที่ถูกต้องที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.50 ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เจตคติ เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (N = 160)

ด้านเจตคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.เล่นการพนัน	3.12	1.56	ปานกลาง
2.อ่านหนังสือปลุกใจเสือป่าหรือดูวีซีดีโป	3.20	1.66	ปานกลาง
3.พักผ่อนหย่อนใจในสถานเริงรมย์เป็นประจำ	3.34	1.53	ปานกลาง
4.ดื่มสังสรรค์กับเพื่อนเป็นประจำ	3.24	1.67	ปานกลาง
5.กิจกรรมนันทนาการช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต	4.42	0.89	ดี
6.นันทนาการช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์	4.46	0.77	ดี
7.นันทนาการช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา	4.62	0.61	ดี
8.การมีอารมณ์ขันช่วยให้ชีวิตยืนยาว	4.37	0.79	ดี
9.นันทนาการช่วยลดอุบัติเหตุ	2.03	1.41	ไม่ดี
10.นันทนาการไม่สามารถทำให้บุคลิกดีขึ้น	4.14	1.40	ดี
11.กิจกรรมนันทนาการทำให้ผลการเรียนตกต่ำ	3.90	1.36	ดี
12.การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการบ่อยๆ ทำให้เหน็ดเหนื่อย	4.35	1.22	ดี
13.การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเป็นเรื่องไร้สาระ	4.02	1.31	ดี
14.นันทนาการไม่ก่อให้เกิดสมัยนิยม	4.65	0.74	ดี
15.การเรียนรู้วิชานันทนาการทำให้มีสุขภาพพลามัยดี	4.63	0.60	ดี
16.นักนันทนาการเป็นอาชีพที่สุจริต	4.54	0.61	ดี
17.มีความภาคภูมิใจในวิชาชีพนันทนาการ	1.96	1.14	ไม่ดี
18.วิชาชีพนันทนาการมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ	3.37	1.46	ปานกลาง
19.นันทนาการเป็นอาชีพเลื่อนลอย	3.71	1.45	ดี
20.การเรียนรู้นันทนาการเพราะไม่รู้จะเรียนอะไร	3.96	1.39	ดี
รวม	3.80	0.53	ดี

จากตาราง 4 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง และไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ

นันทนาการไม่ก่อให้เกิดสับสน ($\bar{X} = 4.65$, S.D.= 0.74) การเรียนวิชานันทนาการทำให้มีสุขภาพพลามัยดี ($\bar{X} = 4.63$, S.D.= 0.60) และนันทนาการช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ($\bar{X} = 4.62$, S.D.= 0.61) ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (N = 160)

ด้านการปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.ท่านใช้เวลาว่างด้วยการประกอบกิจกรรมที่เป็นประโยชน์	2.60	0.50	ปานกลาง
2.ท่านใช้เวลาว่างด้วยการนอนพักผ่อน ไม่ประกอบกิจกรรมใดๆ	2.60	0.54	ปานกลาง
3.ท่านได้ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง	2.70	0.48	ปานกลาง
4.ท่านเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา	2.63	0.52	ปานกลาง
5.ท่านมีเพลงที่ร้องอยู่เป็นประจำ	2.45	0.64	ปานกลาง
6.ท่านสามารถเล่นดนตรีได้	1.97	0.80	ไม่ดี
7.ท่านเคยทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเย็บปักถักร้อย งานศิลป์	2.28	0.69	ปานกลาง
8.ท่านเคยเดินร่ำ ลีลาส	2.32	0.68	ปานกลาง
9.ท่านชอบเดินประกอบเพลง	2.53	0.56	ปานกลาง
10.ท่านมีของสะสมเป็นของตนเอง	2.45	2.21	ปานกลาง
11.ท่านเคยเข้าค่ายพักแรม	2.20	0.90	ปานกลาง
12.ท่านเคยเข้าร่วมการปลูกป่า	1.84	0.73	ไม่ดี
13.ท่านเข้าห้องสมุดเป็นประจำ	2.53	0.59	ปานกลาง
14.ท่านเคยร่วมกิจกรรมได้วาทะหรือพูดสุนทรพจน์	2.76	0.53	ปานกลาง
15.ท่านเคยเขียนจดหมาย อีเมลล์หรือส่งข้อความทางโทรศัพท์ถึงเพื่อน	3.62	1.11	ดี
16.ท่านเคยเข้าร่วมงานปีใหม่ งานวันเกิดของผู้อื่น	2.42	0.65	ปานกลาง
17.ท่านเคยเข้าร่วมสาดน้ำในวันสงกรานต์	2.46	0.51	ปานกลาง
18.ท่านเคยไปงานแสดงสินค้าโอท็อป	2.32	0.58	ปานกลาง
19.ท่านเคยเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาของท่าน	2.69	0.49	ปานกลาง
20.ท่านเคยเข้าร่วมงานแสดงนิทรรศการ การแสดงหรือการแสดงดนตรี	2.31	0.70	ปานกลาง
รวม	2.48	0.38	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.48$, S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายอยู่ในระดับมาก ปานกลาง และน้อย และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ท่านเคยเขียนจดหมาย อีเมลล์หรือส่งข้อความทางโทรศัพท์ถึงเพื่อน ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 1.11) ท่านเคยร่วมกิจกรรมได้วาทะหรือพูดสุนทรพจน์ ($\bar{X} = 2.76$, S.D. = 0.53) ท่านเคยเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาของท่าน ($\bar{X} = 2.69$, S.D. = 0.49) ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับ
 นันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 (N = 160)

ด้าน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านความรู้	0.55	0.11	พอใช้
ด้านเจตคติ	3.80	0.53	ดี
ด้านการปฏิบัติ	2.48	0.38	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 0.55$,
 S.D.= 0.11) มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.80$, S.D.= 0.53)
 และมีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.48$, S.D.= 0.38)

**ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต
ระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจำแนกตาม เพศ
อายุ ระดับชั้นปี และพื้นฐานการศึกษาเดิม**

**ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้ เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต
ระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ**

ด้านความรู้	เพศชาย (N = 118)			หญิง (N = 42)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.ข้อใดคือความหมายของนันทนาการที่ถูกต้องที่สุด	0.92	0.28	ดีมาก	0.94	0.24	ดีมาก
2.เวลาว่างเชิงบังคับคือ	0.18	0.39	ควรแก้ไข	0.35	0.48	ควรแก้ไข
3.วิสัยสมัครเรียนพิเศษในวันหยุดเป็นนันทนาการหรือไม่	0.45	0.50	พอใช้	0.37	0.49	ควรแก้ไข
4.เบคแฮมซ้อมฟุตบอลที่สโมสร ท่านเล่นฟุตบอลกับเพื่อนที่มหาวิทยาลัย เหมือนกันหรือไม่	0.89	0.31	ดีมาก	0.92	0.27	ดีมาก
5.วิชาพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ มีความสัมพันธ์กันอย่างไร	0.87	0.34	ดีมาก	0.96	0.19	ดีมาก
6.หน้าที่ของผู้ดำเนินนันทนาการคือ	0.50	0.50	พอใช้	0.69	0.47	ค่อนข้างดี
7.หลักการของผู้ดำเนินนันทนาการคือ	0.95	0.22	ดีมาก	0.94	0.24	ดีมาก
8.ผู้ดำเนินนันทนาการต่างกับผู้มองการณ์ทั่วๆ ไปอย่างไร	0.34	0.48	ควรแก้ไข	0.42	0.50	พอใช้
9.ผู้ดำเนินนันทนาการที่ดีควรแต่งกายอย่างไร	0.92	0.28	ดีมาก	0.96	0.19	ดีมาก
10.ทำไมต้องเรียนปริญญานันทนาการ	0.78	0.42	ดี	0.87	0.34	ดีมาก
11.กิจกรรมใดไม่สอดคล้องกับปรัชญาธรรมชาตินิยม	0.33	0.47	ควรแก้ไข	0.38	0.49	ควรแก้ไข
12.ข้อใดไม่ใช่ความหมายของบุคลิกภาพ	0.08	0.28	ควรแก้ไข	0.10	0.30	ควรแก้ไข
13.หน่วยงานที่จัดนันทนาการมีอะไรบ้าง	0.10	0.30	ควรแก้ไข	0.17	0.38	ควรแก้ไข
14.ข้อใดไม่ใช่ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนันทนาการ	0.06	0.23	ควรแก้ไข	0.12	0.32	ควรแก้ไข
15.กิจกรรมใดควรจัดให้กับนักเรียนอาชีวะมากที่สุด	0.91	1.13	ดีมาก	0.52	0.50	พอใช้
16.โยคะเป็นนันทนาการหรือไม่	0.81	0.39	ดีมาก	0.88	0.32	ดีมาก
17.ข้อใดคือประโยชน์ของกิจกรรมละลายพฤติกรรม	0.56	0.50	พอใช้	0.48	0.50	พอใช้
18.เกมที่ดีจะต้อง	0.87	0.34	ดีมาก	0.87	0.34	ดีมาก
19.เพลงใก้ย่างที่ร้องเล่นกันอย่างสนุกสนาน มีข้อผิดพลาดตามหลักการนำเพลงตรงจุดไหน	0.30	0.46	ควรแก้ไข	0.52	0.50	พอใช้
20.กิจกรรมใดควรจัดในค่ายพักแรม	0.61	0.49	ค่อนข้างดี	0.83	0.38	ดีมาก
รวม	0.57	0.10	พอใช้	0.62	0.09	ค่อนข้างดี

จากตาราง 7 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสาธมิตร เพศชายมีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 0.57$, S.D. = 0.10) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดีมาก ดี ก่อนข้างดี พอใช้ และ ควรแก้ไข และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ข้อ 7 หลักการของผู้นำนันทนาการคือ ($\bar{X} = 0.95$, S.D. = 0.22) ข้อ 9 ผู้นำนันทนาการที่ดีควรแต่งกายอย่างไรและข้อ 1 ข้อใดคือ ความหมายของนันทนาการที่ถูกต้องที่สุด ($\bar{X} = 0.92$, S.D. = 0.28) และกิจกรรมใดควรจัด ให้กับนักเรียนอาชีวะมากที่สุด ($\bar{X} = 0.91$, S.D. = 1.13) เพศหญิงมีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 0.62$, S.D. = 0.09) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดีมาก ดี ก่อนข้างดี พอใช้ และควรแก้ไข และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ข้อ 5 วิชาพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ มีความสัมพันธ์กันอย่างไร และข้อ 9 ผู้นำนันทนาการที่ดีควรแต่งกาย อย่างไร ($\bar{X} = 0.96$, S.D. = 0.19) ข้อ 1 ข้อใดคือความหมายของนันทนาการที่ถูกต้องที่สุด และข้อ 7 หลักการของผู้นำนันทนาการคือ ($\bar{X} = 0.94$, S.D. = 0.24) และข้อ 4 เบคแฮมซ้อม ฟุตบอลที่สโมสร ทำนเล่นฟุตบอลกับเพื่อนที่มหาวิทยาลัย เหมือนกันหรือไม่ ($\bar{X} = 0.92$, S.D. = 0.27) ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เจตคติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ

ด้านเจตคติ	เพศชาย (N = 118)			หญิง (N = 42)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.เล่นการพนัน	2.96	1.49	ปานกลาง	3.50	1.67	ปานกลาง
2.อ่านหนังสือปลุกใจเสือป่าหรือคู่มือชีวิตไป	2.73	1.63	ปานกลาง	4.31	1.11	ดี
3.พักผ่อนหย่อนใจในสถานเริงรมย์เป็นประจำ	3.13	1.59	ปานกลาง	3.83	1.28	ดี
4.ดื่มสังสรรค์กับเพื่อนเป็นประจำ	2.89	1.69	ปานกลาง	4.04	1.34	ดี
5.กิจกรรมนันทนาการช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต	4.40	0.87	ดี	4.46	0.94	ดี
6.นันทนาการช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์	4.47	0.73	ดี	4.44	0.87	ดี
7.นันทนาการช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา	4.64	0.58	ดี	4.58	0.70	ดี
8.การมีอารมณ์ขันช่วยให้ชีวิตยืนยาว	4.34	0.82	ดี	4.44	0.73	ดี
9.นันทนาการช่วยลดอุบัติเหตุ	2.02	1.42	ไม่ดี	2.04	1.39	ไม่ดี
10.นันทนาการไม่สามารถทำให้บุคลิกดีขึ้น	4.03	1.51	ดี	4.38	1.09	ดี
11.กิจกรรมนันทนาการทำให้ผลการเรียนตกต่ำ	3.76	1.47	ปานกลาง	4.21	1.02	ดี
12.การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการบ่อยๆ ทำให้เหน็ดเหนื่อย	4.31	1.28	ดี	4.44	1.06	ดี
13.การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเป็นเรื่องไร้สาระ	3.98	1.34	ดี	4.12	1.25	ดี
14.นันทนาการไม่ก่อให้เกิดสมัยนิยม	4.74	0.51	ดี	4.46	1.07	ดี
15.การเรียนรู้วิชานันทนาการทำให้มีสุขภาพพลามัยดี	4.60	0.63	ดี	4.69	0.54	ดี
16.นักนันทนาการเป็นอาชีพที่สุจริต	4.50	0.62	ดี	4.62	0.57	ดี
17.มีความภาคภูมิใจในวิชาชีพนันทนาการ	1.98	1.12	ไม่ดี	1.90	1.21	ไม่ดี
18.วิชาชีพนันทนาการมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ	3.20	1.56	ปานกลาง	3.77	1.10	ดี
19.นันทนาการเป็นอาชีพเลื่อนลอย	3.54	1.54	ปานกลาง	4.12	1.11	ดี
20.การเรียนรู้วิชานันทนาการเพราะไม่รู้จะเรียนอะไร	3.86	1.46	ดี	4.19	1.19	ดี
รวม	3.70	0.54	ดี	4.03	0.46	ดี

จากตาราง 8 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพศชายมีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.70$, $S.D. = 0.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง และไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ นันทนาการไม่ก่อให้เกิดสมัยนิยม ($\bar{X} = 4.74$, $S.D. = 0.51$) นันทนาการช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ($\bar{X} = 4.64$, $S.D. = 0.58$) และการเรียนวิชา

นันทนาการทำให้มีสุขภาพพลามัยดีการเรียนวิชานันทนาการทำให้มีสุขภาพพลามัยดี ($\bar{X} = 4.60$, S.D.= 0.63) เพศหญิงมีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.03$, S.D.= 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง และไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ การเรียนวิชานันทนาการทำให้มีสุขภาพพลามัยดี ($\bar{X} = 4.69$, S.D.= 0.54) นันทนาการเป็นอาชีพที่สุจริต ($\bar{X} = 4.62$, S.D.= 0.57) และนันทนาการช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ($\bar{X} = 4.58$, S.D.= 0.70) ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ

ด้านการปฏิบัติ	เพศชาย (N = 118)			หญิง (N = 42)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ท่านใช้เวลาว่างด้วยการประกอบกิจกรรมที่เป็นประโยชน์	2.59	0.51	ปานกลาง	2.63	0.49	ปานกลาง
2. ท่านใช้เวลาว่างด้วยการนอนพักผ่อน ไม่ประกอบกิจกรรมใดๆ	2.72	0.47	ปานกลาง	2.33	0.58	ปานกลาง
3. ท่านได้ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง	2.76	0.45	ปานกลาง	2.56	0.54	ปานกลาง
4. ท่านเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา	2.61	0.54	ปานกลาง	2.67	0.47	ปานกลาง
5. ท่านมีเพลงที่ร้องอยู่เป็นประจำ	2.50	0.63	ปานกลาง	2.35	0.65	ปานกลาง
6. ท่านสามารถเล่นดนตรีได้	1.88	0.82	ไม่ดี	2.19	0.69	ปานกลาง
7. ท่านเคยทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเขียนปฏักถักร้อย งานศิลป์	2.20	0.70	ปานกลาง	2.46	0.64	ปานกลาง
8. ท่านเคยเต้นรำ ลีลาส	2.29	0.69	ปานกลาง	2.38	0.66	ปานกลาง
9. ท่านชอบเต้นประกอบเพลง	2.60	0.51	ปานกลาง	2.38	0.63	ปานกลาง
10. ท่านมีของสะสมเป็นของตนเอง	2.54	2.61	ปานกลาง	2.25	0.59	ปานกลาง
11. ท่านเคยเข้าค่ายพักแรม	2.08	0.61	ปานกลาง	2.48	1.32	ปานกลาง
12. ท่านเคยเข้าร่วมการปลูกป่า	1.85	0.76	ไม่ดี	1.83	0.68	ดี
13. ท่านเข้าห้องสมุดเป็นประจำ	2.57	0.59	ปานกลาง	2.44	0.57	ปานกลาง
14. ท่านเคยร่วมกิจกรรมได้วาทิหรือพูดสุนทรพจน์	2.83	0.44	ปานกลาง	2.60	0.66	ปานกลาง
15. ท่านเคยเขียนจดหมาย อีเมลล์หรือส่งข้อความทางโทรศัพท์ถึงเพื่อน	3.04	2.79	ดี	2.96	1.20	ดี
16. ท่านเคยเข้าร่วมงานปีใหม่ งานวันเกิดของผู้อื่น	2.37	0.67	ปานกลาง	2.52	0.58	ปานกลาง
17. ท่านเคยเข้าร่วมสาดน้ำในวันสงกรานต์	2.47	0.52	ปานกลาง	2.44	0.50	ปานกลาง
18. ท่านเคยไปงานแสดงสินค้าโอท็อป	2.31	0.58	ปานกลาง	2.37	0.60	ปานกลาง
19. ท่านเคยเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาของท่าน	2.68	0.50	ปานกลาง	2.71	0.46	ปานกลาง
20. ท่านเคยเข้าร่วมงานแสดงนิทรรศการ การแสดงหรือการแสดงดนตรี	2.33	0.73	ปานกลาง	2.27	0.60	ปานกลาง
รวม	2.46	0.31	ปานกลาง	2.54	0.50	ปานกลาง

จากตาราง 9 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพศชายมีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.46$, S.D.= 0.31) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง และไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ท่านเคยเขียนจดหมาย อีเมลล์หรือส่งข้อความทางโทรศัพท์ถึงเพื่อน ($\bar{X} = 3.04$, S.D.= 2.79) ท่านเคยร่วมกิจกรรมได้วาทิหรือพูดสุนทรพจน์ ($\bar{X} = 2.83$, S.D.= 0.44) และท่านเคยเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาของท่าน ($\bar{X} = 2.68$, S.D.= 0.50) เพศหญิงมีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.54$, S.D.= 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง และไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ท่านเคยเขียนจดหมาย อีเมลล์หรือส่งข้อความทางโทรศัพท์ถึงเพื่อน ($\bar{X} = 2.96$, S.D.= 1.20)

ท่านเคยเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาของท่าน ($\bar{X} = 2.71$, S.D.= 0.46) และท่านเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ($\bar{X} = 2.67$, S.D.= 0.47) ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับ
 นันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 จำแนกตามเพศ

ด้าน	เพศชาย (N = 118)			เพศหญิง (N = 42)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านความรู้	0.57	0.10	พอใช้	0.62	0.09	ดี
ด้านเจตคติ	3.70	0.54	ดี	4.03	0.46	ดี
ด้านการปฏิบัติ	2.46	0.31	ปานกลาง	2.54	0.50	ปานกลาง

จากตาราง 10 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพศชายมีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 0.57$, S.D. = 0.10) มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.70$, S.D.= 0.54) และมีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.46$, S.D.= 0.31) นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพศหญิงมีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 0.62$, S.D. = 0.09) มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.03$, S.D.= 0.46) และมีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.54$, S.D.= 0.50)

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับ
 นันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 จำแนกตามเพศ

ด้าน	เพศชาย (N = 118)		หญิง (N = 42)		t	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านความรู้	0.57	0.10	0.62	0.09	-3.464*	.001
2. ด้านเจตคติ	3.70	0.54	4.03	0.46	-3.771*	.000
3. ด้านการปฏิบัติ	2.46	0.31	2.54	0.50	-1.307	.193

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีเพศต่างกันมีความรู้และเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกันอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการไม่แตกต่างกัน

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต
 ระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอายุ

ด้านความรู้	ต่ำกว่า 18 ปี (N = 2)			18 - 20 ปี (N = 76)			21 - 22 ปี (N = 64)			มากกว่า 22 ปี (N = 18)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ข้อใดคือความหมาย ของนันทนาการที่ถูกต้อง ที่สุด	1.00	0.00	ดีมาก	0.89	0.32	ดีมาก	0.96	0.20	ดีมาก	0.94	0.24	ดีมาก
2. เวลาว่างเชิงบังคับคือ			ควร			ควร			ควร			ควร
	0.00	0.00	แก้ไข	0.21	0.41	แก้ไข	0.28	0.45	แก้ไข	0.17	0.38	แก้ไข
3. วิชัยสมัครเรียนพิเศษ ในวันหยุดเป็น			ควร						ควร			
นันทนาการหรือไม่	0.00	0.00	แก้ไข	0.54	0.50	พอใช้	0.29	0.46	แก้ไข	0.44	0.51	พอใช้
4. เบคแฮมซ้อมฟุตบอลที่ สโมสร ท่านเล่นฟุตบอล กับเพื่อนที่มหาวิทยาลัย												
เหมือนกันหรือไม่	1.00	0.00	ดีมาก	0.88	0.33	ดีมาก	0.92	0.28	ดีมาก	0.94	0.24	ดีมาก

ตาราง 12 (ต่อ)

ด้านความรู้	ต่ำกว่า 18 ปี (N = 2)			18 - 20 ปี (N = 76)			21 - 22 ปี (N = 64)			มากกว่า 22 ปี (N = 18)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
5.วิชาพลศึกษา												
สุขศึกษา เน้นทนาการ												
มีความสัมพันธ์กัน												
อย่างไร	1.00	0.00	ดีมาก	0.89	0.32	ดีมาก	0.89	0.32	ดีมาก	0.94	0.24	ดีมาก
6.หน้าที่ของผู้นำ												
เน้นทนาการคือ	0.00	0.00	แก้ไข	0.53	0.50	พอใช้	0.64	0.48	ข้างดี	0.44	0.51	พอใช้
7.หลักการของผู้นำ												
เน้นทนาการคือ	1.00	0.00	ดีมาก	0.96	0.19	ดีมาก	0.93	0.26	ดีมาก	0.94	0.24	ดีมาก
8.ผู้นำเน้นทนาการต่างกับ												
ผู้นำองค์กรทั่วๆ ไป			ควร						ควร			ควร
อย่างไร	0.00	0.00	แก้ไข	0.44	0.50	พอใช้	0.31	0.46	แก้ไข	0.28	0.46	แก้ไข
9.ผู้นำเน้นทนาการที่ดี												
ควรแต่งกายอย่างไร	1.00	0.00	ดีมาก	0.88	0.33	ดีมาก	0.97	0.17	ดีมาก	1.00	0.00	ดีมาก
10.ทำไมต้องเรียน												
ปรัชญานันทนาการ	1.00	0.00	ดีมาก	0.77	0.43	ดี	0.81	0.40	ดีมาก	0.94	0.24	ดีมาก
11.กิจกรรมใดไม่												
สอดคล้องกับปรัชญา			ควร			ควร						ค่อนข้าง
ธรรมชาตินิยม	0.00	0.00	แก้ไข	0.25	0.43	แก้ไข	0.40	0.49	พอใช้	0.61	0.50	ข้างดี
12.ข้อใดไม่ใช่												
ความหมายของ			ควร			ควร			ควร			ควร
บุคลิกภาพ	0.00	0.00	แก้ไข	0.12	0.33	แก้ไข	0.06	0.23	แก้ไข	0.06	0.24	แก้ไข
13.หน่วยงานที่จัด			ควร			ควร			ควร			ควร
เน้นทนาการมีอะไรบ้าง	0.00	0.00	แก้ไข	0.10	0.30	แก้ไข	0.11	0.32	แก้ไข	0.28	0.46	แก้ไข
14.ข้อใดไม่ใช่ทฤษฎีที่						ควร			ควร			ควร
เกี่ยวข้องกับเน้นทนาการ	1.00	0.00	ดีมาก	0.00	0.00	แก้ไข	0.15	0.36	แก้ไข	0.00	0.00	แก้ไข
15.กิจกรรมใดควรจัด												
ให้กับนักเรียนอาชีวะมาก						ควร			ควร			ควร
ที่สุด	0.50	0.71	พอใช้	0.06	0.24	แก้ไข	0.01	0.12	แก้ไข	0.22	0.43	แก้ไข
16.โยคะเป็นเน้นทนาการ												
หรือไม่	1.00	0.00	ดีมาก	0.75	0.43	ดี	0.89	0.32	ดีมาก	0.94	0.24	ดีมาก
17.ข้อใดคือประโยชน์												
ของกิจกรรมละลาย			ควร									
พฤติกรรม	0.00	0.00	แก้ไข	0.46	0.50	พอใช้	0.60	0.49	พอใช้	0.72	0.46	ดี
18.เกมที่ดีจะต้อง	1.00	0.00	ดีมาก	0.88	0.33	ดีมาก	0.82	0.39	ดีมาก	1.00	0.00	ดีมาก

ตาราง 12 (ต่อ)

ด้านความรู้	ต่ำกว่า 18 ปี (N = 2)			18 - 20 ปี (N = 76)			21 - 22 ปี (N = 64)			มากกว่า 22 ปี (N = 18)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
19.เพลงไก่อ่างที่ร้องเล่น กันอย่างสนุกสนาน มี ข้อผิดพลาดตามหลักการ						ควร						ควร
นำเพลงตรงจุดไหน	0.50	0.71	พอใช้	0.25	0.43	แก้ไข	0.49	0.50	พอใช้	0.39	0.50	แก้ไข
20.กิจกรรมใดควรจัดใน ค่ายพักแรม	0.50	0.71	พอใช้	0.52	0.50	พอใช้	0.81	0.40	ดีมาก	0.89	0.32	ดีมาก
			ก่อน									ก่อน
รวม	0.60	0.00	ข้างดี	0.57	0.10	พอใช้	0.59	0.10	พอใช้	0.62	0.07	ข้างดี

จากตาราง 12 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 0.60$, S.D. = 0.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดีมาก ดี พอใช้ และควรแก้ไข และเมื่อพิจารณา 2 อันดับแรก คือ ข้อ 1 ข้อใดคือความหมายของนันทนาการที่ถูกต้องที่สุด ข้อ 4 เบคแฮมซ้อมฟุตบอลที่สโมสร ท่านเล่นฟุตบอลกับเพื่อนที่มหาวิทยาลัย เหมือนกันหรือไม่ ข้อ 5 วิชาพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ มีความสัมพันธ์กันอย่างไร ข้อ 7 หลักการของผู้นำนันทนาการคือ ข้อ 9 ผู้นำนันทนาการที่ดีควรแต่งกายอย่างไร ข้อ 10 ทำไมต้องเรียนปรัชญานันทนาการ ข้อ 14 ข้อใดไม่ใช่ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนันทนาการ ข้อ 16 โยคะเป็นนันทนาการหรือไม่ และข้อ 18 เกมที่ดีจะต้อง ($\bar{X} = 1.00$, S.D. = 0.00) และข้อ 15 กิจกรรมใดควรจัดให้กับนักเรียนอาชีวะมากที่สุด ข้อ 19 เพลงไก่อ่างที่ร้องเล่นกันอย่างสนุกสนาน มีข้อผิดพลาดตามหลักการนำเพลงตรงจุดไหน และข้อ 20 กิจกรรมใดควรจัดในค่ายพักแรม ($\bar{X} = 0.50$, S.D. = 0.71) อายุ 18 – 20 ปี มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 0.57$, S.D. = 0.10) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดีมาก ดี ก่อนข้างดี พอใช้ และควรแก้ไข และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ข้อ 7 หลักการของผู้นำนันทนาการคือ ($\bar{X} = 0.96$, S.D. = 0.19) ข้อ 1 ข้อใดคือความหมายของนันทนาการที่ถูกต้องที่สุด ข้อ 5 วิชาพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ มีความสัมพันธ์กันอย่างไร ($\bar{X} = 0.89$, S.D. = 0.32) และข้อ 4 เบคแฮมซ้อมฟุตบอลที่สโมสร ท่านเล่นฟุตบอลกับเพื่อนที่มหาวิทยาลัย เหมือนกันหรือไม่ ข้อ 9 ผู้นำนันทนาการที่ดีควรแต่งกายอย่างไร และข้อ เกมที่ดีจะต้อง ($\bar{X} = 0.88$, S.D. = 0.33) อายุ 21 – 22 ปี มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้

($\bar{X} = 0.59$, S.D. = 0.10) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดีมาก ดี ก่อนข้างดี พอใช้ และควรแก้ไข และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ข้อ 9 ผู้นำนันทนาการที่ดีควรแต่งกายอย่างไร ($\bar{X} = 0.97$, S.D. = 0.17) ข้อ 1 ข้อใดคือความหมายของนันทนาการที่ถูกต้องที่สุด ($\bar{X} = 0.96$, S.D. = 0.20) และข้อ 7 หลักการของผู้นำนันทนาการคือ ($\bar{X} = 0.93$, S.D. = 0.26) อายุมากกว่า 22 ปี มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดี ($\bar{X} = 0.62$, S.D. = 0.07) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดีมาก ดี และควรแก้ไข และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ข้อ 9 ผู้นำนันทนาการที่ดีควรแต่งกายอย่างไร และข้อ 19 เพลงไถ่อย่างที่ร้องเล่นกันอย่างสนุกสนานมีข้อผิดพลาดตามหลักการนำเพลงตรงจุดไหน ($\bar{X} = 1.00$, S.D. = 0.00) ข้อ 1 ข้อใดคือความหมายของนันทนาการที่ถูกต้องที่สุด ข้อ 4 เบคแฮมซ้อมฟุตบอลที่สโมสร ทำเล่นฟุตบอลกับเพื่อนที่มหาวิทยาลัย เหมือนกันหรือไม่ ข้อ 5 วิชาพลศึกษา สุขศึกษานันทนาการ มีความสัมพันธ์กันอย่างไร ข้อ 7 หลักการของผู้นำนันทนาการคือ ข้อ 10 ทำไมต้องเรียนปรัชญานันทนาการ และข้อ 16 โยคะเป็นนันทนาการหรือไม่ ($\bar{X} = 0.94$, S.D. = 0.24) และข้อ 20 กิจกรรมใดควรจัดในค่ายพักแรม ($\bar{X} = 0.89$, S.D. = 0.32) ตามลำดับ

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เจตคติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต
ระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอายุ

ด้านเจตคติ	ต่ำกว่า 18 ปี (N = 76)			18 - 20 ปี (N = 64)			21 - 22 ปี (N = 18)			มากกว่า 22 ปี (N = 2)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.เล่นการพนัน	4.00	0.00	ดี	3.01	1.82	ปานกลาง	3.15	1.20	ปานกลาง	3.39	1.65	ปานกลาง
2.อ่านหนังสือปลูกใจเสือป่าหรือคู่วิถีดี โป๊	1.50	2.12	ไม่ดี	2.88	1.73	ปานกลาง	3.61	1.50	ปานกลาง	3.22	1.40	ปานกลาง
3.พักผ่อนหย่อนใจในสถานเริงรมย์ เป็นประจำ	4.00	0.00	ดี	3.40	1.65	ปานกลาง	3.39	1.40	ปานกลาง	2.83	1.38	ปานกลาง
4.ดื่มสังสรรค์กับเพื่อนเป็นประจำ	1.00	0.00	ไม่ดี	3.30	1.74	ปานกลาง	3.39	1.60	ปานกลาง	2.61	1.42	ปานกลาง
5.กิจกรรมนันทนาการช่วยให้เกิด ประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต	4.00	0.00	ดี	4.28	1.06	ดี	4.56	0.70	ดี	4.50	0.62	ดี
6.นันทนาการช่วยให้เกิดความคิด สร้างสรรค์	5.00	0.00	ดี	4.47	0.82	ดี	4.44	0.80	ดี	4.44	0.62	ดี
7.นันทนาการช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา	4.00	0.00	ดี	4.69	0.61	ดี	4.58	0.60	ดี	4.56	0.62	ดี
8.การมีอารมณ์ขันช่วยให้ชีวิตยืนยาว	1.00	0.00	ไม่ดี	4.46	0.69	ดี	4.39	0.70	ดี	4.28	0.83	ดี
9.นันทนาการช่วยลดอุบัติเหตุ	1.00	0.00	ไม่ดี	2.09	1.54	ไม่ดี	2.00	1.30	ไม่ดี	2.00	1.28	ไม่ดี
10.นันทนาการไม่สามารถทำให้บุคคล ดีขึ้น	4.00	0.00	ดี	4.10	1.51	ดี	4.14	1.40	ดี	4.33	1.03	ดี
11.กิจกรรมนันทนาการทำให้ผลการ เรียนตกต่ำ	5.00	0.00	ดี	4.10	1.42	ดี	3.68	1.20	ดี	3.72	1.49	ดี
12.การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ บ่อยๆ ทำให้เหน็ดเหนื่อย	5.00	0.00	ดี	4.32	1.36	ดี	4.32	1.10	ดี	4.56	0.86	ดี
13.การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เป็นเรื่องไร้สาระ	2.00	0.00	ไม่ดี	4.14	1.46	ดี	3.97	1.20	ดี	3.94	1.06	ดี
14.นันทนาการไม่ก่อให้เกิดสมัยนิยม	5.00	0.00	ดี	4.67	0.77	ดี	4.63	0.80	ดี	4.67	0.49	ดี
15.การเรียนวิชานันทนาการทำให้มี สุขภาพพลามัยดี	4.00	0.00	ดี	4.77	0.53	ดี	4.53	0.60	ดี	4.50	0.71	ดี
16.นักนันทนาการเป็นอาชีพที่สุจริต	5.00	0.00	ดี	4.64	0.53	ดี	4.43	0.70	ดี	4.44	0.62	ดี
17.มีความภาคภูมิใจในวิชาชีพ นันทนาการ	4.00	0.00	ดี	1.90	1.02	ไม่ดี	2.03	1.20	ไม่ดี	1.72	1.13	ไม่ดี
18.วิชาชีพนันทนาการมีชื่อเสียงเป็นที่ ยอมรับ	4.00	0.00	ดี	3.53	1.56	ปานกลาง	3.29	1.30	ปานกลาง	2.89	1.49	ปานกลาง
19.นันทนาการเป็นอาชีพเลื่อนลอย	5.00	0.00	ดี	3.75	1.65	ดี	3.74	1.20	ดี	3.28	1.41	ปานกลาง
20.การเรียนนันทนาการเพราะไม่รู้จะ เรียนอะไร	4.00	0.00	ดี	3.96	1.54	ดี	3.97	1.30	ดี	3.89	1.28	ดี
รวม	3.62	0.11	ปานกลาง	3.82	0.59	ดี	3.81	0.50	ดี	3.69	0.49	ดี

จากตาราง 13 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ที่อายุต่ำกว่า 18 ปี มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.62$, S.D.= 0.11) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง และไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ นันทนาการช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ กิจกรรม นันทนาการทำให้ผลการเรียนตกต่ำ การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการบ่อยๆ ทำให้เหน็ดเหนื่อย นันทนาการไม่ก่อให้เกิดสมัยนิยม นักนันทนาการเป็นอาชีพที่สุจริต และนันทนาการเป็นอาชีพ เลื่อนลอย ($\bar{X} = 5.00$, S.D.= 0.00) เล่นการพนัน พักผ่อนหย่อนใจในสถานเริงรมย์เป็นประจำ กิจกรรมนันทนาการช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต นันทนาการช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ไม่สามารถทำให้บุคลิกดีขึ้น การเรียนวิชานันทนาการทำให้มีสุขภาพ พลาหมยดี และมีความภาคภูมิใจในวิชาชีพนันทนาการนันทนาการ ($\bar{X} = 4.00$, S.D.= 0.00) และการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเป็นเรื่องไร้สาระ ($\bar{X} = 2.00$, S.D.= 0.00) อายุ 18 – 20 ปี มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.82$, S.D.= 0.59) เมื่อพิจารณา เป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง และไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ การเรียนวิชา นันทนาการทำให้มีสุขภาพพลาหมยดี ($\bar{X} = 4.77$, S.D.= 0.53) นันทนาการช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ($\bar{X} = 4.69$, S.D.= 0.61) และนันทนาการไม่ก่อให้เกิดสมัยนิยม ($\bar{X} = 4.67$, S.D.= 0.77) อายุ 21 – 22 ปี มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับ ดี ($\bar{X} = 3.81$, S.D.= 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง และไม่ดี และเมื่อ พิจารณา 3 อันดับแรก คือ นันทนาการไม่ก่อให้เกิดสมัยนิยม ($\bar{X} = 4.63$, S.D.= 0.49) นันทนาการช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ($\bar{X} = 4.58$, S.D.= 0.60) และการ เรียนวิชานันทนาการทำให้มีสุขภาพพลาหมยดี ($\bar{X} = 4.53$, S.D.= 0.60) อายุมากกว่า 22 ปี มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.69$, S.D.= 0.49) เมื่อพิจารณาเป็น รายข้ออยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ นันทนาการไม่ก่อให้เกิดสมัยนิยม ($\bar{X} = 4.67$, S.D.= 0.49) นันทนาการช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ($\bar{X} = 4.56$, S.D.= 0.36) และกิจกรรมนันทนาการช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต และ การเรียนวิชานันทนาการทำให้มีสุขภาพพลาหมยดี ($\bar{X} = 4.50$, S.D.= 0.71) ตามลำดับ

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต
ระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอายุ

ด้านการปฏิบัติ	ต่ำกว่า 18 ปี (N = 2)			18 - 20 ปี (N = 78)			21 - 22 ปี (N = 64)			มากกว่า 22 ปี (N = 18)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.ท่านใช้เวลาว่างด้วยการประกอบกิจกรรมที่เป็นประโยชน์	2.00	0.00	ปานกลาง	2.68	0.47	ปานกลาง	2.53	0.50	ปานกลาง	2.61	0.50	ปานกลาง
2.ท่านใช้เวลาว่างด้วยการนอนพักผ่อน ไม่ประกอบกิจกรรมใดๆ	3.00	0.00	ปานกลาง	2.69	0.52	ปานกลาง	2.49	0.60	ปานกลาง	2.61	0.50	ปานกลาง
3.ท่านได้ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง	3.00	0.00	ปานกลาง	2.79	0.44	ปานกลาง	2.58	0.50	ปานกลาง	2.72	0.46	ปานกลาง
4.ท่านเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา	3.00	0.00	ปานกลาง	2.62	0.49	ปานกลาง	2.61	0.50	ปานกลาง	2.72	0.57	ปานกลาง
5.ท่านมีเพลงที่ร้องอยู่เป็นประจำ	2.00	0.00	ปานกลาง	2.48	0.59	ปานกลาง	2.40	0.70	ปานกลาง	2.56	0.70	ปานกลาง
6.ท่านสามารถเต้นดนตรีได้	2.00	0.00	ปานกลาง	1.90	0.86	ไม่ดี	2.14	0.70	ปานกลาง	1.61	0.70	ไม่ดี
7.ท่านเคยทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเย็บปักถักร้อย งานศิลปะ	3.00	0.00	ปานกลาง	2.37	0.60	ปานกลาง	2.18	0.80	ปานกลาง	2.17	0.79	ปานกลาง
8.ท่านเคยเต้นรำ ลีลาศ	3.00	0.00	ปานกลาง	2.20	0.66	ปานกลาง	2.42	0.70	ปานกลาง	2.39	0.70	ปานกลาง
9.ท่านชอบเต้นประกอบเพลง	3.00	0.00	ปานกลาง	2.53	0.59	ปานกลาง	2.57	0.50	ปานกลาง	2.33	0.59	ปานกลาง
10.ท่านมีของสะสมเป็นของตนเอง	2.00	0.00	ปานกลาง	2.72	3.16	ปานกลาง	2.28	0.60	ปานกลาง	2.00	0.59	ปานกลาง
11.ท่านเคยเข้าค่ายพักแรม	2.00	0.00	ปานกลาง	2.26	1.18	ปานกลาง	2.17	0.60	ปานกลาง	2.11	0.47	ปานกลาง
12.ท่านเคยเข้าร่วมการปลูกป่า	2.00	0.00	ปานกลาง	1.91	0.78	ไม่ดี	1.81	0.70	ไม่ดี	1.67	0.69	ไม่ดี
13.ท่านเข้าห้องสมุดเป็นประจำ	2.00	0.00	ปานกลาง	2.54	0.61	ปานกลาง	2.56	0.60	ปานกลาง	2.44	0.62	ปานกลาง
14.ท่านเคยร่วมกิจกรรมโต้วาทีหรือพูดสุนทรพจน์	3.00	0.00	ปานกลาง	2.74	0.54	ปานกลาง	2.75	0.60	ปานกลาง	2.83	0.38	ปานกลาง
15.ท่านเคยเขียนจดหมาย อีเมลล์หรือส่งข้อความทางโทรศัพท์ถึงเพื่อน	3.00	0.00	ปานกลาง	4.16	0.64	ดี	3.21	0.60	ดี	2.89	0.32	ปานกลาง
16.ท่านเคยเข้าร่วมงานปีใหม่ งานวันเกิดของผู้อื่น	2.00	0.00	ปานกลาง	2.46	0.65	ปานกลาง	2.40	0.60	ปานกลาง	2.33	0.77	ปานกลาง
17.ท่านเคยเข้าร่วมสาดน้ำในวันสงกรานต์	3.00	0.00	ปานกลาง	2.58	0.50	ปานกลาง	2.33	0.50	ปานกลาง	2.39	0.50	ปานกลาง
18.ท่านเคยไปงานแสดงสินค้าไอทอป	2.00	0.00	ปานกลาง	2.40	0.56	ปานกลาง	2.29	0.60	ปานกลาง	2.17	0.38	ปานกลาง
19.ท่านเคยเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาของท่าน	3.00	0.00	ปานกลาง	2.70	0.46	ปานกลาง	2.67	0.50	ปานกลาง	2.67	0.49	ปานกลาง
20.ท่านเคยเข้าร่วมงานแสดงนิทรรศการ การแสดงหรือการแสดงดนตรี	2.00	0.00	ปานกลาง	2.36	0.68	ปานกลาง	2.28	0.70	ปานกลาง	2.28	0.67	ปานกลาง
รวม	2.50	0.00	ปานกลาง	2.55	0.42	ปานกลาง	2.43	0.30	ปานกลาง	2.38	0.25	ปานกลาง

จากตาราง 14 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ที่อายุต่ำกว่า 18 ปี มีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.50$, $S.D. = 0.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง ไม่ดี และเมื่อพิจารณา มีเพียง 2 อันดับ คือ ท่านใช้เวลาว่างด้วยการนอนพักผ่อน ไม่ประกอบกิจกรรม ใดๆ ท่านได้ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ท่านเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ท่านเคย ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเย็บปักถักร้อย งานศิลปะ ท่านชอบเดินประกอบเพลง ท่านเคยร่วม กิจกรรมได้วาทะหรือพูดสุนทรพจน์ ท่านเคยเขียนจดหมาย อีเมลล์หรือส่งข้อความทางโทรศัพท์ถึง เพื่อน ท่านเคยเข้าร่วมสาดน้ำในวันสงกรานต์ และท่านเคยเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาของท่าน ($\bar{X} = 3.00$, $S.D. = 0.00$) ท่านใช้เวลาว่างด้วยการประกอบกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ ท่านมีเพลง ที่ร้องอยู่เป็นประจำ ท่านสามารถเล่นดนตรีได้ ท่านมีของสะสมเป็นของตนเอง ท่านเคยเข้าค่าย พักแรม ท่านเคยเข้าร่วมการปลูกป่า ท่านเข้าห้องสมุดเป็นประจำ ท่านเคยเข้าร่วมงานปีใหม งานวันเกิดของผู้อื่น ท่านเคยไปงานแสดงสินค้าโอท็อป และท่านเคยเข้าร่วมงานแสดงนิทรรศการ การแสดงหรือการแสดงดนตรี ($\bar{X} = 2.00$, $S.D. = 0.00$) อายุ 18 – 20 ปี มีการปฏิบัติ เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.55$, $S.D. = 0.42$) เมื่อพิจารณาเป็น รายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง ไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ท่านเคยเขียนจดหมาย อีเมลล์หรือส่งข้อความทางโทรศัพท์ถึงเพื่อน ($\bar{X} = 4.16$, $S.D. = 0.64$) ท่านได้ออกกำลังกาย อย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ($\bar{X} = 2.79$, $S.D. = 0.44$) และท่านเคยร่วมกิจกรรมได้วาทะหรือพูด สุนทรพจน์ ($\bar{X} = 2.74$, $S.D. = 0.54$) อายุ 21 – 22 ปี มีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.43$, $S.D. = 0.30$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง ไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ท่านเคยเขียนจดหมาย อีเมลล์หรือส่ง ข้อความทางโทรศัพท์ถึงเพื่อน ($\bar{X} = 3.21$, $S.D. = 0.60$) ท่านเคยร่วมกิจกรรมได้วาทะหรือพูด สุนทรพจน์ ($\bar{X} = 2.75$, $S.D. = 0.60$) และท่านเคยเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาของท่าน ($\bar{X} = 2.67$, $S.D. = 0.50$) อายุมากกว่า 22 ปี มีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.83$, $S.D. = 0.25$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง ไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ท่านเคยเขียนจดหมาย อีเมลล์หรือส่งข้อความทาง โทรศัพท์ถึงเพื่อน ($\bar{X} = 2.89$, $S.D. = 0.32$) ท่านเคยร่วมกิจกรรมได้วาทะหรือพูดสุนทรพจน์ ($\bar{X} = 2.83$, $S.D. = 0.38$) และท่านได้ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง และท่านเคย เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ($\bar{X} = 2.72$, $S.D. = 0.46$) ตามลำดับ

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับ
 นันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ด้าน	ต่ำกว่า 18 ปี (N = 2)			18 - 20 ปี (N = 76)			21 - 22 ปี (N = 64)			มากกว่า 22 ปี (N = 18)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านความรู้	0.60	0.00	พอใช้	0.57	0.10	พอใช้	0.59	0.10	พอใช้	0.62	0.07	ค่อนข้างดี
ด้านเจตคติ	3.62	0.11	ปานกลาง	3.82	0.59	ดี	3.81	0.50	ดี	3.69	0.49	ดี
ด้านการปฏิบัติ	2.50	0.00	ปานกลาง	2.55	0.42	ปานกลาง	2.43	0.30	ปานกลาง	2.38	0.25	ปานกลาง

จากตาราง 15 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้
 ($\bar{X} = 0.60$, S.D. = 0.00) มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
 ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 0.11) และมีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
 ($\bar{X} = 2.50$, S.D. = 0.00) อายุ 18 – 20 ปี มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับ
 พอใช้ ($\bar{X} = 0.57$, S.D. = 0.10) มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี
 ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.59) และมีการปฏิบัติ เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
 ($\bar{X} = 2.55$, S.D. = 0.42) อายุ 21 – 22 ปี มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับ
 พอใช้ ($\bar{X} = 0.59$, S.D. = 0.10) มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี
 ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.49) และมีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
 ($\bar{X} = 2.43$, S.D. = 0.30) อายุมากกว่า 22 ปี มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ใน
 ระดับค่อนข้างดี ($\bar{X} = 0.62$, S.D. = 0.07) มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี
 ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.49) และมีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
 ($\bar{X} = 2.38$, S.D. = 0.25) ตามลำดับ

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับ
 นันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 โดยจำแนกตามอายุ (N=160)

กิจกรรมนันทนาการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	55.1815	3	18.394	4.1895*	0.001
	ภายในกลุ่ม	741.986	156	4.3905		
	รวม	797.168	159			
2. ด้านเจตคติ	ระหว่างกลุ่ม	0.33299	3	0.111	0.3847	0.764
	ภายในกลุ่ม	48.7665	156	0.2886		
	รวม	49.0995	159			
3. ด้านการปฏิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	0.80783	3	0.2693	1.9202	0.128
	ภายในกลุ่ม	23.6992	156	0.1402		
	รวม	24.507	159			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีอายุต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 มีเจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 ผู้วิจัยจึงนำมาทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังตาราง 17

ตาราง 17 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความรู้เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยจำแนกตามอายุ (N=160)

กิจกรรมนันทนาการ	อายุ	ต่ำกว่า 18 ปี	18 - 20 ปี	21 - 22 ปี	มากกว่า 22 ปี
1. ด้านความรู้	ต่ำกว่า 18 ปี	-	.12963	-.81944	-1.44444
	18 - 20 ปี		-	-.94907	-1.57407*
	21 - 22 ปี			-	-.62500
	มากกว่า 22 ปี				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีอายุมากกว่า 22 ปีมีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการมากกว่าอายุ 18 - 20 ปี

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต
ระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามระดับชั้นปี

ด้านความรู้	ปี 1 (N = 40)			ปี 2 (N = 40)			ปี 3 (N = 40)			ปี 4 (N = 40)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.ข้อใดคือความหมาย ของนันทนาการที่ถูกต้อง ที่สุด	0.96	0.21	ดีมาก	0.89	0.32	ดีมาก	0.88	0.33	ดีมาก	0.98	0.15	ดีมาก
2.เวลาว่างเชิงบังคับคือ	0.09	0.28	แก้ไข	0.11	0.32	แก้ไข	0.48	0.51	พอใช้	0.28	0.45	แก้ไข
3.วิสัยสมัครเรียนพิเศษ ในวันหยุดเป็น									ควร			ควร
นันทนาการหรือไม่	0.52	0.51	พอใช้	0.55	0.50	พอใช้	0.28	0.45	แก้ไข	0.33	0.47	แก้ไข
4.เบคแฮมซ้อมฟุตบอลที่ สโมสร ท่านเล่นฟุตบอล กับเพื่อนที่มหาวิทยาลัย เหมือนกันหรือไม่	0.96	0.21	ดีมาก	0.82	0.39	ดีมาก	0.88	0.33	ดีมาก	0.95	0.21	ดีมาก
5.วิชาพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ มีความสัมพันธ์กัน อย่างไร	0.83	0.38	ดีมาก	0.89	0.32	ดีมาก	0.95	0.22	ดีมาก	0.93	0.26	ดีมาก
6.หน้าที่ของผู้นำ นันทนาการคือ	0.61	0.49	พอใช้	0.25	0.44	พอใช้	0.70	0.46	ดี	0.70	0.46	ดี
7.หลักการของผู้นำ นันทนาการคือ	0.96	0.21	ดีมาก	0.98	0.15	ดีมาก	0.90	0.30	ดีมาก	0.95	0.21	ดีมาก
8.ผู้นำนันทนาการต่างกับ ผู้นำองค์กรทั่วไป อย่างไร	0.43	0.50	พอใช้	0.32	0.47	พอใช้	0.43	0.50	พอใช้	0.28	0.45	แก้ไข
9.ผู้นำนันทนาการที่ดี ควรแต่งกายอย่างไร	0.87	0.34	ดีมาก	0.89	0.32	ดีมาก	0.98	0.16	ดีมาก	1.00	0.00	ดีมาก
10.ทำไมต้องเรียน ปริญญานันทนาการ	0.74	0.44	ดี	0.70	0.46	ดี	0.85	0.36	ดีมาก	0.93	0.26	ดีมาก
11.กิจกรรมใดไม่ สอดคล้องกับปรัชญา ธรรมชาตินิยม			ควร			ควร			ควร			ก่อน
	0.24	0.43	แก้ไข	0.25	0.44	แก้ไข	0.30	0.46	แก้ไข	0.60	0.49	ข้างดี

ตาราง 18 (ต่อ)

ด้านความรู้	ปี 1 (N = 40)			ปี 2 (N = 40)			ปี 3 (N = 40)			ปี 4 (N = 40)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
12.ข้อใดไม่ใช่												
ความหมายของ			ควร			ควร			ควร			ควร
บุคลิกภาพ	0.07	0.25	แก้ไข	0.16	0.37	แก้ไข	0.10	0.30	แก้ไข	0.02	0.15	แก้ไข
13.หน่วยงานที่จัด			ควร			ควร			ควร			ควร
นันทนาการมีอะไรบ้าง	0.09	0.28	แก้ไข	0.07	0.25	แก้ไข	0.15	0.36	แก้ไข	0.19	0.39	แก้ไข
14.ข้อใดไม่ใช่ทฤษฎีที่			ควร			ควร			ควร			ควร
เกี่ยวข้องกับนันทนาการ	0.00	0.00	แก้ไข	0.11	0.32	แก้ไข	0.03	0.16	แก้ไข	0.16	0.37	แก้ไข
15.กิจกรรมใดควรจัด												
ให้กับนักเรียนอาชีวศึกษา			ควร			ควร						
ที่สุด	0.07	0.25	แก้ไข	0.09	0.29	แก้ไข	0.48	0.51	พอใช้	0.44	0.50	พอใช้
16.โยคะเป็นนันทนาการ												
หรือไม่	0.78	0.42	ดี	0.73	0.45	ดี	0.90	0.30	ดีมาก	0.93	0.26	ดีมาก
17.ข้อใดคือประโยชน์												
ของกิจกรรมละลาย												
พฤติกรรม	0.43	0.50	พอใช้	0.52	0.51	พอใช้	0.43	0.50	พอใช้	0.77	0.43	ดี
18.เกมที่ดีจะต้อง	0.83	0.38	ดีมาก	0.82	0.39	ดีมาก	0.93	0.27	ดีมาก	0.91	0.29	ดีมาก
19.เพลงใก้ย่างที่ร้องเล่น												
กันอย่างสนุกสนาน มี												
ข้อผิดพลาดตามหลักการ			ควร			ควร						
นำเพลงตรงจุดไหน	0.15	0.36	แก้ไข	0.32	0.47	แก้ไข	0.45	0.50	พอใช้	0.56	0.50	พอใช้
20.กิจกรรมใดควรจัดใน												
ค่ายพักแรม	0.41	0.50	พอใช้	0.50	0.51	พอใช้	0.95	0.22	ดีมาก	0.88	0.32	ดีมาก
รวม									ก่อน			ก่อน
	0.56	0.10	พอใช้	0.54	0.11	พอใช้	0.60	0.08	ข้างดี	0.64	0.08	ข้างดี

จากตาราง 18 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับชั้นปี 1 มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 0.56$, S.D. = 0.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดีมาก ดี ก่อนข้างดี พอใช้ และควรแก้ไข และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ข้อ 1 ข้อใดคือความหมายของนันทนาการที่ถูกต้องที่สุด ข้อ 4 เบคแฮมช้อมฟุตบอลที่สโมสร ท่านเล่นฟุตบอลกับเพื่อนที่มหาวิทยาลัยเหมือนกันหรือไม่ และข้อ 7 หลักการของผู้นำนันทนาการคือ ($\bar{X} = 0.96$, S.D. = 0.21)

ข้อ 9 ผู้นำนันทนาการที่ดีควรแต่งกายอย่างไร ($\bar{X} = 0.87$, S.D. = 0.34) และข้อ 5 วิชาพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการมีความสัมพันธ์กันอย่างไร และข้อ 18 เกมที่ดีจะต้อง ($\bar{X} = 0.83$, S.D. = 0.38) ระดับชั้นปี 2 มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 0.54$, S.D. = 0.11) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดีมาก ดี ก่อนข้างดี พอใช้ และควรแก้ไข และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ข้อ 7 หลักการของผู้นำนันทนาการคือ ($\bar{X} = 0.98$, S.D. = 0.15) ข้อ 1 ข้อใดคือความหมายของนันทนาการที่ถูกต้องที่สุด ข้อ 5 วิชาพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ มีความสัมพันธ์กันอย่างไร ข้อ 9 ผู้นำนันทนาการที่ดีควรแต่งกายอย่างไร ($\bar{X} = 0.89$, S.D. = 0.32) และข้อ 4 เบคแฮมซ้อมฟุตบอลที่สโมสร ทำนเล่นฟุตบอลกับเพื่อนที่มหาวิทยาลัย เหมือนกันหรือไม่ ข้อ 18 เกมที่ดีจะต้อง ($\bar{X} = 0.82$, S.D. = 0.39) ระดับชั้นปี 3 มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับก่อนข้างดี ($\bar{X} = 0.60$, S.D. = 0.08) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดีมาก ดี ก่อนข้างดี พอใช้ และควรแก้ไข และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ข้อ 9 ผู้นำนันทนาการที่ดีควรแต่งกายอย่างไร ($\bar{X} = 0.98$, S.D. = 0.16) ข้อ 5 วิชาพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ มีความสัมพันธ์กันอย่างไร และข้อ 20 กิจกรรมใดควรจัดในค่ายพักแรม ($\bar{X} = 0.95$, S.D. = 0.22) และข้อ 18 เกมที่ดีจะต้อง ($\bar{X} = 0.93$, S.D. = 0.27) ระดับชั้นปี 4 มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับก่อนข้างดี ($\bar{X} = 0.64$, S.D. = 0.08) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดีมาก ดี ก่อนข้างดี พอใช้ และควรแก้ไข และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ข้อ 9 ผู้นำนันทนาการที่ดีควรแต่งกายอย่างไร ($\bar{X} = 1.00$, S.D. = 0.00) ข้อ 1 ข้อใดคือความหมายของนันทนาการที่ถูกต้องที่สุด ($\bar{X} = 0.98$, S.D. = 0.15) และข้อ 4 เบคแฮมซ้อมฟุตบอลที่สโมสร ทำนเล่นฟุตบอลกับเพื่อนที่มหาวิทยาลัย เหมือนกันหรือไม่ และข้อ 7 หลักการของผู้นำนันทนาการคือ ($\bar{X} = 0.95$, S.D. = 0.21) ตามลำดับ

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เจตคติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต
ระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามระดับชั้นปี

ด้านเจตคติ	ปี 1			ปี 2			ปี 3			ปี 4		
	(N = 40)			(N = 40)			(N = 40)			(N = 40)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.เล่นการพนัน	2.63	1.61	ปานกลาง	3.09	1.93	ปานกลาง	3.33	1.20	ปานกลาง	3.49	1.26	ปานกลาง
2.อ่านหนังสือปลูกใจเสือป่าหรือคู่วิถีป่า	2.35	1.65	ปานกลาง	3.27	1.76	ปานกลาง	3.40	1.50	ปานกลาง	3.86	1.34	ดี
3.พักผ่อนหย่อนใจในสถานเริงรมย์เป็นประจำ	3.11	1.64	ปานกลาง	3.45	1.69	ปานกลาง	3.43	1.50	ปานกลาง	3.40	1.28	ปานกลาง
4.ดื่มสังสรรค์กับเพื่อนเป็นประจำ	3.37	1.70	ปานกลาง	2.95	1.82	ปานกลาง	3.23	1.60	ปานกลาง	3.40	1.56	ปานกลาง
5.กิจกรรมนันทนาการช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต	4.52	0.72	ดี	4.11	1.22	ดี	4.38	0.80	ดี	4.65	0.61	ดี
6.นันทนาการช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์	4.70	0.47	ดี	4.32	0.98	ดี	4.38	0.80	ดี	4.44	0.77	ดี
7.นันทนาการช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา	4.65	0.64	ดี	4.75	0.49	ดี	4.48	0.70	ดี	4.60	0.62	ดี
8.การมีอารมณ์ขันช่วยให้ชีวิตยืนยาว	4.52	0.66	ดี	4.20	0.95	ดี	4.30	0.90	ดี	4.44	0.67	ดี
9.นันทนาการช่วยลดอุบัติเหตุ	2.04	1.48	ไม่ดี	1.70	1.29	ไม่ดี	2.38	1.50	ปานกลาง	2.02	1.28	ไม่ดี
10.นันทนาการไม่สามารถทำให้บุคลิกดีขึ้น	4.22	1.46	ดี	3.98	1.65	ดี	3.88	1.30	ดี	4.47	1.05	ดี
11.กิจกรรมนันทนาการทำให้ผลการเรียนตกต่ำ	3.87	1.67	ดี	4.00	1.41	ดี	3.75	1.20	ดี	3.95	1.09	ดี
12.การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการบ่อยๆ ทำให้เหน็ดเหนื่อย	4.46	1.31	ดี	4.34	1.29	ดี	4.10	1.30	ดี	4.49	0.98	ดี
13.การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเป็นเรื่องไร้สาระ	4.39	1.22	ดี	3.98	1.47	ดี	3.60	1.40	ปานกลาง	4.07	1.08	ดี
14.นันทนาการไม่ก่อให้เกิดสมัยนิยม	4.70	0.87	ดี	4.73	0.54	ดี	4.53	0.90	ดี	4.65	0.61	ดี
15.การเรียนวิชานันทนาการทำให้มีสุขภาพพลามัยดี	4.74	0.53	ดี	4.70	0.46	ดี	4.50	0.80	ดี	4.56	0.63	ดี

ตาราง 19 (ต่อ)

ด้านเจตคติ	ปี 1			ปี 2			ปี 3			ปี 4		
	(N = 40)			(N = 40)			(N = 40)			(N = 40)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
16. นักนันทนาการเป็นอาชีพที่สุจริต	4.57	0.58	ดี	4.59	0.62	ดี	4.50	0.60	ดี	4.49	0.59	ดี
17. มีความภาคภูมิใจในวิชาชีพนันทนาการ	1.70	0.96	ไม่ดี	2.16	1.20	ไม่ดี	2.20	1.30	ไม่ดี	1.81	1.07	ไม่ดี
18. วิชาชีพนันทนาการมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ	3.50	1.79	ปานกลาง	3.34	1.60	ปานกลาง	3.23	1.20	ปานกลาง	3.40	1.12	ปานกลาง
19. นันทนาการเป็นอาชีพที่เลือก	3.76	1.77	ดี	3.57	1.66	ปานกลาง	3.80	1.10	ดี	3.72	1.12	ดี
20. การเรียนนันทนาการเพราะไม่รู้จะเรียนอะไร	4.09	1.60	ดี	4.02	1.32	ดี	3.83	1.40	ดี	3.88	1.24	ดี
รวม	3.79	0.58	ดี	3.76	0.58	ดี	3.76	0.50	ดี	3.89	0.46	ดี

จากตาราง 19 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับชั้นปี 1 มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.79$, S.D.= 0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง ไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ การเรียนวิชานันทนาการทำให้มีสุขภาพพลามัยดี ($\bar{X} = 4.74$, S.D.= 0.53) นันทนาการช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และนันทนาการไม่ก่อให้เกิดสมัยนิยม ($\bar{X} = 4.70$, S.D.= 0.47) และนักนันทนาการเป็นอาชีพที่สุจริต ($\bar{X} = 4.57$, S.D.= 0.58) ระดับชั้นปี 2 มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.76$, S.D.= 0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง ไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ นันทนาการช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ($\bar{X} = 4.75$, S.D.= 0.49) นันทนาการไม่ก่อให้เกิดสมัยนิยม ($\bar{X} = 4.73$, S.D.= 0.54) และการเรียนวิชานันทนาการทำให้มีสุขภาพพลามัยดี ($\bar{X} = 4.70$, S.D.= 0.46) ระดับชั้นปี 3 มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.76$, S.D.= 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง ไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ นันทนาการไม่ก่อให้เกิดสมัยนิยม ($\bar{X} = 4.53$, S.D.= 0.90) การเรียนวิชานันทนาการทำให้มีสุขภาพพลามัยดี และนักนันทนาการเป็นอาชีพที่สุจริต ($\bar{X} = 4.50$, S.D.= 0.60) และนันทนาการช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ($\bar{X} = 4.48$, S.D.= 0.70) ระดับชั้นปี 4 มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.89$, S.D.= 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง ไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ กิจกรรมนันทนาการช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต และนันทนาการไม่ก่อให้เกิดสมัยนิยม ($\bar{X} = 4.65$, S.D.= 0.61) นันทนาการช่วยพัฒนาร่างกาย

อารมณ์ สังคม สถิติปัญญา ($\bar{X} = 4.60$, S.D.= 0.62) และการเรียนวิชานันทนาการทำให้มี
สุขภาพพลามัยดี ($\bar{X} = 4.56$, S.D.= 0.63) ตามลำดับ

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต
ระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามระดับชั้นปี

ด้านการปฏิบัติ	ปี 1 (N = 40)			ปี 2 (N = 40)			ปี 3 (N = 40)			ปี 4 (N = 40)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ท่านใช้เวลาว่างด้วยการประกอบกิจกรรมที่เป็นประโยชน์	2.78	0.42	ปานกลาง	2.59	0.50	ปานกลาง	2.50	0.60	ปานกลาง	2.51	0.51	ปานกลาง
2. ท่านใช้เวลาว่างด้วยการนอนพักผ่อน ไม่ประกอบกิจกรรมใดๆ	2.91	0.28	ปานกลาง	2.64	0.49	ปานกลาง	2.33	0.70	ปานกลาง	2.49	0.51	ปานกลาง
3. ท่านได้ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง	2.91	0.28	ปานกลาง	2.80	0.41	ปานกลาง	2.45	0.60	ปานกลาง	2.60	0.49	ปานกลาง
4. ท่านเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา	2.78	0.42	ปานกลาง	2.57	0.50	ปานกลาง	2.53	0.60	ปานกลาง	2.63	0.58	ปานกลาง
5. ท่านมีเพลงที่ร้องอยู่เป็นประจำ	2.70	0.47	ปานกลาง	2.34	0.61	ปานกลาง	2.30	0.70	ปานกลาง	2.44	0.70	ปานกลาง
6. ท่านสามารถเล่นดนตรีได้	1.87	0.86	ไม่ดี	2.09	0.83	ปานกลาง	1.95	0.70	ไม่ดี	1.98	0.80	ไม่ดี
7. ท่านเคยทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเย็บปักถักร้อย งานศิลปะ	2.43	0.58	ปานกลาง	2.14	0.70	ปานกลาง	2.28	0.80	ปานกลาง	2.26	0.73	ปานกลาง
8. ท่านเคยเต้นรำ ดิสโก	2.09	0.72	ปานกลาง	2.45	0.50	ปานกลาง	2.43	0.70	ปานกลาง	2.33	0.71	ปานกลาง
9. ท่านชอบเต้นประกอบเพลง	2.57	0.58	ปานกลาง	2.66	0.48	ปานกลาง	2.45	0.60	ปานกลาง	2.44	0.55	ปานกลาง
10. ท่านมีของสะสมเป็นของตนเอง	2.39	0.65	ปานกลาง	3.11	0.21	ดี	2.15	0.70	ปานกลาง	2.12	0.59	ปานกลาง
11. ท่านเคยเข้าค่ายพักแรม	2.13	0.69	ปานกลาง	2.16	0.53	ปานกลาง	2.43	1.50	ปานกลาง	2.12	0.59	ปานกลาง
12. ท่านเคยเข้าร่วมการปลูกป่า	2.00	0.73	ปานกลาง	1.80	0.79	ไม่ดี	1.83	0.70	ไม่ดี	1.74	0.66	ไม่ดี
13. ท่านเข้าห้องสมุดเป็นประจำ	2.52	0.66	ปานกลาง	2.66	0.48	ปานกลาง	2.48	0.60	ปานกลาง	2.47	0.59	ปานกลาง
14. ท่านเคยร่วมกิจกรรมได้วาทิหรือพูดสุนทรพจน์	2.70	0.63	ปานกลาง	2.86	0.46	ปานกลาง	2.68	0.50	ปานกลาง	2.79	0.51	ปานกลาง
15. ท่านเคยเขียนจดหมาย อีเมลล์หรือส่งข้อความทางโทรศัพท์ถึงเพื่อน	2.91	0.28	ปานกลาง	3.27	0.63	ดี	2.80	0.40	ปานกลาง	2.70	0.60	ปานกลาง
16. ท่านเคยเข้าร่วมงานปีใหม่ งานวันเกิดของผู้อื่น	2.61	0.65	ปานกลาง	2.43	0.55	ปานกลาง	2.30	0.80	ปานกลาง	2.30	0.60	ปานกลาง
17. ท่านเคยเข้าร่วมสวดมนต์ในวันสงกรานต์	2.83	0.38	ปานกลาง	2.27	0.45	ปานกลาง	2.45	0.50	ปานกลาง	2.28	0.50	ปานกลาง
18. ท่านเคยไปงานแสดงสินค้าโอท็อป	2.48	0.51	ปานกลาง	2.27	0.62	ปานกลาง	2.25	0.60	ปานกลาง	2.28	0.55	ปานกลาง
19. ท่านเคยเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาของท่าน	2.83	0.38	ปานกลาง	2.61	0.49	ปานกลาง	2.68	0.50	ปานกลาง	2.63	0.54	ปานกลาง
20. ท่านเคยเข้าร่วมงานแสดงนิทรรศการ การแสดงหรือการแสดงดนตรี	2.39	0.71	ปานกลาง	2.25	0.69	ปานกลาง	2.23	0.70	ปานกลาง	2.37	0.66	ปานกลาง
รวม	2.54	0.20	ปานกลาง	2.50	0.36	ปานกลาง	2.37	0.30	ปานกลาง	2.37	0.30	ปานกลาง

จากตาราง 20 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ระดับชั้นปี 1 มีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.54$, S.D.= 0.20) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง ไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ท่านใช้เวลาว่างด้วยการนอนพักผ่อน ไม่ประกอบกิจกรรมใดๆ และ ท่านได้ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ($\bar{X} = 2.91$, S.D.= 0.28) ท่านเคยเข้าร่วม สาดน้ำในวันสงกรานต์ และท่านเคยเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาของท่าน ($\bar{X} = 2.83$) และท่าน ใช้เวลาว่างด้วยการประกอบกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ และท่านเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ($\bar{X} = 2.78$, S.D.= 0.42) ระดับชั้นปี 2 มีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.50$, S.D.= 0.36) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง ไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ท่านเคยเขียนจดหมาย อีเมลล์หรือส่งข้อความทาง โทรศัพท์ถึงเพื่อน ($\bar{X} = 3.27$, S.D.= 0.63) ท่านมีของสะสมเป็นของตนเอง ($\bar{X} = 3.11$, S.D.= 0.21) และท่านได้ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ($\bar{X} = 2.80$, S.D.= 0.41) ระดับชั้นปี 3 มีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.37$, S.D.= 0.30) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง ไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ท่านเคยเขียนจดหมาย อีเมลล์หรือส่งข้อความทางโทรศัพท์ถึงเพื่อน ($\bar{X} = 2.80$, S.D.= 0.40) ท่านเคยร่วมกิจกรรมได้ว่าที่หรือพูดสุนทรพจน์ และท่านเคยเข้าร่วมพิธีกรรมทาง ศาสนาของท่าน ($\bar{X} = 2.68$, S.D.= 0.50) และท่านใช้เวลาว่างด้วยการประกอบกิจกรรมที่เป็น ประโยชน์ ($\bar{X} = 2.53$, S.D.= 0.60) ระดับชั้นปี 4 มีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.37$, S.D.= 0.30) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง ไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ท่านเคยร่วมกิจกรรมได้ว่าที่หรือพูดสุนทรพจน์ ($\bar{X} = 2.79$, S.D.= 0.51) ท่านเคยเขียนจดหมาย อีเมลล์หรือส่งข้อความทางโทรศัพท์ถึงเพื่อน ($\bar{X} = 2.70$, S.D.= 0.60) และท่านเคยเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาของท่าน ($\bar{X} = 2.63$, S.D.= 0.58) ตามลำดับ

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับ
 นันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ด้าน	ปี 1 (N = 40)			ปี 2 (N = 40)			ปี 3 (N = 40)			ปี 4 (N = 40)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
ด้านความรู้	0.56	0.10	พอใช้	0.54	0.11	พอใช้	0.60	0.08	ค่อนข้างดี	0.64	0.08	ค่อนข้างดี
ด้านเจตคติ	3.79	0.58	ดี	3.76	0.58	ดี	3.76	0.5	ดี	3.89	0.46	ดี
ด้านการปฏิบัติ	2.54	0.20	ปานกลาง	2.50	0.36	ปานกลาง	2.37	0.30	ปานกลาง	2.37	0.30	ปานกลาง

จากตาราง 21 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับชั้นปี 1 มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 0.56$, S.D. = 0.21) มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.79$, S.D.= 0.58) และมีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.54$, S.D.= 0.20) ระดับชั้นปี 2 มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 0.54$, S.D. = 0.11) มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.76$, S.D.= 0.58) และมีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.50$, S.D.= 0.36) ระดับชั้นปี 3 มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดี ($\bar{X} = 0.60$, S.D. = 0.08) มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.76$, S.D.= 0.50) และมีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.37$, S.D.= 0.30) ระดับชั้นปี 4 มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดี ($\bar{X} = 0.64$, S.D. = 0.08) มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.89$, S.D.= 0.46) และมีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.37$, S.D.= 0.30) ตามลำดับ

ตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับ
 นันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 โดยจำแนกตามระดับชั้นปี (N=160)

กิจกรรมนันทนาการ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	180.538	3	60.179	16.493*	.000
	ภายในกลุ่ม	616.63	156	3.6487		
	รวม	797.168	159			
2. ด้านเจตคติ	ระหว่างกลุ่ม	0.47239	3	0.1575	0.5473	.651
	ภายในกลุ่ม	48.6271	156	0.2877		
	รวม	49.0995	159			
3. ด้านการปฏิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	2.65484	3	0.8849	6.844*	.000
	ภายในกลุ่ม	21.8522	156	0.1293		
	รวม	24.507	159			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีระดับชั้นปีต่างกันมีความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 และมีเจตคติเกี่ยวกับ
 นันทนาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 ผู้วิจัยจึงนำมาทดสอบความแตกต่าง
 ของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังตาราง 23

ตาราง 23 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ
 เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 โดยจำแนกตามระดับชั้นปี (N=160)

กิจกรรมนันทนาการ	ระดับชั้นปี	ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4
1. ด้านความรู้	ปี 1		.067194	-1.50326*	-2.3271*
	ปี 2			-1.57045*	-2.39429*
	ปี 3				-.82384
	ปี 4				
	ระดับชั้นปี	ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4
3. ด้านการปฏิบัติ	ปี 1		.029842	.034728*	-.09606*
	ปี 2			-.09606	-.1259
	ปี 3				-.13078
	ปี 4				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

1.ด้านความรู้ พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปี 3 และปี 4 มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการมากกว่า ปี 1 และ ปี 2

2.ด้านการปฏิบัติ นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปี 3 และปี 4 มีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการมากกว่า ปี 1

ตาราง 24 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต
ระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามพื้นฐาน
การศึกษาเดิม

ด้านเจตคติ	สายวิทยาศาสตร์ (N = 108)			สายศิลป์ (N = 45)			สายอาชีพ (N = 7)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ข้อใดคือความหมายของนันทนาการที่ถูกต้องที่สุด	0.95	0.22	ดีมาก	0.86	0.35	ดีมาก	1.00	0.00	ดีมาก
2. เวลาว่างเชิงบังคับคือ	0.20	0.40	ควรแก้ไข	0.31	0.47	ควรแก้ไข	0.29	0.49	ควรแก้ไข
3. วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นนันทนาการหรือไม่	0.47	0.50	พอใช้	0.31	0.47	ควรแก้ไข	0.43	0.53	พอใช้
4. เบคแฮมซ้อมฟุตบอลที่สโมสร ท่านเล่นฟุตบอลกับเพื่อนที่มหาวิทยาลัยเหมือนกันหรือไม่	0.89	0.32	ดีมาก	0.92	0.28	ดีมาก	1.00	0.00	ดีมาก
5. วิชาพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ มีความสัมพันธ์กันอย่างไร	0.88	0.33	ดีมาก	0.92	0.28	ดีมาก	1.00	0.00	ดีมาก
6. หน้าที่ของผู้นำนันทนาการคือ	0.56	0.50		0.53	0.50		0.86	0.38	
7. หลักการของผู้นำนันทนาการคือ	0.94	0.24	ดีมาก	0.96	0.20	ดีมาก	1.00	0.00	ดีมาก
8. ผู้นำนันทนาการต่างกับผู้นำองค์กรทั่วๆ ไปอย่างไร	0.35	0.48	ควรแก้ไข	0.37	0.49	ควรแก้ไข	0.57	0.53	พอใช้
9. ผู้นำนันทนาการที่ดีควรแต่งกายอย่างไร	0.90	0.30	ดีมาก	1.00	0.00	ดีมาก	1.00	0.00	ดีมาก
10. ทำไมต้องเรียนปริญญานันทนาการ	0.78	0.42	ดี	0.84	0.37	ดีมาก	1.00	0.00	ดีมาก
11. กิจกรรมใดไม่สอดคล้องกับปรัชญาธรรมชาตินิยม	0.34	0.48	ควรแก้ไข	0.37	0.49	ควรแก้ไข	0.29	0.49	ควรแก้ไข
12. ข้อใดไม่ใช่ความหมายของบุคลิกภาพ	0.10	0.30	ควรแก้ไข	0.06	0.24	ควรแก้ไข	0.00	0.00	ควรแก้ไข
13. หน่วยงานที่จัดนันทนาการมีอะไรบ้าง	0.10	0.30	ควรแก้ไข	0.18	0.39	ควรแก้ไข	0.00	0.00	ควรแก้ไข
14. ข้อใดไม่ใช่ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนันทนาการ	0.09	0.28	ควรแก้ไข	0.04	0.20	ควรแก้ไข	0.14	0.38	ควรแก้ไข
15. กิจกรรมใดควรจัดให้กับนักเรียนอาชีวะมากที่สุด	0.03	0.18	ควรแก้ไข	0.06	0.24	ควรแก้ไข	0.43	0.53	พอใช้
16. โยคะเป็นนันทนาการหรือไม่	0.81	0.39	ดีมาก	0.86	0.35	ดีมาก	1.00	0.00	ดีมาก
17. ข้อใดคือประโยชน์ของกิจกรรมละลายพฤติกรรม	0.48	0.50	พอใช้	0.67	0.47	พอใช้	0.57	0.53	พอใช้
18. เกมที่ดีจะต้อง	0.89	0.32	ดีมาก	0.80	0.41	ดีมาก	1.00	0.00	ดีมาก
19. เพลงใก้ย่างที่ร้องเล่นกันอย่างสนุกสนาน มีข้อผิดพลาดตามหลักการนำเพลงตรงจุดไหน	0.37	0.48	ควรแก้ไข	0.37	0.49	ควรแก้ไข	0.29	0.49	ควรแก้ไข
20. กิจกรรมใดควรจัดในค่ายพักแรม	0.69	0.46		0.65	0.48		0.57	0.53	พอใช้
รวม	0.58	0.10	พอใช้	0.59	0.10	พอใช้	0.64	0.06	ค่อนข้างดี

จากตาราง 24 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีพื้นฐานการศึกษาสายวิทยาศาสตร์ มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 0.58$, S.D. = 0.10) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดีมาก ดี ก่อนข้างดี พอใช้ และควรแก้ไข และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ข้อ 1 ข้อใดคือ ความหมายของนันทนาการที่ถูกต้องที่สุด ($\bar{X} = 0.95$, S.D. = 0.22) ข้อ 7 หลักการของผู้นำ นันทนาการคือ ($\bar{X} = 0.94$, S.D. = 0.24) และข้อ 9 ผู้นำนันทนาการที่ดีควรแต่งกายอย่างไร ($\bar{X} = 0.90$, S.D. = 0.30) พื้นฐานการศึกษาสายศิลป มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 0.59$, S.D. = 0.10) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดีมาก ดี ก่อนข้างดี พอใช้ และควรแก้ไข และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ข้อ 9 ผู้นำนันทนาการที่ดี ควรแต่งกายอย่างไร ($\bar{X} = 1.00$, S.D. = 0.00) ข้อ 7 หลักการของผู้นำนันทนาการคือ ($\bar{X} = 0.96$, S.D. = 0.20) และข้อ 4 เบคแฮมซ้อมฟุตบอลที่สโมสร ท่านเล่นฟุตบอลกับเพื่อนที่ มหาวิทยาลัย เหมือนกันหรือไม่ และข้อ 5 วิชาพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ มีความสัมพันธ์กันอย่างไร ($\bar{X} = 0.92$, S.D. = 0.28) พื้นฐานการศึกษาสายอาชีพ มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับก่อนข้างดี ($\bar{X} = 0.64$, S.D. = 0.06) เมื่อพิจารณาเป็น รายข้ออยู่ในระดับดีมาก ดี ก่อนข้างดี พอใช้ และควรแก้ไข และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ข้อ 1 ข้อใดคือความหมายของนันทนาการที่ถูกต้องที่สุด ข้อ 4 เบคแฮมซ้อมฟุตบอลที่สโมสร ท่านเล่นฟุตบอลกับเพื่อนที่มหาวิทยาลัย เหมือนกันหรือไม่ ข้อ 5 วิชาพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ มีความสัมพันธ์กันอย่างไร ข้อ 7 หลักการของผู้นำนันทนาการคือ ข้อ 9 ผู้นำ นันทนาการที่ดีควรแต่งกายอย่างไร ข้อ 10 ทำไมต้องเรียนปริญญานันทนาการ ข้อ 16 โยคะ เป็นนันทนาการหรือไม่ และข้อ 18 เกมที่ดีจะต้อง ($\bar{X} = 1.00$, S.D. = 0.00) ข้อ 6 หน้าที่ ของผู้นำนันทนาการคือ ($\bar{X} = 0.86$, S.D. = 0.38) และข้อ 8 ผู้นำนันทนาการแตกต่างกับผู้นำ องค์การทั่วไปอย่างไร ข้อ 17 ข้อใดคือประโยชน์ของกิจกรรมละลายพฤติกรรม ข้อ 20 กิจกรรม ใดควรจัดในค่ายพักแรม ($\bar{X} = 0.57$, S.D. = 0.53) ตามลำดับ

ตาราง 25 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เจตคติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต
ระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามพื้นฐาน
การศึกษาเดิม

ด้านเจตคติ	สายวิทยาศาสตร์ (N = 108)			สายศิลป์ (N = 45)			สายอาชีพ (N = 7)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.เล่นการพนัน	3.19	1.55	ปานกลาง	2.92	1.58	ปานกลาง	3.43	1.70	ปานกลาง
2.อ่านหนังสือปลุกใจเสือป่าหรือคู่มือชีวิตโป	3.29	1.59	ปานกลาง	2.98	1.79	ปานกลาง	3.29	1.90	ปานกลาง
3.พักผ่อนหย่อนใจในสถานเริงรมย์เป็น									
ประจำ	3.28	1.55	ปานกลาง	3.31	1.49	ปานกลาง	4.57	1.10	ดี
4.ดื่มสังสรรค์กับเพื่อนเป็นประจำ	3.13	1.69	ปานกลาง	3.47	1.57	ปานกลาง	3.43	2.10	ปานกลาง
5.กิจกรรมนันทนาการช่วยให้เกิด									
ประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต	4.35	0.92	ดี	4.65	0.63	ดี	3.86	1.50	ดี
6.นันทนาการช่วยให้เกิดความคิด									
สร้างสรรค์	4.38	0.83	ดี	4.61	0.64	ดี	4.86	0.40	ดี
7.นันทนาการช่วยพัฒนาร่างกาย									
อารมณ์ สังคม สติปัญญา	4.65	0.61	ดี	4.57	0.65	ดี	4.57	0.50	ดี
8.การมีอารมณ์ขันช่วยให้ชีวิตยืนยาว	4.30	0.87	ดี	4.49	0.58	ดี	4.71	0.50	ดี
9.นันทนาการช่วยลดอุบัติเหตุ	2.04	1.43	ไม่ดี	1.88	1.29	ไม่ดี	2.86	1.80	ปานกลาง
10.นันทนาการไม่สามารถทำให้บุคลิกดี									
ขึ้น	4.16	1.38	ดี	4.02	1.48	ดี	4.57	1.10	ดี
11. กิจกรรมนันทนาการทำให้ผลการเรียน									
ตกต่ำ	3.88	1.38	ดี	3.86	1.38	ดี	4.43	0.80	ดี
12. การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ									
บ่อยๆ ทำให้เหน็ดเหนื่อย	4.28	1.30	ดี	4.49	1.08	ดี	4.57	0.50	ดี
13. การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเป็น									
เรื่องไร้สาระ	3.96	1.38	ดี	4.08	1.17	ดี	4.71	0.80	ดี
14. นันทนาการไม่ก่อให้เกิดสมัยนิยม	4.75	0.51	ดี	4.37	1.09	ดี	5.00	0	ดี
15. การเรียนวิชานันทนาการทำให้มี									
สุขภาพพลามัยดี	4.66	0.60	ดี	4.53	0.62	ดี	4.86	0.40	ดี
16. นักนันทนาการเป็นอาชีพที่สุจริต	4.58	0.59	ดี	4.43	0.65	ดี	4.86	0.40	ดี
17. มีความภาคภูมิใจในวิชาชีพ									
นันทนาการ	1.99	1.19	ไม่ดี	1.84	1.09	ไม่ดี	2.29	0.50	ปานกลาง
18. วิชาชีพนันทนาการมีชื่อเสียงเป็นที่									
ยอมรับ	3.54	1.39	ปานกลาง	2.98	1.63	ปานกลาง	3.29	1.00	ปานกลาง
19. นันทนาการเป็นอาชีพเลื่อนลอย	3.86	1.39	ดี	3.33	1.59	ปานกลาง	3.86	1.10	ดี
20. การเรียนนันทนาการเพราะไม่รู้จะ									
เรียนอะไร	3.89	1.47	ดี	4.00	1.22	ดี	4.86	0.40	ดี
รวม	3.81	0.53	ดี	3.74	0.54	ดี	4.14	0.50	ดี

จากตาราง 25 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีพื้นฐานการศึกษาสายวิทยาศาสตร์ มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวม อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.81$, S.D.= 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง ไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ นันทนาการไม่ก่อให้เกิดสมัยนิยม ($\bar{X} = 4.75$, S.D.= 0.51) การเรียนวิชานันทนาการทำให้มีสุขภาพพลามัยดี ($\bar{X} = 4.66$, S.D.= 0.60) และนันทนาการ ช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ($\bar{X} = 4.65$, S.D.= 0.61) มีพื้นฐานการศึกษาสาย ศิลป มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.74$, S.D.= 0.54) เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง ไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ กิจกรรม นันทนาการช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต ($\bar{X} = 4.65$, S.D.= 0.63) นันทนาการช่วยให้ เกิดความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.61$, S.D.= 0.64) และนันทนาการช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ($\bar{X} = 4.57$, S.D.= 0.65) มีพื้นฐานการศึกษาสายอาชีพ มีเจตคติเกี่ยวกับ นันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.14$, S.D.= 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ใน ระดับดี ปานกลาง ไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ นันทนาการช่วยให้เกิดความคิด สร้างสรรค์ การเรียนวิชานันทนาการทำให้มีสุขภาพพลามัยดี นกนันทนาการเป็นอาชีพที่สุจริต และการเรียนนันทนาการเพราะไม่รู้จะเรียนอะไร ($\bar{X} = 4.86$, S.D.= 0.40) การมีอารมณ์ขัน ช่วยให้ชีวิตยืนยาว และการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเป็นเรื่องไร้สาระ ($\bar{X} = 4.71$, S.D.= 0.80) และพักผ่อนหย่อนใจในสถานเริงรมย์เป็นประจำ นันทนาการช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา นันทนาการไม่สามารถทำให้บุคลิกดีขึ้น และการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการบ่อยๆ ทำให้เหน็ดเหนื่อย ($\bar{X} = 4.57$, S.D.= 0.50) ตามลำดับ

ตาราง 26 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิต
ระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามพื้นฐาน
การศึกษาเดิม

ด้านการปฏิบัติ	สายวิทยาศาสตร์ (N = 45)			สายศิลป์ (N = 7)			สายอาชีพ (N = 108)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.ท่านใช้เวลาว่างด้วยการประกอบกิจกรรมที่เป็นประโยชน์	2.56	0.52	ปานกลาง	2.71	0.46	ปานกลาง	2.57	0.53	ปานกลาง
2.ท่านใช้เวลาว่างด้วยการนอนพักผ่อน ไม่ประกอบกิจกรรมใดๆ	2.56	0.56	ปานกลาง	2.69	0.47	ปานกลาง	2.57	0.53	ปานกลาง
3.ท่านได้ออกกำลังกายอย่างน้อย สัปดาห์ละ 3 ครั้ง	2.70	0.48	ปานกลาง	2.73	0.45	ปานกลาง	2.43	0.79	ปานกลาง
4.ท่านเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา	2.59	0.54	ปานกลาง	2.69	0.47	ปานกลาง	2.86	0.38	ปานกลาง
5.ท่านมีเพลงที่ร้องอยู่เป็นประจำ	2.46	0.62	ปานกลาง	2.41	0.70	ปานกลาง	2.57	0.53	ปานกลาง
6.ท่านสามารถเล่นดนตรีได้	2.05	0.79	ปานกลาง	1.82	0.81	ไม่ดี	1.71	0.76	ไม่ดี
7.ท่านเคยทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเย็บปักถักร้อย งานศิลป์	2.26	0.67	ปานกลาง	2.33	0.72	ปานกลาง	2.14	0.9	ปานกลาง
8.ท่านเคยเดินร่ำ ลีลาส	2.37	0.64	ปานกลาง	2.24	0.75	ปานกลาง	2.00	0.82	ปานกลาง
9.ท่านชอบเต้นประกอบเพลง	2.54	0.53	ปานกลาง	2.61	0.49	ปานกลาง	1.86	0.9	ไม่ดี
10.ท่านมีของสะสมเป็นของตนเอง	2.59	2.64	ปานกลาง	2.20	0.61	ปานกลาง	1.86	1.07	ไม่ดี
11.ท่านเคยเข้าค่ายพักแรม	2.14	0.56	ปานกลาง	2.14	0.71	ปานกลาง	3.71	0.25	ดี
12.ท่านเคยเข้าร่วมการปลูกป่า	1.91	0.71	ไม่ดี	1.67	0.75	ไม่ดี	2.00	1.00	ปานกลาง
13.ท่านเข้าห้องสมุดเป็นประจำ	2.56	0.52	ปานกลาง	2.45	0.71	ปานกลาง	2.71	0.76	ปานกลาง
14.ท่านเคยร่วมกิจกรรมได้วาทะหรือพูดสุนทรพจน์	2.77	0.46	ปานกลาง	2.71	0.68	ปานกลาง	2.86	0.38	ปานกลาง
15.ท่านเคยเขียนจดหมาย อีเมลล์หรือส่งข้อความทางโทรศัพท์ถึงเพื่อน	2.72	0.52	ปานกลาง	2.86	0.26	ปานกลาง	3.00	0.00	ดี
16.ท่านเคยเข้าร่วมงานปีใหม่ งานวันเกิดของผู้อื่น	2.42	0.63	ปานกลาง	2.39	0.70	ปานกลาง	2.57	0.53	ปานกลาง
17.ท่านเคยเข้าร่วมสาดน้ำในวันสงกรานต์	2.43	0.51	ปานกลาง	2.53	0.50	ปานกลาง	2.57	0.53	ปานกลาง
18.ท่านเคยไปงานแสดงสินค้าโอท็อป	2.32	0.55	ปานกลาง	2.33	0.63	ปานกลาง	2.43	0.79	ปานกลาง
19.ท่านเคยเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาของท่าน	2.68	0.49	ปานกลาง	2.73	0.49	ปานกลาง	2.43	0.53	ปานกลาง
20.ท่านเคยเข้าร่วมงานแสดงนิทรรศการ การแสดงหรือการแสดงดนตรี	2.26	0.71	ปานกลาง	2.37	0.67	ปานกลาง	2.86	0.38	ปานกลาง
รวม	2.44	0.29	ปานกลาง	2.58	0.54	ปานกลาง	2.49	0.27	ปานกลาง

จากตาราง 26 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีพื้นฐานการศึกษาสายวิทยาศาสตร์ มีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.44$, S.D.= 0.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง ไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ท่านเคยร่วมกิจกรรมได้ว่าที่หรือพูดสุนทรพจน์ ($\bar{X} = 2.77$, S.D.= 0.46) ท่านเคยเขียนจดหมาย อีเมลล์หรือส่งข้อความทางโทรศัพท์ถึงเพื่อน ($\bar{X} = 2.72$, S.D.= 0.52) และท่านได้ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ($\bar{X} = 2.70$, S.D.= 0.48) มีพื้นฐานการศึกษาสายศิลป์ มีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.58$, S.D.= 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง ไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ท่านเคยเขียนจดหมาย อีเมลล์หรือส่งข้อความทางโทรศัพท์ถึงเพื่อน ($\bar{X} = 2.86$, S.D.= 0.26) ท่านได้ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง และท่านเคยเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาของท่าน ($\bar{X} = 2.73$, S.D.= 0.49) และ ท่านใช้เวลาว่างด้วยการประกอบกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ และ ท่านเคยร่วมกิจกรรมได้ว่าที่หรือพูดสุนทรพจน์ ($\bar{X} = 2.71$) มีพื้นฐานการศึกษาสายอาชีพ มีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.49$, S.D.= 0.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง ไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรกอยู่ในระดับมาก คือ ท่านเคยเข้าค่ายพักแรม ($\bar{X} = 3.71$, S.D.= 0.25) ท่านเคยเขียนจดหมาย อีเมลล์หรือส่งข้อความทางโทรศัพท์ถึงเพื่อน ($\bar{X} = 3.00$, S.D.= 0.00) และท่านเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ท่านเคยร่วมกิจกรรมได้ว่าที่หรือพูดสุนทรพจน์ และ ท่านเคยเข้าร่วมงานแสดงนิทรรศการ การแสดงหรือการแสดงดนตรี ($\bar{X} = 2.86$, S.D.= 0.38) ตามลำดับ

ตาราง 27 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับ
 นันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ด้าน	สายวิทยาศาสตร์ (N = 45)			สายศิลป์ (N = 7)			สายอาชีพ (N = 108)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านความรู้	0.58	0.10	พอใช้	0.59	0.10	พอใช้	0.64	0.06	ค่อนข้างดี
ด้านเจตคติ	3.81	0.53	ดี	3.74	0.54	ดี	4.14	0.50	ดี
ด้านการปฏิบัติ	2.44	0.29	ปานกลาง	2.58	0.54	ปานกลาง	2.49	0.27	ปานกลาง

จากตาราง 27 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีพื้นฐานการศึกษาสายวิทยาศาสตร์ มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 0.58$, S.D. = 0.10) มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.53) และมีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.44$, S.D. = 0.29) พื้นฐานการศึกษาสายศิลป์ มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 0.59$, S.D. = 0.10) มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.54) มีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.58$, S.D. = 0.54) และพื้นฐานการศึกษาสายอาชีพ มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดี ($\bar{X} = 0.64$, S.D. = 0.06) มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.54) และมีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.49$, S.D. = 0.27) ตามลำดับ

ตาราง 28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ
เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จำแนกตามพื้นฐานการศึกษาเดิม (N=160)

กิจกรรมนันทนาการ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	10.4881	2	5.244	1.1332	.324
	ภายในกลุ่ม	786.68	157	4.6275		
	รวม	797.168	159			
2. ด้านเจตคติ	ระหว่างกลุ่ม	1.00611	2	0.5031	1.7782	.172
	ภายในกลุ่ม	48.0934	157	0.2829		
	รวม	49.0995	159			
3. ด้านการปฏิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	0.66049	2	0.3302	2.3543	.098
	ภายในกลุ่ม	23.8466	157	0.1403		
	รวม	24.507	159			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	18.0825	2	9.0412	1.7029	.185
	ภายในกลุ่ม	902.589	157	5.3093		
	รวม	920.672	159			

จากตาราง 28 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีพื้นฐานการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 4

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ตาราง 29 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับ
 นันทนาการ ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

r	ความรู้	เจตคติ
ความรู้	1	.034
p		.653
เจตคติ	.034	1
p	.653	

จากตาราง 29 แสดงว่า ความรู้และเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ ของนิสิตระดับ
 ปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสัมพันธ์กันทางบวก มีค่า
 เท่ากับ .034 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 5

ตาราง 30 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้และการปฏิบัติ เกี่ยวกับ
 นันทนาการ ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

r	ความรู้	การปฏิบัติ
ความรู้	1	-.051
p		.505
การปฏิบัติ	-.051	1
p	.505	

จากตาราง 30 แสดงว่า ความรู้ และการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ ของนิสิตระดับ
 ปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสัมพันธ์กันทางลบ มีค่า
 เท่ากับ -.051 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 6

ตาราง 31 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับ
 นันทนาการ ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

r	เจตคติ	การปฏิบัติ
เจตคติ	1	.125
P		.100
การปฏิบัติ	.125	1
p	.100	

จากตาราง 31 แสดงว่า เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ ของนิสิตระดับ
 ปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสัมพันธ์กันทางบวก มีค่า
 เท่ากับ .125 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 7

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขป ความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบและเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ ชั้นปีและพื้นฐานการศึกษาเดิม

สมมุติฐานการวิจัย

1. นิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีเพศต่างกัน จะมีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน
2. นิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีอายุต่างกัน จะมีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน
3. นิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีชั้นปีต่างกัน จะมีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน
4. นิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีพื้นฐานการศึกษาเดิมต่างกัน จะมีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน
5. ความรู้เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ
6. ความรู้เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ
7. เจตคติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 303) จากการตัวอย่างสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 136 คน แต่ผู้วิจัยขอเก็บข้อมูล 160 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (Check List) ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี และพื้นฐานการศึกษาเดิมเดิม

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple choices) แต่ละข้อจะมีตัวเลือก 4 ตัวเลือก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยคำถามแสดงเจตคติทั้งทางบวกและทางลบ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 4 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ปฏิบัติ ไม่ปฏิบัติ โดยคำถามแสดงการปฏิบัติทั้งทางบวกและทางลบ

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามในการสอบถามนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวนทั้งสิ้น 160 คน และนำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มประชากรตัวอย่างมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูล และดำเนินการกำหนดรหัสข้อมูล (Code)

ในแบบสอบถามแต่ละส่วน เพื่อลงบันทึกใน Coding Form และนำสู่การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เรียงตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามแสดงเป็นร้อยละ (%) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังปรากฏในตาราง 2

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เกี่ยวกับความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แสดงเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับชั้นปี และพื้นฐานการศึกษาเดิมเดิม

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. จำนวนนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 160 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 73.75 และเพศหญิง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 26.25 ตามลำดับ อายุของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18 - 20 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50 อายุ 21 - 22 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 อายุมากกว่า 22 ปีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 และอายุต่ำกว่า 18 ปีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 ตามลำดับ ระดับชั้นของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนเท่ากัน คือ 40 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และพื้นฐานการศึกษาเดิมของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มาจากสายวิทยาศาสตร์ จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 67.50 สายศิลป์ 45 คน คิดเป็นร้อยละ 28.12 และสายวิชาชีพ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.38 ตามลำดับ

2. วิเคราะห์ระดับความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2.1 นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 0.55$, $S.D. = 0.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดีมาก ก่อนข้างตี พอใช้ และควรแก้ไข และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ข้อ 7 หลักการของผู้นำนันทนาการคือ คิดเป็นร้อยละ 94.80 ข้อ 9 ผู้นำนันทนาการที่ดีควรแต่งกายอย่างไร คิดเป็นร้อยละ 93.10 และข้อ 1 ข้อใดคือความหมายของนันทนาการที่ถูกต้องที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.50 ตามลำดับ

2.2 นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.80$, $S.D. = 0.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับดี ปานกลาง และไม่ดี และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ นันทนาการไม่ก่อให้เกิดสมัยนิยม ($\bar{X} = 4.65$, $S.D. = 0.74$) การเรียนวิชานันทนาการทำให้มีสุขภาพพลามัยดี ($\bar{X} = 4.63$, $S.D. = 0.60$) และนันทนาการช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ($\bar{X} = 4.62$, $S.D. = 0.61$) ตามลำดับ

2.3 นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.48$, $S.D. = 0.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก ปานกลาง และน้อย และเมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก คือ ท่านเคยเขียนจดหมาย อีเมลล์หรือส่งข้อความทางโทรศัพท์ถึงเพื่อน ($\bar{X} = 3.62$, $S.D. = 1.11$) ท่านเคยร่วมกิจกรรมได้วาทหรือพูดสุนทรพจน์ ($\bar{X} = 2.76$, $S.D. = 0.53$) ท่านเคยเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาของท่าน ($\bar{X} = 2.69$, $S.D. = 0.49$) ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3.1 นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีเพศต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีเจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการไม่แตกต่างกัน

3.2 นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีอายุต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีเจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ ไม่แตกต่างกัน

3.3 นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ ไม่แตกต่างกัน

3.4 นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีพื้นฐานการศึกษาเดิมต่างกัน มีความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการไม่แตกต่างกัน

4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสัมพันธ์กันทางบวก มีค่าเท่ากับ .034

4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสัมพันธ์กันทางลบ มีค่าเท่ากับ -.051

4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสัมพันธ์กันทางบวก มีค่าเท่ากับ .125

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. เพศกับความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ ผลการศึกษาพบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีอายุต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่านิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีเพศต่างกันจะมีความรู้เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเพศหญิงมีลักษณะนุ่มนวล รอบคอบ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวอลสตัน วอลสตันและเมทส์ (Wallston, Wallston & Maides. 1976 : 1193) พบว่า เพศหญิงจะชวนหาความรู้และเห็นความสำคัญของสุขภาพมากกว่าเพศชาย

2. เพศกับเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ ผลการศึกษาพบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 1 ที่ว่านิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีเพศต่างกันจะมีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน เนื่องจากการที่นิสิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 จะต้องไปใช้ชีวิตร่วมกันที่องค์กรฯและประสบการณ์จากที่นิสิตได้รับจากกิจกรรมรับน้อง รวมไปถึงการรับความรู้ในห้องเรียน สอดคล้องกับการศึกษาของพงศ์มิตร โพธิ์กลาง (2544 : บทคัดย่อ) พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัยสุรนารี มีทัศนคติต่อการออกกำลังกายไม่แตกต่างกัน

3. เพศกับการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ ผลการศึกษาพบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีเพศต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับ นันทนาการไม่แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่านิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีเพศต่างกันจะมีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน จากความนิยมของการส่งข้อความทางโทรศัพท์ทำให้การปฏิบัติของนิสิตไม่แตกต่างกัน และจากเจตคติมีผลต่อการปฏิบัติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของวิริยา สุขวงศ์ (2545 : บทคัดย่อ) ที่ว่า ผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมดูแลตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. อายุกับการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ ผลการศึกษาพบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีอายุต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า นิสิต วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีอายุต่างกันจะมีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ เกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน อาจจะเป็นเพราะนิสิตที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปียังมีความเป็นวัยรุ่นอยู่ ความรับผิดชอบมีน้อย ส่วนนิสิตที่มีอายุมากกว่า 22 ปี ส่วนมากเป็นนิสิตที่ผ่านการเรียนมาจาก ที่อื่นแล้ว ทำให้ความตั้งใจในการศึกษาหาความรู้แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อุบล ไตรถวิล (2544 : 118) ที่ศึกษาพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า เจ้าหน้าที่สาธารณสุขในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีอายุ ต่างกัน มีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพแตกต่างกัน

5. อายุกับเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ ผลการศึกษาพบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีอายุต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับ นันทนาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่านิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีอายุต่างกันจะมีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากอายุของนิสิตมีความใกล้เคียงกัน และนิสิตอยู่ในสิ่งแวดล้อม ที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุรี ชันธรักษ์วงศ์ (2532 : 84) ที่ศึกษาพฤติกรรม สุขภาพของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลทั่วไปของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับอายุ ที่แตกต่างกัน มีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพไม่แตกต่างกัน

6. อายุกับการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ ผลการศึกษาพบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีอายุต่างกัน การปฏิบัติเกี่ยวกับ นันทนาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า นิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีอายุต่างกันจะมีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมนันทนาการเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ทุกเพศ ทุกวัย สอดคล้องกับทฤษฎีผ่อนคลายความตึงเครียด (Relaxation theory) ที่เชื่อว่า เมื่อบุคคลได้

เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่ตนเองชื่นชอบทำให้เกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนาน เกิดความพึงพอใจ

7. ระดับชั้นปีกับความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ ผลการศึกษาพบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่านิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีชั้นปีต่างกัน จะมีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน โดยนิสิตชั้นปีที่ 4 มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการมากกว่าทุกชั้นปี ทั้งนี้เป็นเพราะว่านิสิตชั้นปีที่ 4 ได้รับการศึกษาครบหลักสูตรแล้ว และได้รับประสบการณ์มาก จึงมีความสามารถในการระลึกถึงเรื่องราวที่มีประสบการณ์มาแล้ว รวมถึงการจำเนื้อเรื่องต่าง ๆ ที่ปรากฏในเนื้อหา นั้น ๆ สอดคล้องกับการศึกษาของพัชรี เทวะประมาภรณ์ (2539 : 110) ที่ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 มีความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

8. ระดับชั้นปีกับเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ ผลการศึกษาพบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีระดับชั้นปีต่างกันมีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่านิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีชั้นปีต่างกัน จะมีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากนิสิตมีความรู้สึกที่ดีต่อกิจกรรมนันทนาการ จึงเลือกเรียนในสาขานี้ ซึ่งสอดคล้องกับมิติของเจตคติที่มองในด้านของความเข้มข้นของเจตคติ เช่น เจตคติต่อบิตามารดาของเราย่อมเข้มข้นกว่าเจตคติต่อบิตามารดาของบุคคลอื่น เหมือนกับนิสิตวิชาเอกนันทนาการที่ต้องมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ ไม่สอดคล้องกับ สारรวมจิต สุนทราภิรมย์สุข (2540 : 97 - 98) ศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการดูแลตนเองแตกต่างกัน

9. ระดับชั้นปีกับการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ ผลการศึกษาพบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีระดับชั้นปีต่างกันมีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่านิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีชั้นปีต่างกัน จะมีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ติดเพื่อน ดังนั้นอิทธิพลของเพื่อนจึงส่งผลต่อการเลือกปฏิบัติกิจกรรมนันทนาการของนิสิต สอดคล้องกับการศึกษาของชุตินา เนาวิโนทอง (2545 : 11) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม การดูแลตนเอง เมื่อป่วยด้วยโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบทางเดินหายใจของนักศึกษา ราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษาราชภัฏสวนสุนันทาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีต่างกัน มีพฤติกรรม การดูแลตนเองเมื่อป่วยด้วยโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบทางเดินหายใจแตกต่างกัน

10. พื้นฐานการศึกษาเดิมกับความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ ผลการศึกษาพบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีพื้นฐานการศึกษาเดิมแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนันทนาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่านิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีพื้นฐานการศึกษาเดิมแตกต่างกัน จะมีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะวิชานันทนาการมีความเป็นสากล ที่ทุกคนชอบและยอมรับในความพึงพอใจในกิจกรรมนันทนาการ สอดคล้องกับแนวคิดของโจเซฟ ลี (Joseph Lee) ที่ว่านันทนาการเป็นเสมือนหลักสูตรธรรมชาติของการศึกษา สอดคล้องกับการศึกษาของพงศ์เทพ เกตุไสว (2544 : 130) ที่ศึกษาพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบล ในจังหวัดปทุมธานี พบว่าเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบล ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพต่างกัน มีพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพไม่แตกต่างกัน

11. พื้นฐานการศึกษาเดิมกับเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ ผลการศึกษาพบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีพื้นฐานการศึกษาเดิมแตกต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่านิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีพื้นฐานการศึกษาเดิมแตกต่างกัน จะมีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการมีส่วนร่วม (Active Participation Theory) เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลโดยการสร้างสถานการณ์ให้เกิดการมีส่วนร่วมในกลุ่มบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจอห์นสันและนีล (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2526 : 116 ; อ้างอิงจาก Johnson & Neale) พบว่า นักศึกษาที่ร่วมกิจกรรมสังคม จะเป็นสมาชิกของกลุ่มมีความชอบ และเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมสังคมนั้นๆ และจะมีเจตคติไม่ดีต่อบุคคลที่ไม่เห็นด้วยกับการทำกิจกรรมสังคมนั้น

12. พื้นฐานการศึกษาเดิมกับการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ ผลการศึกษาพบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีพื้นฐานการศึกษาเดิมแตกต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่านิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีพื้นฐานการศึกษาเดิมแตกต่างกัน จะมีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของไชยา อังศุสุนนณมถ (2543 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน ในวิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคเหนือ พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจและนักศึกษาที่ศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพไม่แตกต่างกัน

13. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ และเจตคติ จากการศึกษาพบว่า ความรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า ความรู้เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ เนื่องมาจากเจตคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์. (2533 : 12) กล่าวว่า เจตคติมี 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านความคิด , องค์ประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึก , องค์ประกอบด้านพฤติกรรม สอดคล้องกับการศึกษาของเย็นจิตร ไชยฤกษ์ (2542 : 86) ได้ศึกษาพฤติกรรมทัศนสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี พบว่า พฤติกรรมด้านความรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติ

14. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ และการปฏิบัติ จากการศึกษาพบว่า ความรู้มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 6 ที่ว่า ความรู้เกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ จากผลการทดลอง พบว่า ความรู้มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตได้รับความรู้ไปแล้ว ไม่ได้นำไปปฏิบัติอย่างจริงจัง อันเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ เช่น การใช้เวลาว่างไปในทางที่ผิด ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของเย็นจิตร ไชยฤกษ์ (2542 : 86) ได้ศึกษาพฤติกรรมทัศนสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี พบว่า พฤติกรรมด้านความรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติ

15. ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและการปฏิบัติ จากการศึกษาพบว่า เจตคติมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 7 ที่ว่า เจตคติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ ทั้งนี้เนื่องจากเจตคติเป็นองค์ประกอบกระตุ้นให้นิสิตแสดงพฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของภักดิ์ธิดา บุญเสริมส่ง (2536 : 94) ได้ศึกษาพฤติกรรมเกี่ยวกับทัศนสุขภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่า พฤติกรรมด้านเจตคติมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรเลือกเวลาในการเก็บข้อมูลให้เหมาะสม เนื่องจากส่งผลกระทบต่อความตั้งใจในการตอบแบบสอบถามของนิสิต
2. ควรส่งเสริมความรู้ในเรื่องทฤษฎีนันทนาการ การจัดการนันทนาการ ผู้นำนันทนาการ ให้กับนิสิตมากขึ้น
3. ควรส่งเสริมในเรื่องความคิดให้กับนิสิต เพื่อให้นิสิตเป็นนักนันทนาการที่มีคุณภาพตามปณิธาน และเป้าหมายของภาควิชา มีมาตรฐานที่เชื่อถือได้พร้อมที่จะบริการสังคมอย่างมั่นใจ
4. ควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นิสิตมีความภาคภูมิใจในวิชาชีพนันทนาการ
5. มีการกระตุ้นให้นิสิตเรียนรู้แล้วได้นำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป

1. ควรทำวิจัยในเรื่องความรู้ เจตคติ การปฏิบัติในกิจกรรมนันทนาการที่เป็นเฉพาะด้าน เช่น การใช้เวลาว่าง , นันทนาการบำบัด , การท่องเที่ยว เป็นต้น
2. ทำการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนิสิตทั้งสองวิชาเอก หรือเปรียบเทียบระหว่างบัณฑิตหลักสูตรสันทนาการกับบัณฑิตหลักสูตรนันทนาการ
3. ทำการศึกษาในนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ผู้สอนหรือผู้ประกอบการวิชาชีพนันทนาการ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวดี พึ่งโพธิ์ทอง. (2540). *สันตนาการเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : (เอกสารประกอบการสอน)
ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- กมลรัตน์ กล้าสุวงศ์. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศรีเดชา
..... (2532). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2530). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : บำรุงสาส์น
- กำโชค เผือกสุวรรณ. (2538). *ผู้นำสันตนาการ*. กรุงเทพฯ : (เอกสารประกอบการสอน)
ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- กิตติชาญ วินิจวงศ์. (2546). *ความรู้และแนวทางการปฏิบัติที่มีต่อการออกกำลังกาย
ของบุคลากรในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2538). *นันทนาการชุมชน*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ชุติมา เนาว์โนนทอง. (2545). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองเมื่อป่วยด้วยโรค
ติดเชื้อเฉียบพลัน ระบบทางเดินหายใจของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา*.
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- เชิดศักดิ์ โฉวสินธุ์. (2520). *การวัดทัศนคติและบุคลิกลักษณะ*. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทาง
การศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ไชยา อังศุสกันณมล. (2543). *พฤติกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของนักศึกษา
วิทยาลัยชุมชนในวิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคเหนือ*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์และไพบูลย์ เกียรติกมล. (2545). *ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ*.
กรุงเทพฯ : บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน).
- ทองพูล จันทบูรณ์ (2547). *คุณลักษณะของผู้นำนันทนาการตามทัศนะของสมาชิกศูนย์
เยาวชน สังกัดกรุงเทพมหานคร*. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- นพรัฐ จำปาเทศ. (2542). *ความรู้เจตคติและการปฏิบัติในการดำเนินงานสุขศึกษา
เกี่ยวกับเอดส์ของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำสถานีอนามัย จังหวัด
สมุทรปราการ*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

- นภาพร วัฒนะไพบูลย์สุข. (2544). **ความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับการ
ออกกำลังกายของผู้สูงอายุ ในสถานสงเคราะห์คนชราวาสนะเวศม์ จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา**. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.(สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- นิงพงศ์ ศรีวรรณ. (2527). **ความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม
ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก**.
ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- นิภา มนูญปัจ. (2528). **การวิจัยทางสุขศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2524). **การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน**.
กรุงเทพฯ : ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บุญเรือน ปรีชาธรรมรัตน์. (2535). **การศึกษาเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดสุโขทัย**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
ถ่ายเอกสาร.
- ประพันธ์ศิริ สุเรัจ. (2541). **นันทนาการสำหรับครู**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตร
และการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). **ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย**.
พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- ประภาเพ็ญ สุวรรณและคนอื่นๆ. (2536). **การประเมินสภาวะการณ์ด้านสุขศึกษาและ
พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับโรคเอดส์**. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ :
คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- พงศ์เทพ เกตุไสว. (2544). **พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข
ระดับตำบล ในจังหวัดปทุมธานี**. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.(สุขศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- พงศ์มิตร โพธิ์กลาง. (2544). **ทัศนคติที่มีต่อการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีสุรนารี**. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.(สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). **วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ :
ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2543). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ :
ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- พัชรีย์ เทวะปรมาภรณ์. (2539). *ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ของวัยรุ่น*.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ภัทรีธรา บุญเสริมส่ง. (2536). *พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับทัศนสุขภาพของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี*.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- เย็นจิต ไชยฤกษ์. (2542). *พฤติกรรมทัศนสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี*. ปริญญาานิพนธ์
กศ.ม.(สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร
- รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์. (2533). *การวัดทัศนคติเบื้องต้น*. เอกสารประกอบคำสอนวิชา
วช 306 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
- เรืองยศ วัชรเกตุ. (2546). *คุณลักษณะและทักษะพื้นฐานของบุคลากรในวิชาชีพ
นันทนาการ*. ปริญญาานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). *หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย*. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช.
- วิริยา สุขวงศ์. (2545). *ความเชื่อด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้สูงอายุ
ในชมรมผู้สูงอายุ กรุงเทพมหานคร*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ศศธร พันธุ์เมธิ์ศรี. (2533). *ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการป้องกันโรค
ไวรัสตับอักเสบบีของสตรีมีครรภ์ที่มารับบริการที่โรงพยาบาลราชวิถี*.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ศิริกัญญา บุญประชุม. (2547, มกราคม – เมษายน). *ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับ
การบริโภคอาหารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
ในเขตกรุงเทพมหานคร*. *วารสารคหกรรมศาสตร์*. ปีที่ 47 (ฉบับที่ 1) : 64
- สมจิตต์ สุพรรณทัศน์. (2527). " พฤติกรรมเปลี่ยนแปลง " ใน *เอกสารการสอนชุดวิชา
สุขศึกษา หน่วยที่ 3 -6*. หน้า 290 – 473. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.
- สมใจ ลักษณะ. (2542). *พฤติกรรมองค์การ*. กรุงเทพฯ : ศูนย์การพิมพ์สถาบันราชภัฏ
สวนสุนันทา

- สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). **นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2526). “ เอกสารประเมินผลการเรียนวิชาสุขศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ”
ในเอกสารเพื่อพัฒนาคุณภาพ การประเมินผลการศึกษา อันดับ 1. กรุงเทพฯ :
วัฒนาพานิช
- สามารถ พิกุลทอง. (2546). **ความรู้ เจตคติและพฤติกรรมของช่างอากาศยานที่มีต่อ
ความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน).**
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สำรวมจิต สุนทราภิรมย์สุข. (2540). **การเปรียบเทียบความหวังและการดูแลตนเองของ
ผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุงและในชมรมผู้สูงอายุ
โรงพยาบาลชลบุรี**. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สุชาติ โสมประยูร. (2525). **การสอนสุขศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. (2539). **การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS**. กรุงเทพฯ :
สำนักคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุเทศน์ กุลละวณิชย์. (2540). **ความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับวัตถุเจือปนในอาหาร
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญ จังหวัด
สมุทรปราการ**. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- สุภัคธร อินทร. (2545). **ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง
สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี ในการดำเนินการปฏิรูปการ
เรียนรู้ ระดับปฐมวัย**. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สุรี ชันธรักษ์วงศ์. (2532). **พฤติกรรมสุขภาพของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลทั่วไป
ของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร**. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(สุขศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- อภิญา อภิวังโสกุล. (2544). **พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการป้องกันโรคฟันผุและ
โรคเหงือกอักเสบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการ ประถมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา**.ปริญญาานิพนธ์
กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร

- อัมพา ขงทุมมินทร์. (2542). **เจตคติต่อกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาศาสนาบันราชภัฏอุดรธานี**. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- อารมณ นาวากาญจน์. (2541). **โปรแกรมสันตนาการ**. กรุงเทพฯ : (เอกสารประกอบการสอน) ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- (2546). **เจตคติเกี่ยวกับนันทนาการของบุคลากรในหน่วยงานสังกัดกรุงเทพมหานคร**. กรุงเทพฯ : คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- อุบล ไตรถวิล. (2544). **พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา**. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.(สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- เอนก หงษ์ทองคำ (2542). **นันทนาการกับสังคม**. กรุงเทพฯ : (เอกสารประกอบการสอน) ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- เอื้อมพร ทองกระจาย. (2530). **พฤติกรรมอนามัยกับโรคอุจจาระร่วง**. กรุงเทพฯ : คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Anastasi, Anne. (1976). **Psychology Testing**. 4th ed. New York : Mcmilan
- Bloom, Benjamine S. (1975). **Taonomy of Education Objective : Hand Book I : Cognitive Domain**. New York : David McKay
- Butler. George D. (1959). **Introduction to Community Recreation**. New York : McGraw-Hill book Company.
- Good, Carter V. (1973). **Dictionary of Education**. New York : Mc Graw-Hill
- Hillgard, Ernest R. (1962). **Instruction of Psychology**. 3rd, New York : Harcourt Brace and World.
- Kibler, Robert J. and et. Al. (1981). **Objectives for Instruction and Evaluation**. London : ALlyn and Bacon, Inc.
- Lukow, Jennifer Eloise. (2002, November). **Learning styles as predictors of student attitudes toward the use of technology in recreation courses**, Dissertation Abstracts International. 63(5): 1992. Retrieved October 3 , 2005 from <http://wwwlib.umi.com/dissertations/fullcit/3054366>
- Mungherena, M., A. Vander and other. (1997). **" HIV / AIDS – related attitude and practices of hospital – based workers in Kampula, Ugunda "** , AIDS Prevention Reserch in The Developing World : 2. 11(1) : S79 -85

Reiner, Lawrence Scott. (2003, June). ***Knowledge, praxis and values in parks and recreation: The development of personal conduct codes as a measure of 'professionalization'***, Dissertation Abstracts International. 63(12): 4468.

Retrieved October 3 , 2005 from <http://wwwlib.umi.com/dissertations/fullcit/2060058>

Roger E.m. (1962). ***Diffusion of Innovation***. 3rd ed. New York : Free Press.

Triandis, H.C. (1971). ***Attitude and Attitude Change***. New York : Jon Willy and Sons. Inc.

Watson, James Franklin. (1997, January). ***The Impact of Leisure Attitude and Motivation on the Physical Recreation Leisure Participation Time of College Students***, Dissertation Abstracts International. 57(7): 3251. Retrieved October 3 , 2005 from <http://wwwlib.umi.com/dissertations/fullcit/9638257>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม ความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ
ของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอก
นันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

แบบสอบถาม มี 4 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ

คำชี้แจงในแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับ
นันทนาการ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา จึงใคร่ขอความกรุณา
จากท่านในการตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นที่เป็นจริงหรือน่าจะเป็นจริงมากที่สุด
ครบถ้วนทุกข้อ คำตอบที่ได้จากแบบสอบถามชุดนี้เพื่อประโยชน์ต่อการศึกษานั้น จะไม่มี
ผลกระทบใด ๆ ต่อผลการเรียนของตัวท่านโดยตรงและโดยอ้อม

ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณทุก ๆ ท่าน ที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามไว้ ณ โอกาสนี้

นายศุภฤกษ์ ชงกรานต์ทอง

นิสิตระดับปริญญาโท สาขาการจัดการนันทนาการ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2. อายุ ☐ ต่ำกว่า 18 ปี
☐ 18 - 20 ปี
☐ 21 - 22 ปี
☐ มากกว่า 22 ปี

3. ชั้นปี ☐ ปี 1
☐ ปี 2
☐ ปี 3
☐ ปี 4

4. พื้นฐานการศึกษาเดิม ☐ สายวิทยาศาสตร์
☐ สายศิลป์
☐ สายวิชาชีพ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย X หน้าข้อความที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. ข้อใดคือความหมายของนันทนาการที่ถูกต้องที่สุด

- ก. เป็นกิจกรรมที่โรงเรียนจัดให้เข้าร่วม
- ข. เป็นกิจกรรมที่ต้องแสดงออก
- ค. เป็นกิจกรรมที่ไร้สาระ
- ง. เป็นกิจกรรมที่ทำในเวลาว่างด้วยความเพลิดเพลิน

2. เวลาว่างเชิงบังคับคือ

- ก. เวลาว่างเชิงบังคับคือคาบว่าง
- ข. เวลาว่างเชิงบังคับคือเวลาที่ป่วย
- ค. เวลาว่างเชิงบังคับคือเวลาว่างที่ต้องทำการบ้าน
- ง. เวลาว่างเชิงบังคับคือเวลาที่ต้องเล่นกีฬา

3. วิชัชสัมพันธ์เรียนพิเศษ ในวันหยุด เป็นนันทนาการหรือไม่

- ก. ไม่เป็น เพราะว่าเป็นการเรียนเสริม
- ข. เป็น เพราะเรียนในวันหยุด
- ค. เป็น เพราะวิชัชเรียนด้วยความชอบส่วนตัว
- ง. ไม่เป็น เพราะถูกบังคับให้ไปเรียน

4. เบคแฮมซ้อมฟุตบอลที่สโมสร ท่านเล่นฟุตบอลกับเพื่อนที่มหาวิทยาลัย เหมือนกันหรือไม่

- ก. ไม่เหมือนกัน เบคแฮมเก่งกว่า
- ข. เหมือนกัน เพราะว่ามีมือพอ ๆ กัน
- ค. ไม่เหมือนกัน เพราะเบคแฮมประกอบอาชีพ แต่เราเล่นเพื่อนันทนาการ
- ง. เหมือนกัน เพราะเล่นเป็นนันทนาการ

5. วิชาพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ มีความสัมพันธ์กันอย่างไร

- ก. มุ่งพัฒนาคนให้มีสุขภาพร่างกาย จิตใจให้ดีขึ้น
- ข. เป็นกิจกรรมกลางแจ้งเหมือนกัน
- ค. เป็นการศึกษาเกี่ยวกับมนุษย์เหมือนกัน
- ง. เป็นวิชาเอกในคณะพลศึกษา มศว

6. หน้าที่ของผู้นำนันทนาการคือ

- ก. เป็นผู้นำเกม
- ข. เป็นผู้ควบคุมกิจกรรมทุกอย่างให้ลุล่วงไปด้วยดี
- ค. เป็นผู้ให้ความรู้และอำนวยความสะดวกในการกระทำกิจกรรมนันทนาการ
- ง. เป็นผู้บริหารกิจกรรมนันทนาการ

7. หลักการของผู้นำนันทนาการคือ

- ก. หลักการทางประชาธิปไตย

- ข. หลักการทางจิตวิทยา
 - ค. หลักการทางปรัชญา
 - ง. ถูกทุกข้อ
8. ผู้นำนันทนาการต่างกับผู้นำองค์กรทั่ว ๆ ไป อย่างไร
- ก. ผู้นำนันทนาการจะต้องรู้เรื่องการจัดการเป็นอย่างดี
 - ข. ผู้นำนันทนาการจะต้องนำกิจกรรมนันทนาการได้
 - ค. ผู้นำนันทนาการจะต้องมีความรู้เรื่องการจัดการนันทนาการเป็นอย่างดี
 - ง. ผู้นำนันทนาการจะต้องมีความรู้เรื่องนันทนาการธุรกิจ
9. ผู้นำนันทนาการที่ดีควรแต่งกายอย่างไร
- ก. แต่งกายสุภาพ สะอาดเรียบร้อย
 - ข. แต่งกายด้วยเครื่องแต่งกายแบรนด์เนมแพง ๆ
 - ค. แต่งกายตามสมัยนิยม
 - ง. สวมเครื่องประดับ
10. ทำไมต้องเรียนปรัชญานันทนาการ
- ก. เพื่อให้ทราบพัฒนาการของผู้เข้าร่วมกิจกรรม
 - ข. เพื่อให้มีความรู้ สามารถนำไปสอนได้ว่าปรัชญาคืออะไร
 - ค. เพื่อให้สามารถตัดสินใจได้ว่าอะไรคือสิ่งที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรจะเรียนรู้และปฏิบัติ
 - ง. เพื่อให้มีความรู้เรื่องปรัชญา
11. กิจกรรมใดไม่สอดคล้องกับปรัชญาธรรมชาตินิยม
- ก. กีฬา
 - ข. ค่ายพักแรม
 - ค. เดินทางไกล
 - ง. ตกปลา
12. ข้อใดไม่ใช่ความหมายของบุคลิกภาพ
- ก. ปรับปรุงตัวอยู่เสมอ
 - ข. แสดงออกได้ดี
 - ค. มีความเป็นธรรมชาติสูง
 - ง. ถูกทุกข้อ
13. หน่วยงานใดมีหน้าที่รับผิดชอบมากที่สุดในการจัดนันทนาการให้กับเยาวชน
- ก. หน่วยงานของรัฐ
 - ข. หน่วยงานเอกชน
 - ค. หน่วยงานธุรกิจ
 - ง. ถูกทุกข้อ
14. ข้อใดไม่ใช่ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนันทนาการ

- ก. ทฤษฎีพลังงานส่วนเกิน
 - ข. ทฤษฎีการแสดงออกแห่งตน
 - ค. ทฤษฎีนั้นหนาการ
 - ง. ทฤษฎีพลศึกษา
15. กิจกรรมใดควรจัดให้กับนักเรียนอาชีวะมากที่สุด
- ก. งานศิลปะ
 - ข. งานอดิเรกประเภทสิ่งประดิษฐ์
 - ค. กิจกรรมกีฬา
 - ง. ละคร
16. โยคะเป็นนันทนาการหรือไม่
- ก. ไม่เป็น เพราะว่าโยคะเป็นการทำสมาธิ
 - ข. ไม่เป็น เพราะว่าโยคะเป็นการออกกำลังกาย
 - ค. เป็น เพราะว่าโยคะเป็นการออกกำลังกาย
 - ง. เป็น เพราะว่าโยคะเป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติแล้วพัฒนาร่างกายและจิตใจ
17. ข้อใดคือประโยชน์ของกิจกรรมละลายพฤติกรรม
- ก. เป็นการหลាយกำแพงน้ำแข็ง
 - ข. เป็นการสร้างบรรยากาศของการไว้วางใจ
 - ค. ช่วยให้ร่างกายแข็งแรง
 - ง. ทำให้ได้ก๊ิกใหม่
18. เกมที่ดีจะต้อง
- ก. ผู้นำเกมตลก
 - ข. สถานที่เล่นเกมสวยงาม
 - ค. ทำท่ายความสามารถ
 - ง. ชำซัน
19. เพลงไ่ย่างที่ร้องเล่นกันอย่างสนุกสนาน มีข้อผิดพลาดตามหลักการนำเพลงตรงจุดไหน
- ก. ทำให้นิสิต ปี 1 ฆ่าตัวตาย
 - ข. มีเนื้อเรื่องที่ไม่สุภาพ
 - ค. มีท่าเต้นที่ทะเล่ลิ่ง ลามก
 - ง. ถูกทั้งข้อ ข และ ค
20. กิจกรรมใดควรจัดในค่ายพักแรม
- ก. การรักษาความปลอดภัย
 - ข. สุขาภิบาล
 - ค. การเล่นรอบกองไฟ
 - ง. ถูกทุกข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เห็นว่าตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
เจตคติเกี่ยวกับการใช้เวลาว่าง					
1. เล่นการพนัน					
2. อ่านหนังสือปลุกใจเสือป่าหรือคู่มือวีซีดีโป					
3. พักผ่อนหย่อนใจในสถานเริงรมย์เป็นประจำ					
4. ตี๋มสังสรรค์กับเพื่อนเป็นประจำ					
เจตคติเกี่ยวกับการพัฒนาตนเอง					
5. กิจกรรมนันทนาการช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต					
6. นันทนาการช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์					
7. นันทนาการช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา					
8. การมีอารมณ์ขันช่วยให้ชีวิตยืนยาว					
9. นันทนาการช่วยลดอุบัติเหตุ					
10. นันทนาการไม่สามารถทำให้บุคลิกภาพดีขึ้น					
11. กิจกรรมนันทนาการทำให้ผลการเรียนตกต่ำ					
12. การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการบ่อย ๆ ทำให้เห็นด เห็นน้อย					
13. การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเป็นเรื่องไร้สาระ					
14. นันทนาการไม่ก่อให้เกิดสมันิยม					
เจตคติเกี่ยวกับวิชาชีพนันทนาการ					
15. การเรียนวิชานันทนาการทำให้มีสุขภาพพลานามัยดี					
16. นักนันทนาการเป็นอาชีพที่สุจริต					
17. มีความภาคภูมิใจในวิชาชีพนันทนาการ					
18. วิชาชีพนันทนาการมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ					
19. นันทนาการเป็นอาชีพเลื่อนลอย					
20. การเรียนนันทนาการเพราะไม่รู้ว่าจะเรียนอะไร					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงในการปฏิบัติของท่าน
เพียงข้อเดียว

ข้อความ	การให้ความสำคัญในการปฏิบัติ			
	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบางครั้ง	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
1.ท่านใช้เวลาว่างด้วยการประกอบกิจกรรมที่เป็นประโยชน์				
2.ท่านใช้เวลาว่างด้วยการนอนพักผ่อน ไม่ประกอบกิจกรรมใด ๆ				
3.ท่านได้ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง				
4.ท่านเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา				
5.ท่านมีเพลงที่ร้องอยู่เป็นประจำ				
6.ท่านสามารถเล่นดนตรีได้				
7.ท่านเคยทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเย็บปักถักร้อยงานศิลปะ				
8.ท่านเคยเดินร่ำ ลีลาศ				
9.ท่านชอบเต้นประกอบเพลง				
10.ท่านมีของสะสมเป็นของตนเอง				
11.ท่านเคยเข้าค่ายพักแรม				
12.ท่านเคยเข้าร่วมการปลูกป่า				
13.ท่านเข้าห้องสมุดเป็นประจำ				
14.ท่านเคยร่วมกิจกรรมโต้วาทีหรือพูดสุนทรพจน์				
15.ท่านเคยเขียนจดหมาย อีเมลล์หรือส่งข้อความทางโทรศัพท์ถึงเพื่อน				
16.ท่านเคยเข้าร่วมงานปีใหม่ งานวันเกิดของผู้อื่น				
17.ท่านเข้าร่วมสาดน้ำในวันสงกรานต์				
18.ท่านเคยไปงานแสดงสินค้าโอท็อป				
19.ท่านเคยเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาของท่าน				
20.ท่านเคยเข้าร่วมงานแสดงนิทรรศการ การแสดงหรือการแสดงดนตรี				

แบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการ

ข้อความที่มีลักษณะเป็นบวก	ข้อความที่มีลักษณะเป็นลบ
5	1
6	2
7	3
8	4
9	10
15	11
16	12
17	13
18	14
	19
	20

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อ	นายจุมพล ลัมพาภิวัฒน์
ตำแหน่ง	อาจารย์
สถานที่ทำงาน	ภาควิชาสัตนนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ชื่อ	นายสมควร โพธิ์ทอง
ตำแหน่ง	อาจารย์
สถานที่ทำงาน	ภาควิชาสัตนนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ชื่อ	นายชัยโรจน์ สายพันธุ์
ตำแหน่ง	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน	ภาควิชาสัตนนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ชื่อ	ร.ท.ดร.ไพบูลย์ อ่อนมั่ง ร.น.
ตำแหน่ง	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน	ภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ชื่อ	ดร. ชานุวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ
ตำแหน่ง	รองศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน	สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นายศุภฤกษ์ ชงกรานต์ทอง
วันเดือนปีเกิด	10 กรกฎาคม 2523
สถานที่เกิด	จังหวัดอ่างทอง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	11 / 1 หมู่ที่ 2 ตำบลบางพลับ อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง 14120
ประวัติการศึกษา	2542 มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง 2546 วิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) วิชาเอกสันนทนาการ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2549 วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาการจัดการนันทนาการ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ